

پیدائش

بُنْگِیج

① بُنْگِیجَا، هُدايا آسمان و زمين اَدُّ کرتنت. ② زمين بیدروشم ات و هچي مان نیست ات. تھاريا جُھلانکی سرپوش کرتگ ات و هُدائے روہ آپئے سربرا نیم بال ات.

③ هُدايا گوشت: ”رُژنایي بییت“ و رُژنایي بوت. ④ هُدايا دیست که رُژنایي شَرِّ اِنْت، گُژا رُژنی چه تھاريا جتا کرت. ⑤ هُدايا رُژنئے نام ”رُؤچ“ کرت و تھاریئے نام ”شپ“. شپ گوست و سُهَب بوت. اے اولی رُؤچ ات.

⑥ هُدايا گوشت: ”آپانی نیاما کُبهے بییت که آيا چه آيا جتا بکنت.“ ⑦ هُدايا کُبه اَدُّ کرت و کُبهئے چیرئے آپ چه سربرئے آپان جتا کرتنت. اے کار بوت. ⑧ هُدايا کُبهئے نام ”آسمان“ کرت. شپ گوست و سُهَب بوت. اے دومی رُؤچ ات.

⑨ هُدايا گوشت: ”آسمانئے چیرئے آپ یک نیمگے بِنْت و هُشکی پَدَر بییت“ و اَنچَش بوت. ⑩ هُدايا هُشکیئے نام ”زمین“ کرت و یکجاہ بوتگین آپانی نام ”دریا“. هُدايا دیست که اے کار شَرِّ بوت.

⑪ هُدايا گوشت: ”زمین سبزگ برودینیت؛ تهمدارین کِشار و نیبگ دئیوکین درچک، که هر درچکئے برا، آییئے جندئے تهم مان بییت، آیانی جندئے تهرئے

هسابا“ و اَنچش بوت. (۱۲) زمينا سبزگ روډينټ؛ تهمدارين کِشار و نيبگ دئوکين درچک که همک درچکے برا وتی تهم مان ات، آيانی جندے تهرے حسابا. هدايا ديست که اے کار شر بوت. (۱۳) شپ گوست و شهب بوت. اے سئمی روچ ات.

(۱۴) هدايا گوشت: ”آسمائے کُبا رُزناين چيز مان بيټ که روچا چه شيا جتا بکننت. اے رُزناين چيز مؤسم، روچ و سالانی نشانی بنت. (۱۵) اے، کُبا نور جوړ بنت و زمينا رُزنا بکننت“ و اَنچش بوت. (۱۶) هدايا دو مزين نور اڈ کرت، مسترين نوری اڈ کرت که روچے سرا هاکی بکننت و گسترين نور شپے سرا. استاری هم اڈ کرتنت. (۱۷) هدايا اے نور، آسمائے کُبا اير کرتنت که زمينا رُزن بدئينت و (۱۸) روچ و شپے سرا هاکی بکننت و رُزنا چه تهاريا جتا بکننت. هدايا ديست که اے کار شر بوت. (۱۹) شپ گوست و شهب بوت. اے چارمی روچ ات.

(۲۰) هدايا گوشت: ”آپ چه سهدارانی رمان پُر بنت و بالی مُرگ، زمينے سربرا، آسمائے کُبا بال بکننت.“ (۲۱) گزا هدايا مزين دريایی سهدار و وژ وژين دگه سهدار اڈ کرت که اے، وتی تهرے حسابا رم جوړ بوتنت و درياش پُر کرت. همه پئما وژ وژين بالی مُرگی اڈ کرت، آيانی جندے تهرے حسابا. هدايا ديست که اے کار شر بوت. (۲۲) هدايا اے سجھين برکت دات و گوشتنت: ”چک و بر کنيت. گيش بئيان بيټ و دريایان پُر کنيت. بالی مُرگ هم زمينا سک باز بنت.“ (۲۳) شپ گوست و شهب بوت. اے پنچمی روچ ات.

(۲۴) هدايا گوشت: ”زمين هر پئمين سهدار پيدا بکننت، آيانی جندے تهرے حسابا؛ دلوتا بگر تان لاپکشين جانور و وکشين هئوانا، هر يگے وتی تهرے حسابا.“ اے کار بوت. (۲۵) هدايا زمينے وکشين هئوان آيانی جندے تهرے حسابا، دلوت آيانی جندے تهرے حسابا و زمينے سرا لاپکشين جانور آيانی جندے

تهرئے حسابا جوڑ کرتنت. هُدايا ديست كه اے كار شَر بوت.

(۲۶) هُدايا گوشت: ”بيا انسانا وتي جندئے دروِشما اَدّ كنين، وتي شِكلا كه دريائے ماهيگ، آسمائے مُرگ، دَلوت، سَجّهين وَكشيّين هئيوان و لايگشّين جانوراني سرا هاكمي بكت.“

(۲۷) هُدايا انسان وتي شِكلا اَدّ كرت،

وتي جندئے هُدايي شِكلا اَدّ كرت،

مردين و جنينى اَدّ كرتنت.

(۲۸) هُدايا آ، بركت دات و گوشتنت: ”چُك و بَر كنيت، باز بييت و زمينا پُر كنيت و زمينئے سرا هاكمي بكنيت. دريائے ماهيگ، آسمائے مُرگ و زمينئے سَجّهين سُرندّهاني سرا هاكمي بكنيت.“ (۲۹) هُدايا گوشت: ”بچاريت، من شمارا زمينئے سرئے هما سَجّهين سبزگان دئيان كه تُهَم كارنت و هما سَجّهين درچكان دئيان كه بَرانش جندئے تُهَم مان انت. اے شمئے وراك انت.“ (۳۰) من زمينئے سَجّهين هئيوان، آسمائے سَجّهين مُرگ، سَجّهين لايگشّين جانور، بزان هَمَك سهدار هم په وراكا سبزگ داتگ.“ اے كار بوت. (۳۱) هُدايا وتي سَجّهين جوڑ كرتگين چيز چارنت. ديستي كه اے كار سَك شَر بوت. شپ گوست و شهب بوت. اے ششمي روچ ات.

(۱) اے پئما آسمان و زمين و اے سَجّهين چيزاني جوڑ بئيج سرجم بوت. (۲) هپتمى روچا، هُدايا هما كار سرجم كرتگ اتنت كه دستا اتنتى. وتي سَجّهين كاراني هلاسيا رند، هپتمى روچا آرامى كرت. (۳) گزا هُدايا هپتمى روچ بركت دات، گيشّينت و پاكين روچ نامينت، چيا كه هُدايا همے روچا چه اے سَجّهين هستيئے جوڑ كنځئے كارا آرام كرت.

٤ اے زمین و آسمانے کسه ات که جوژ کنگ بوتنت. آ وهدا که هداوندین هدايا زمین و آسمان جوژ کرتنت، ٥ زمینے سرا هچ درچک و دار نرستگات و دگاران سبزگ نیست ات. چیا که تان آ وهدا هداوندین هدايا زمینے سرا هئور نگوارینتگات و انگت انسانے نیست ات که زمینا کشت و کشارے بکنت. ٦ بله چه زمینا آپه چمگ بُتکنت و سجّهین زمینے سربرش سیراپ کرت. ٧ هداوندین هدايا چه زمینے هاکا مردمے جوژ کرت، آییے پونزا زندئے ساهي دمت و اے مردم سهدارے بوت.

٨ هداوندین هدايا روډراتکا، آدنا باگے جوژ کرت و وتی آډ کرتگین مردمی همودا نادینت. ٩ هداوندین هدايا چه هاکا هر وژین درچک روډینت که گندگا زیبا و برش ورگا وش اتنت. زندئے درچک و نیکی و بدیے زانگے درچک باگے نیاما اتنت.

١٠ په باگے آپ دئیگا کئورے هست ات که بُنزهی آدنا ات و چه اوډا اے کئور چار جاها بهر بوت. ١١ اولی کئورے نام پیشون انت که هئویلهئے سجّهین سرډگارا که شهر و تلاهی مان، چهَر وارت. ١٢ آ سرډگارے شهر، شرین شهرے و اوډا کوهی بوډ و سینگ سلیمان هم هست. ١٣ دومی کئورے نام گیّهون انت که کوشے سجّهین سرډگارا چهَر وارت. ١٤ سیمی کئورے نام دجله انت که آشورے روډراتکی گور و پهنا تان تجیت و چارمی کئور پرات انت.

١٥ هداوندین هدايا آدم زرت و آدنے باگا جهمند کرت که باگا آباد بکنت و باگے هئایلا بداریت. ١٦ هداوندین هدايا مرد پرمان دات که باگے هر درچکے

١٧) ٻله نيكي و بديئے زانگئے درچكئے برا مئور. هما روچا كه تئو وارت، آلما مرئے.

١٨) هداونديں هدايا گوشت: ”په مردا تهنايي شر نه انت. من په آيبا، همدروريں همراه و مدت كنوكه جوړ كنان.“ ١٩) هداونديں هدايا چه هكا زمينئے سرئے سجھيں وكشييں هيوان و آسمانئے سجھيں مرگ جوړ كرتگ آنتت. نون آ سجھيںي مردئے كرا اورتننت تان بچاريت كه بارين مرد آيان كجام نامان تئوار كنت. هر ناميا كه مردا آ سهدار تئوار كرتنت، هما آياني نام بوت. ٢٠) مردا سجھيں دلوت، آسمانئے مرگ و زمينئے وكشييں هيوان نام پر بستنت، بله مردا همدروريں همراه و مدت كنوكه نيست ات. ٢١) گزا هداونديں هدايا مرد گرانين وايے سرا دات. مرد كه واب ات گزا هدايا آيئے يك پهلوكه گشت و هاليگين جاهي گون گوشتا پړ كرت. ٢٢) هداونديں هدايا چه مردا گشتگين پهلوكه جنينے كرت و جنينے مردئے كرا اورت.

٢٣) گزا مردا گوشت:

”نون اے چه مني هدان هډے و

چه مني گوشتان گوشتے.

اے بايد انت جنين گوشتگ ببيت،

چيا كه چه مردينا زورگ بوتگ.“

٢٤) پميشكا مرد وتي پت و ماتا يله كنت و گون جانا هئوار بيت، گزا آ دوين، يك جسم و جان بنت. ٢٥) آدم و آيئے جن، دوين لوچ و جاندر آنتت و آيان شرم نكرت.

① مار چه هداوندین هداے جوژ کرتگین آ دگه وکشیین هیوانان ئگتر و چالاکتر ات. آییا گوڼ جنینا گوشت: ”اے راست انت که هدايا گوشتگ باگے هچ درچکے برا مئوریت؟“ ② جنینا گوشت: ”ما باگے درچکانی بر و سمران وارت کنین، ③ بله هدايا گوشتگ که هما درچکے برا مئوریت که باگے نیاما انت. آییا دست هم پر مکنیت. اگن نه، مریّت.“ ④ مارا گوشت: ”شما پکا نمریت. ⑤ بله هدا زانت، هما روچا که شما آ درچکے برا وریّت، شمئے چم پچ بنت، شما هداے پیما بیت و نیک و بدا زانیت.“

⑥ نون جنینا چارت که آ درچکے بر گوشتے په ورگا وش و گندگا زیبا انت و په زانتکار بئیگا دلواه. گړا آییا چه درچکے بران زرت و وارت و وتی مردارا هم داتی، که همراه آتی. مردا هم وارت. ⑦ نون دوینانی چم پچ بوتنت و زانتش که ما جاندر این. چه انجیرئے تاکان په وت پوښاکش دوتک.

⑧ گواتا که سر کرت، آیان هداوندین هداے پادبرمش اشکت که باگا گام جنگا ات. مرد و آییئے جنا، وتا باگے درچکانی پُشتا چه هداوندین هدايا چیر دات. ⑨ هداوندین هدايا مرد گوانک جت و گوشت: ”کجا ائے؟“ ⑩ آییا پسئو دات: ”من باگا تئیی پادبرمش اشکت و منا ثرست چیا که جاندر آتان، پمیشکا من وتا چیر دات.“ ⑪ هدايا گوشت: ”کئیا ترا گوشت که تئو جاندر ائے؟ تئو هما درچکے بر وارتگ که من ترا گوشتگ مئوری؟“ ⑫ مردا گوشت: ”هما جنین که تئو منا داتگ، هماییا آ درچکے بر منا دات و من وارت.“ ⑬ گړا هداوندین هدايا گوڼ جنینا گوشت: ”اے چه کارے که تئو کرت؟“ جنینا گوشت: ”مارا منا رد دات و من وارت.“

١٤ ٲداونډين ٲدايا ٲون مارا ٲوشت:

”ٲٲو ٲه اے ٲار ٲرتٲٲ،

نون ٲٲو سٲٲهين ډلوت و

سٲٲهين وٲشيين ٲيواناني نياما مسٲرين نالٲي اے.

ٲٲو وٲي زينډے سٲٲهين روٲان

ٲه لاپٲشٲايب رٲوے و

ٲئي وراٲ ٲاٲ و ډنز بيت.

١٥ من ٲئيٲٲ و ٲنڀنے نياما،

ٲئي نسل و ٲنڀنے نسلے نياما

ډرمني ٲيډا ٲنان.

ايشيے نسل ٲئي سرٲا ٲنت و

ٲٲو آيبے ٲاډے ٲونزا ٲنے.

١٦ ٲدايا ٲون ٲنينا ٲوشت:

”من ٲئي ٲلٲيے ډرډان سٲ باز ٲنان،

ٲٲو ٲون ډرډ ٲٲا ٲنے.

ٲئي واهٲ ٲه وٲي مرډا بيت و

آ، تئیی سرا واجهئ کنت.

١٧ هُډایا گوڼ آډما گوشت:

”تئو وتی جنئ هبر گوشت داشت و

هما درچکئ بر وارت

که من ترا هکم داتگات که چه اِشیا مئور،

پمیشکا تئیی سئوبا زمین نالتی انت.

تئو وتی زندئ سجھئین روچان

په سگی و سوری چه زمینا وتی وراکا کَشئ.

١٨ زمین په تئو کُننگ و ډنگر کاریت و

تئو زمینئ سبزگان ورئ.

١٩ گوڼ هیډئین پیشانیکه وتی نگنا ورئ

تان هما وهدا که هاکا پر ترئ،

چیا که چه همیشیا زورگ بوتگئ.

تئو هاکے ائے و

پدا هاکا پر ترئ.

٢٠) آدما وتی جنئے نام هئوا کرت، چیا که آ، سجھین مردمانی مات انت. ٢١)
هډاوندین هډایا، په آدم و آییئے جنا، چه پوستا پوښاک جوړ کرت و گورا دانت.

٢٢) هډاوندین هډایا گوشت: ”نون انسان مئے پیمنی جوړ بوتگ و نیک و بدا
زانت، چو مبیث که وتی دستا شهر بدنت و زندی درچکئی برا بزوریت و بوارت و
تان ابد زندگ بیت.“ ٢٣) گزا هډاوندین هډایا آ چه ادنئی باگا در کرت که زمینئی
سرا کشت و کشار بکنت، هما زمین که چه آییئے هاکا آ جوړ کنگ بوتگات. ٢٤)
انسائی گلینگا رند، په زندی درچکئی راهی بندگا، هډایا ادنئی باگئی رودراتکی
نیمگا کروی اوشتارینتنت و انچین آس گوارین زهمی هم ایری کرت که هر نیمگا
چهری وارت.

کاین و هابیل

١) آدما، گون وتی جن هئوایا ویت و واب کرت و هئوائی لاپ پربوت و کاین
پیډا بوت. هئوایا گوشت: ”چه هډاوندئی برکتا، منا مردین چکئی بوتگ.“ ٢) رندا
هئوایا کاینئی برات، هابیل پیډا کرت. هابیل شپانکی کرت و کاین دھکانی.

٣) کمئی وهدا و رند، کاین چه وتی دگارئی بر و سمران په هډاوندا ئیکی
آورت. ٤) هابیل هم چه وتی رمگئی پسانی اولی چکان لهتین کشت و آیانی
پیگی گوشت زرت و په هډایا ئیکی آورت. هډاوندا هابیل و آییئے ئیکی پسند
بوتنت، ٥) بله کاین و آییئے ئیکی آیا پسند نبوتنت. کاین سک زهر گیت و دیمی
تھار بوت.

٦) هډاوندا گون کاین گوشت: ”چیا زهر ائی؟ چیا تئی دیم تھار انت؟ ٧)
اگن تنو شرین کار بکنئی، تئی هیالا کبول کنگ نبئی؟ بله اگن تنو شرین کار

نکنئې، گناه تئیی دروازگئې پُشتا اوښتاتگ و تئیی رندا کپتگ. تئو باید انت گناهئې سرا بالادست ببئې.

۸ کائنا گون وتی برات هابیلا گوشت: ”بیا ڈگارئې سرا رنؤین.“ ڈگارا که شتنت، کائنا وتی برات هابیلا سرا اُرش کرت و کُشتی. ۹ گُرا هُداوندا گون کائنا گوشت: ”تئیی برات هابیلا گُجا انت؟“ آبیلا گوشت: ”نزانان. زانا من وتی براتئې نگهپان آن؟“ ۱۰ هُداوندا گوشت: ”تئو چه کارے کرت؟ تئیی براتئې هون چه زمینا گون من پریات کنگا انت. ۱۱ نون تئو نالتیے ائې. چه اے زمینا دَرپَدَر کنگ بئې که دپی په تئیی براتئې هونئې ایر برگا پچ انت، هما هون که چه تئیی دستا ریچگ بوتگ. ۱۲ وهدے زمینا کار کنئې، زمین په تئو بر نیاریت و تئو، جهان دَرپَدَر و بے آرام بئې.“

۱۳ کائنا گون هُداوندا گوشت: ”منی سزا چه منی سگ و برداشتا دَن انت، ۱۴ مروچی تئو منا چه اے سرزمینا گلینئې. من چه تئیی بارگاها گار بان. جهان دَرپَدَر و بے آرام بان و هرکس که گون من ڈیک بوارت، منا کُشیت.“ ۱۵ هُداوندا گون آبیلا گوشت: ”چُش نبیت. هرکس که ترا بکُشیت، آبیئې سزا هیت سَری بیت.“ گُرا هُداوندا کائنا نشانے پر کرت تانکه اگن گسے گون آبیلا ڈیک بوارت، مکُشیتی. ۱۶ کائین چه هُداوندئې بارگاها در بوت و ادنئې روډراتکا، نوډئې سرډگارا نشت.

کائنئې نسل و پدريچ

۱۷ کائنا گون وتی جَنا ویت و واب کرت و آبیئې جنئې لاپ پُر بوت و چه آبیلا هَنوک نامین چُگے پيدا بوت. کائین شهرے اڈ کنگا ات و شهرئې نامی وتی بچئې نامئې سرا هَنوک کرت. ۱۸ چه هَنوکا ایراد پيدا بوت، چه ایرادا مهویاییل، چه مهویاییلا متوشایییل و چه متوشایییلا لمیک.

١٩ لميكا دو جن گپت، اوليئې نام آده آت و دوميئې زله. ٢٠ چه آدها يابال پيدا بوت. يابال، هما مردمانی پت آت که گدان نند آتنت و دلوتش داشت. ٢١ يابالئې براتئې نام يوبال آت. يوبال، چنگ و نل جنوکانی پت آت. ٢٢ چه زله، توبال کائن پيدا بوت که برنج و آسنئې وړ وړين ائوزار و سامانانی اډ کنوک آت. توبال کائنئې گهارئې نام نهمه آت.

٢٣ لميكا گون وتی جنان گوشت:

”او آده و زله! منی تنوارا گوش داریت.

او لميکئې جنان! منی گپان گوش داریت.

یک مردیا منا ئپیگ کرت و من آکشت،

ورناین مردے که منا ئپیگی کرتگات.

٢٤ اگن کائنئې بیر هپت سری گرگ بیت،

لميکئې بیر هپتاد و هپت سری گرگ بیت.“

سئیت

٢٥ آدما پدا گون وتی جنا ویت و واب کرت و آییئې جنا مردین چگے آورت. جنا چگئې نام سئیت کرت. گوشتی: ”هدایا منا هابیلئې بدلا دگه چگے داتگ، پرچا که کائنا هابیل کشت.“ ٢٦ سئیتا هم مردین چگے بوت و آییئې نامی اینوش کرت. همه وهدا مردمان هداوندئې نامئې تنوار کنگ بندات کرت.

چه آدميا بگرتان نوها

١ آدمئ نسل و پدريچئ ڪتابي ڪس ه چش انت:

هدايا آروچا كه انسان جوړ كرت، وتي شكلا جوړي كرت. ٢ مردين و جنين جوړ كرتنت. هما وهدا كه ادې كرتنت، بركتي دانت و آياني نامي انسان كرت.

٣ آدميا كه 130 سال بوت، وتي پئمين، وتي شكلئ مردين چكئ پت بوت و آيئ نامي سئيت كرت. ٤ سئيتئ پيدائشا رند، آدميا 800 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ٥ ا هسابا آدميا سرجميا 930 سال امر كرت و مرت.

٦ سئيتا كه 105 سال بوت، چه آيا اينوش پيدا بوت. ٧ اينوشئ پيدائشا رند، سئيتا 807 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ٨ ا هسابا سئيتا سرجميا 912 سال امر كرت و مرت.

٩ وهده اينوشا 90 سال بوت، چه آيا ڪنان پيدا بوت. ١٠ چه ڪنائئ پيدائشا رند، اينوشا 815 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ١١ اينوشا سرجميا 905 سال امر كرت و مرت.

١٢ ڪنانا كه 70 سال بوت، چه آيا مهلايل پيدا بوت. ١٣ مهلايلئ پيدائشا رند، ڪنانا 840 سال امر كرت و آيا دگه مردين چك و جنين چك هم بوت. ١٤ ڪنانا سرجميا 910 سال امر كرت و مرت.

١٥ وهده مهلايلا 65 سال بوت، چه آيا يارد پيدا بوت. ١٦ ياردئ پيدائشا

رند، مهالایلا 830 سال امر کرت و آییا دگه مردین چک و جنین چک هم بوت. (۱۷)
مهالایلا سرجمیا 895 سال امر کرت و مرت.

(۱۸) وهده یاردا 162 سال بوت، چه آییا هنوک پیدا بوت. (۱۹) هنوکئ
پیدائشا رند، یاردا 800 سال امر کرت و آییا دگه مردین چک و جنین چک هم بوت.
(۲۰) یاردا سرجمیا 962 سال امر کرت و مرت.

(۲۱) وهده هنوکا 65 سال بوت، چه آییا متوشاله پیدا بوت. (۲۲) متوشالهئ
پیدائشا رند، هنوکا 300 سال هدائے راها گام جت و آییا دگه مردین چک و
جنین چک هم بوت. (۲۳) هنوکئ سرجمین امر 365 سال بوت. (۲۴) هنوکا هدائے
راها گام جت و رندا گسا ندیست، چیا که هدایا هنوک زندگا زرت و برت.

(۲۵) وهده متوشالها 187 سال بوت، چه آییا لمیک پیدا بوت. (۲۶) لمیکئ
پیدائشا رند، متوشالها 782 سال امر کرت و آییا دگه مردین چک و جنین چک هم
بوت. (۲۷) متوشالها سرجمیا 969 سال امر کرت و مرت.

(۲۸) وهده لمیکا 182 سال بوت، چه آییا مردین چکے پیدا بوت. (۲۹) آییا وتی
چک نوه نامینت و گوشت: ”اے چک مارا چه مئے دستانی هما گرانین کار و
زهمتان آسودگ کنت که چه هدائے نالت کرتگین زمینا چست بوتگانت.“ (۳۰)
نوهئ پیدائشا رند، لمیکا 595 سال امر کرت و آییا دگه مردین چک و جنین چک
هم بوت. (۳۱) لمیکا سرجمیا 777 سال امر کرت و مرت.

(۳۲) نوهئ امر 500 سال بوت و رندا چه آییا سام و هام و یاپت پیدا بوتنت.

انسانئ ردکاری

١ زمينے سرا، مردم كه گيش بئيان بوتنت و جنين چگش آورت، ٢ هداے مردين چگان ديست كه جنگ شررنگ و زيبا انت. گزا په وت جنگش گچين كرت و زرت. ٣ نون هداوندا گوشت: ”منى ارواه تان ابد انسانے جسم و جانا نمائيت، چيا كه انسان مروكين چيزے و چه يك سد و بيست سالا گيشتتر امر نكنت.“

٤ آ روچان و رند هم زمينے سرا نيپليم هست انتت. هداے مردين چك كه انسانى جنگانى كرا شتنت، اے جنگان چك آورت. اے چك كوھنين زمانگے مزن مرد و نامدارين مردم انتت.

٥ هداوندا ديست كه انسانے ردكارى زمينے سرا سك باز انت و سجهين دل و هياليش مدام گون بديا انت و بس. ٦ هداوند پشومان بوت كه من دنيايا انسان چيا جوړ كرت. هداوندے دل سك پدرد بوت. ٧ گوشتى: ”وتى جوړ كرتگين انسانا چه زمينے سرا گار و گمسار كنان. مردمان، چارپادين هيوانان، لاپكشين جانوران و آسمانے بالى مرگان يكجاه گمسار كنان، چيا كه من چه اشانى جوړ كنگا پدرد آن.“ ٨ بله هداوند چه نوها رزا ات.

نوه

٩ نوهے كسه چش انت:

نوه، وتى دنور و باريگے مردمانى نياما پهريزكار و بے ائيبين مرده ات. آ هداے راها ات. ١٠ نوه، سے مردين چكے پت ات: سام و هام و ياپت.

١١ نون هداے چمان زمين سل و چه شدتا پړ ات. ١٢ هدايا ديست كه زمين سل بوتگ، چيا كه دنياے سجهين مردمان بدين راهے گيتگ ات. ١٣ گزا هدايا

گوڼ نوها گوشت: ”من سَجَّهَيْنَ مردمان تباہ کنان، چیا که همشانی سئوَا زمین چه شدتا پُر انت. من، اِشانی جندا گوڼ زمینا هوږ، گار و گمسار کنان. (۱۴) چه گوڼرے دارا په وت مزین بوجیگے جوږ کن. بوجیگ، توکا کوڼی کوڼی بیت. بوجیگے دُنا و توکا گوڼ دَامبرا دُون. (۱۵) بوجیگا اَنچو اَد کن که دَراجیا سئے سد دَسْت بیت، پُراهیا پنجاه دَسْت و بُرزی سی دَسْت. (۱۶) بوجیگے سرا بند، بله بُرزادی نیَمگے چَپ و چاگردا یك دَسْتے پَچ بل. بوجیگے کُشا دروازگے پر کن. بوجیگا سئے تَبک کن: چیری، نیامی و بُرزی تَبک. (۱۷) من دنیایا اَنچین هار و توپانے کاران که آسمانے چیرے سَجَّهَيْنَ سَهدار مَرنَت، هر سَهدار که دَم کَشیت، بیَراَن بیت. هرچه که زمینے سرا هست، سَجَّهَيْنَ مَرنَت. (۱۸) بله من گوڼ تئو وتی اَهد و پیمانا بندان. تئو بوجیگا سوار بئے؛ تئو و تئیی بچک و تئیی لوگی و تئیی نِشار. (۱۹) چه سَجَّهَيْنَ سَهداران یك یك جُتکے گوڼ وت بوجیگا بر گوڼ، نرینے و مادگینے، که وتی همراهیا زندگش بدارے. (۲۰) چه هر تهرے بالی مُرگ، هر تهرے چارپادین هیوان، زمینے سرے هر تهرے لاپکَشین جانوران، یك یك جُتکے تئیی کِرا کُیت تانکه اے سَجَّهَيْنان زندگ بدارے. (۲۱) هر پیمین وراک و وَرِدِن بزور گوڼ. اَمبارش کن که شمئیگ و هیوانانی ورگے کارا کاینت.“

(۲۲) گُرا نوها همه پیما کرت. هرچه که هدایا گوشتگات، نوها کرت.

نوهے توپان

(۱) هدایا گوڼ نوها گوشت: ”تئو گوڼ وتی لوگے سَجَّهَيْنَ مردمان بوجیگے تها برئو، چیا که من گندان که اے نَسلا پهریزکار تئو اے. (۲) چه سَجَّهَيْنَ هَلارین هیوانان هیت جُتک گوڼ وت بر گوڼ، نرین و آییے مادگینا، چه سَجَّهَيْنَ هَرامین جانوران یك یك جُتکے، نرین و آییے مادگینا، (۳) و چه آسمانی مُرگان هیت

جُتک، نرین و مادگین، که سَرجمین زمینے سرا آیانی نَسلا زندگ بدارئے. (۴)
 هیت رُچا رند، اَنچین هئورے گوارینان که تان چَل رُچ و چَل شپا گواریت و من
 وتی جوژ کرتگین سَجّهین سَهداران چه زمینا گار و گَمسار کنان. (۵) هرچه که
 هُداوندا گوشتگات، نوها هما پئیمما کرت.

(۶) اے وهدا که زمینے سرا هار آتک، نوهئے امر شش سد سال ات. (۷) نوه و
 آییئے جن و چک و نِشار بوجیگا پُترتنت که چه هار و توپانا برگنت. (۸) چه
 هلاری و هرامین هیوان و مُرگ و سَجّهین لاپگَشین جانوران، (۹) جُتک جُتکا،
 نرینے و مادگینے، نوهئے کِرا آتک و بوجیگا پُترت، هما پئیمما که هُدایا نوه هُکم
 داتگات. (۱۰) هیت رُچا رند زمینے سرا هار و توپانے آتک.

(۱۱) نوهئے امرئے شش سدومی سائے دومی ماهئے هَبدهمی رُچا، جُهلانکیانی
 سَجّهین چَمگ بُتکنت و آسمانے دریگ پچ بوتنت. (۱۲) چَل رُچ و چَل شپا زمینے
 سرا هئوران گورت. (۱۳) همه رُچئے جندا نوه و آییئے چک سام و هام و یاپت و
 نوهئے جن و سئین نِشار بوجیگا پُترتنت. (۱۴) آیانی همراهیا هر پئیمین سَهدار
 وتی تهرئے هسابا گون ات؛ هر پئیمین دلوت وتی تهرئے هسابا، هر پئیمین
 لاپگَشین جانور وتی تهرئے هسابا و هر پئیمین مُرگ وتی تهرئے هسابا، هر پئیمین
 بانزلیین سَهدار. (۱۵) هر سَهدار که زندئے ساهی مان ات، جُتکے جُتکے نوهئے کِرا
 آتک و بوجیگا پُترت. (۱۶) هما پئیمما که هُدایا نوه هُکم داتگات، هر سَهدارئے نر و
 مادگ بوجیگا پُترتنت. نون هُداوندا دروازگ بَست.

(۱۷) تان چَل رُچا زمین هارا مَلت و آپ گیش بئیان بوت و بوجیگی چه زمینا
 بُرز چست کرت. (۱۸) زمینے سرا آپ اَنچو که بُرزتر بئیان بوت، بوجیگ هم آپئے

سربرا ترپل بوت. (۱۹) آپ زمينے سربرا سک چست بوت و سجهين آسمانے
 چيرے درستيگين برزين کوہ زیراپ بوتنت. (۲۰) آپ برزتر رنوان بوت و کوہي
 چير و انديم کرتنت. آپ چه کوہاني تلان کساس چار گواز برزتر شت. (۲۱)
 زمينے سرے سجهين سهدار بيران بوتنت؛ مرگ و دلوت و وکشيپن هيوان و هما
 سجهين سهدار که زمينے سرا رُمب و رمگ کنت و سجهين انسان هم. (۲۲) هما
 سجهين سرنده که هُشکين زمينا اتنت، هما که زندے ساهش مان ات، بيران
 بوتنت. (۲۳) هُدايا زمينے سرے سجهين سهدار گار و گمسار کرتنت. انسان و
 جانور و لاپگش و آسمانے مرگ، سجهين چه زمينا گار بوتنت. ايوکا نوه و هما که
 گون آيا بوجيگا گون اتنت، پشت کپنتنت. (۲۴) تان يک سد و پنجاه روچا زمين
 آيا مان پوشتگات.

هار و توپانے ايرموشي

(۱) هُدايا نوه و هما سجهين وکشيپن هيوان و دلوت يات کرتنت که نوهے
 همراہيا بوجيگا اتنت. هُدايا زمينے سرا گواتے راه دات و آپ اير آيان بوت. (۲)
 جُهلانکيانی چمگ و آسمانے دريگ بند بوتگاتنت و چه آسمانا هُورانى گوارگ
 هم بند بوتگات. (۳) آپ کم کما چه زمينے سرا کم بئيان بوت. يک سد و پنجاه
 روچا رند آپ جهل شتگات. (۴) هيثمي ماهے هبدھمي روچا بوجيگ آراتئے
 کوہاني سرا اوشتات. (۵) تان دھمي ماها آپ انگت کم بئيان ات. دھمي ماهے
 اولی روچا کوہاني تُل زاهر بوتنت.

(۶) چل روچا رند، نوها هما دريگ پچ کرت که آيا بوجيگا پر کرتگات. (۷)
 گوراگے دُنا راهی دات. گوراگا تان هما وهدا بال کرت و گشت که زمينے سرے آپ
 هُشک بوتنت. (۸) پدا کپوتے راهی دات تان بچاريت که آپ چه زمينے سرا کم

٩ بوتگ يا نه. بله کپوټا چُشين جا هې نديست که وتی پادان اير بکنت، چيا که سجهين زمين انگت آيے چيرا ات. گرا کپوټ بوجيگا، نو هئے کرا پر ترټ. نوها وتی دست شهارت، کپوټی گپت و بوجيگا اورت. ١٠ نوها دگه هپت روچ ودار کرت و پدا کپوټی چه بوجيگا راه دات. ١١ وهده کپوټ بيگاها آيئے کرا پر ترټ، زئيتونئے تازگين تاکه دپا آتی. نون نوها زانت که چه زمينئے سرا آب کم بوتگ. ١٢ نوها دگه هپت روچ ودار کرت و پدا کپوټی راه دات. اے بری کپوټ آيئے کرا پر نترټ.

١٣ نو هئے امرئے شش سد و يکمی سائے اولی ماهئے اولی روچا زمينئے سرئے آب هُشک بوتگ ات. نوها بوجيگئے سرپوش کشت و ديستی که زمين هُشک انت. ١٤ دومی ماهئے بيست و هپټمی روچا زمين سرجما هُشک ات.

١٥ گرا هُدايا گون نوها گوشت: ١٦ ”چه بوجيگا در آ، گون وتی جن و چک و نشاران. ١٧ هما سجهين سهدار که تئیی همراه انت، دنا برش گون، بالی مرگ و جانور و سجهين لاپکشان، تانکه زمينئے سرا رُمب و رمگ بکنت، چک و بر بکنت و گيشا گيش بنت.“ ١٨ گرا نوه گون وتی جن و چک و نشاران در آتک. ١٩ سجهين جانور و سجهين لاپکش و سجهين بالی مرگ و زمينئے سرئے سجهين سرنده چه بوجيگا در آتکنت، هر يکے وتی تهرئے هسابا.

٢٠ نون نوها په هُداوندا گربانجا هې اڈ کرت و چه هُلارين هُيوان و هُلارين بالی مرگان لهتيني زرت و گربانجاها سوچگی گربانيگی کرتنت. ٢١ اشانی وشين بو که هُداوندئے کرا سر بوت، وتی دلا گوشتی: ”من چه اد و رند هچبر زمينا انسانئے سوبا نالت نکنان، بل ترے چه گسانيا آيئے دلئے واهگ بد انت. چه اد و ديم هچبر سجهين سهداران اے پئما هوړيگا گار و گمسار نکنان که انون کرتگن.

٢٢) تان هما وهدا که زمین هست انت

کشت و کِشار و روڼ و مؤشئ وهد،

سارتی و گرمی،

گرماگ و زمستان و

روچ و شپ نه اوشتنت.

گۆن نوها اهد و پئیمان

١) هُدايا نوه و آييئ چک برکت دات و گوشتنت: ”چک و بر کنيت و گيش
ببيت و دنيايا پُر کنيت. ٢) زمينئ سجھين هئيوان، آسمائئ سجھين بالی مُرگ،
سجھين لاپکَش و دريائ سجھين ماهيگ شمئ تُرس و بيمئ چيرا بنت. اے
سجھين شمئ دستا دئيگ بوتگ انت. ٣) هر سُرنده که ساھی مان انت، شمئ
وراگ بيت و انچو که من شمارا سبزگ داتگ انت، نون هر چيز دئيان. ٤) بله آ
گوشتا هچبر مئوريت که آيا زند، بزان هون مان انت. ٥) هرگس که شمئ هونا
بريچيت و ساها بگييت، من چه آيا حساب گران. چه هر هئيوانا حساب گران و
چه هر انسانا. چه هما مردما حساب گران که دگه مردميا کُشيت، چيا که مردم
برات انت.

٦) هرگس انسانئ هونا بريچيت،

آييئ هون هم انسانئ دستا ريچگ بيت،

چيا که هُدايا انسان

وتی شکلا اڈ کرتگ.

(۷) نون شما، چُک و بر کنیت و زمینے سرا گیش بیټ،

زمینے سرا شنگ و تالان و گیشا چه گیش بیټ.

(۸) گڑا هُدايا گون نوه و آيیے چُکان که نوهے همراه آنت، گوشت: (۹)

”نون من گون شما و گون شمے رندی نسلان اهد و پئیمانے کنان. (۱۰) گون هر سهدارا که شمے کړا انت، بالی مُرگ، دلوت و وکشیین هیوان و هر یک چیزیا که گون شما چه بوجیگا در آتکگ، گون زمینے همک سهدارا هم اے اهد و پئیمانا کنان. (۱۱) من گون شما وتی اے اهد و پئیمانا کنان که دگه برے سجھین سهدار چه هار و توپانے آيا بیران نبت؛ دگه هچبر چُشین هارے نئییت که سجھین زمينا وئیران بکت.“

(۱۲) هُدايا گوشت: ”اے هما اهد و پئیمانے نشانی انت که من، وتی و شمے و هما سجھین سهدارانی نیاما بندگا آن که گون شما گون انت. اے په سجھین آیوکین نسلان اهد و پئیمانے. (۱۳) من وتی سنج، جمبرانی تھا ایر کرتگ و اے، منی و زمینے نیاما بوتگین اهد و پئیمانے نشانی بیت. (۱۴) هروهد که من زمینے سربرا جمبر کاران و سنج هم جمبرانی تھا زاهر بیت، (۱۵) گڑا وتی اے اهد و پئیمانے یاتا کپان که منی و شمے و هر تهرے سجھین سهدارانی نیاما انت. نون آپ هچبر چو هار نکنت که سجھین سهداران تباہ بکت. (۱۶) هروهد که سنج جمبرانی تھا زاهر بیت، منی گندان و هما ابدمانین اهد و پئیمانے یاتا کپان که من هُدا و زمینے هر تهرے سجھین سهدارانی نیاما بوتگ.“ (۱۷) هُدايا گون نوها گوشت: ”اش انت هما اهد و پئیمانے نشانی که من، وتی و زمینے سجھین سهدارانی نیاما بستگ.“

نوهۛ سۛيۛن چک

١٨ نوهۛ چک چه بوجيگا در آتکنت، سام و هام و ياپت. هام گنهائے پت ات.
١٩ اے سۛيۛن نوهۛ چک آتنت و چه هميشان مردم سجھيۛن زمينۛ سران شنگ و
تالان بوتنت.

٢٠ نوها کشت و کشار بندات کرت و انگوري باگے آډي کرت. ٢١ همے
انگورۛ شرابي وارت، ملار بوت و گدانۛ تھا جاندر بوت. ٢٢ گنهائے پت هاما،
وتي پت جاندرادست و وتي دويۛن برات که ڏنا آتنت، هال دانت. ٢٣ سام و
ياپتا گباهے زرت، وتي کوپگاني سرا اير کرت و پشۛکايي شتنت و وتي پتۛ
جاندری اش پوښيۛنت. آياني ديۛم انگر ات و وتي پتۛ جاندری اش نديست.

٢٤ وهده نوه چه شرابۛ ملارا در آتک، زانتي مني گسترۛن بچگا گوۛن من
چه کرتگ، ٢٥ گوشتي:

”گنهانا نالت بات.

وتي براتاني گلاماني گلام بات.“

٢٦ نوها گوشت:

”هډاوندا ستا بات، سامۛ هډايا.

گنهان، سامۛ گلام بات.

٢٧ هډا زمينا په ياپتا پراهرتر کنات.

ياپت، سامئې گدانانی تها جهمند بات و

گنهان، آییئې گلام بات.

٢٨ چه هارا رند نوها دگه سئې سد و پنجاه سال امر کرت. ٢٩ نوها سرجمیا نه سد و پنجاه سال امر کرت و مورت.

نوهئې نسل و پدریچ

١ نوهئې چک، سام و هام و یاپتئې نسل و پدریچئې کسه چش انت: اشان چه توپانا رند چک و بر کرت.

ياپت

٢ گومر و ماجوج و مدایی و یاوان و توبال و ماشک و تیراس، یاپتئې مردین چک انت. ٣ اشکناز و ریپت و توگرمه، گومرئې مردین چک انت. ٤ ایشه و ترشیش و کتیمی مردم و دودانیمی مردم، یاوانئې مردین چک انت. ٥ چه اشان تیاب دپی مردم وتی سرډگاران تالان بوتنت، هر یگه گون وتی جندئې زبانا، وتی گبیلهانی هسابا، وتی کئومانی تها.

هام

٦ کوش و مسراییم و پوت و گنهان، هامئې مردین چک انت. ٧ سبا و هئویله و سبتاه و رامه و سبتکا، کوشئې مردین چک انت. سبا و دیدان، رامهئې مردین چک انت. ٨ چه کوشا نمرود پیذا بوت که زمینئې سرا اولی زورمندین

جَنگول اَت. ٩ هُداوندئ چَمَان نَمُرد، زَرِنگِین شکاریه اَت، پمیشکا گوشگ بیت:
 ”اے مرد، هُداوندئ چَمَان نَمُردئ پئیمین مزین شکاریه.“ ١٠ نَمُردئ
 بادشاهیئ بندات چه بابل، اِرک، اَکاد و کَلنْها بوت که شینارئ سرډگارا اَتنت. ١١
 ا چه اے سرډگارا آشورا شت و اوډا نئینوا، رَهوبوت اير، کالَه و ١٢ ريسئ
 شهری اڏ کرتنت. ريسن، نئینوا و کالَهئ نیاما انت، کالَه مزین شهره.

١٣ چه مسراییم، لودی و اَنمی و لهابی و نپتوهی مردم پيدا بوتنت و ١٤
 پتروسی و گپتوری و گسلوهی مردم، که چه گسلوهیان، پیلستی پيدا بوتنت.

١٥ گنهائے اولی چک سئیدون اَت و پدا هیئی و ١٦ یبوسی و اموری و
 گرگاشی و ١٧ هیوی و ارکی و سینی و ١٨ اروادی و سَماری و هَماتی مردم
 پيدا بوتنت. رندا گنهانی گبيله شنگ و تالان بوتنت. ١٩ گنهائے هډ و سیمسر،
 چه سئیدونا که دیم په گرارا رنوءے تان گزها اَت و اگن دیم په سُدوم، گُموره، ادمه
 و سبویما رنوءے، تان لَشاها اَت. ٢٠ هَامئ نسلئ کسَه، آیانی گبيله و زُبان و
 سرډگار و کئومئ هسابا همش اَت.

سام

٢١ سام که یاپتئ مسترین برات اَت، آبیَا هم مردین چک بوت. سام، اِبرئ
 سَجْهین چکانی بُنپیرک انت. ٢٢ سامئ مردین چک، ایلام و آشور و اَرپَکشاد و
 لود و آرام اَتنت. ٢٣ آرامئ مردین چک، اوز و هول و گیتَر و ماش اَتنت. ٢٤
 اَرپَکشاد، شَلْهئ پت اَت و شَلْه، اِبرئ پت. ٢٥ اِبرا دو مردین چک بوت، یگِیئ نام
 پیلگ اَت، چیا که همه وهدا زمین بهر و بانگ بوت. براتئ نامی یُکتان اَت. ٢٦

يُكْتان، اَلْموداد و شَيْلپ و هَزْرماوت و يِيْرَه و (٢٧) هَدورام و اوزال و دِكَلَه و (٢٨) اَوْبال و اَبِيْمائِل و سَبا و (٢٩) اُپير و هئويَلَه و يوبابئِ پت اَت. اے سَجَّهَيْن يُّكْتانئِ مردِيْن چُكَّ اَتنت. (٣٠) اَدَمگا كه اے نندوَك اَتنت، چه مَشايا دِيْم په سِپارا اَت، رَوْدراتكئِ كوْهستگِيْن مُلْكا. (٣١) سامئِ چُكَّاني كِسَه، اَياني كَبيلَه و زُبان و سرْدُگار و كئومئِ هسابا هَمِش اَت.

(٣٢) نوھئِ مردِيْن چُكَّاني كَبيلَه، اَياني سَر و بُنئِ رد و بندئِ سرا، اَياني كئوماني هسابا هَمِش اَتنت. توپانا رَند چه هَمِشان سَجَّهَيْن كئوم زمينئِ سرا شِنْگ و تالان بوتنت.

بابلئِ بُرج

(١) سَجَّهَيْن دنيائِ زُبان يَكِّيْن اَت و ليز يَكِّيْن اَتنت. (٢) مردم كه چه رَوْدراتكا لَدَتنت، شينارئِ سرْدُگارا دَشْتِ دِيسْتِش و هموْدا جَهْمند بوتنت. (٣) گوْن يكدوميا گوْشْتِش: ”بيا، هِشْت جنِيْن و شَرِيئِ سرا پچِيْنِش.“ اَيان سِنْگئِ جاها هِشْت كارَ بست و گلئِ جاها دَامبر. (٤) گوْشْتِش: ”بيا په وت شهرِ اَدَّ كنِيْن، اَنچِيْن بُرجِ ماني ببيت كه سَرُئِلِي اَسْمانا سر ببيت، تانكه په وت نامِ اِيْر بكنِيْن كه سَجَّهَيْن زمينئِ سرا شِنْگ و شانگ مَبِيْن.“ (٥) هُداوند اِيْر اَتك تانكه هما شهر و بُرجا بچاريت كه مردمِي اَدَّ كنگا اَتنت. (٦) هُداوندا گوْشْت: ”اِدا بچار، نون اے يَكِّيْن راج و كئوم اَنت و سَجَّهَيْناني زبان يَكَّ اِنْت. اگن اے كارش بِنْدات كرتگ، چه اِد و دِيْم اے هرچه كنگ بلوْئنت، په اِشان نَبوتنِي نبيت. (٧) بيا، جَهْلادَ رُوِيْن و اِشاني زُبانا گُر و مَنجَ كنِيْن كه اے، يكدوميئِ هبران سرپد مَبنت.“

(٨) هُداوندا، اے مردم چه اوْدا سَجَّهَيْن زمينئِ سرا شِنْگ و شانگ كرتنت و

إِشَان شَهْرُئِے اَدُّ کَنگُئِے کار بند کرت. ⑨ پمیشکا آ شَهْرُئِے نام بابل بوت که هُداوندا اودا سَجْهَئِن دنيائِے يَكِّين زُبان گُز و مَنج کرت. آييا مردم چه اودا زُرنت و سَجْهَئِن زمينئِے سرا شَنگ و شانگ کرتنت.

سامئِے نسل و پَدْرِیچ

⑩ سامئِے نسل و پَدْرِیچئِے کِسَه چُش انت:

تو پانا دو سالا رند و هَدِے سامئِے اُمر 100 سال ات، چه آييا اَرِکَشاد پيدا بوت. ⑪ اَرِکَشادئِے پيدائِشا رند، ساما 500 سال اُمر کرت و آييا دگه مردین چُک و جنین چُک هم بوت.

⑫ اَرِکَشادئِے اُمر 35 سال ات که چه آييا شِلَه پيدا بوت. ⑬ شِلَهئِے پيدائِشا رند، اَرِکَشادا 403 سال اُمر کرت و آييا دگه مردین چُک و جنین چُک هم بوت.

⑭ شِلَهئِے اُمر 30 سال ات که چه آييا اِبر پيدا بوت. ⑮ اِبرئِے پيدائِشا رند، شِلَها 403 سال اُمر کرت و آييا دگه مردین چُک و جنین چُک هم بوت.

⑯ اِبرئِے اُمر 34 سال ات که چه آييا پيلِگ پيدا بوت. ⑰ پيلِگئِے پيدائِشا رند، اِبرا 430 سال اُمر کرت و آييا دگه مردین چُک و جنین چُک هم بوت.

⑱ پيلِگئِے اُمر 30 سال ات که چه آييا رَهو پيدا بوت. ⑲ رَهوئِے پيدائِشا رند، پيلِگا 209 سال اُمر کرت و آييا دگه مردین چُک و جنین چُک هم بوت.

⑳ رَهوئِے اُمر 32 سال ات که چه آييا سِروگ پيدا بوت. ㉑ سِروگئِے پيدائِشا رند، رَهوا 207 سال اُمر کرت و آييا دگه مردین چُک و جنین چُک هم بوت.

٢٢) سِروگئے اُمر 30 سال اَت کہ چہ آییہ ناہور پیدہ بوت. ٢٣) ناہورئے پیدائشا رند، سِروگا 200 سال اُمر کرت و آییہ دگہ مردین چُک و جنین چُک ہم بوت.

٢٤) ناہورئے اُمر 29 سال اَت کہ چہ آییہ تیرا پیدہ بوت. ٢٥) تیرائے پیدائشا رند، ناہورا 119 سال اُمر کرت و آییہ دگہ مردین چُک و جنین چُک ہم بوت. ٢٦) تیرائے اُمر 70 سال بوت و رندا چہ آییہ ابرام و ناہور و هاران پیدہ بوتنت.

تیرائے نسل و پدریچ

٢٧) تیرائے نسل و پدریچئے کِسہ چُش انت:

٢٨) چہ تیرایا ابرام و ناہور و هاران پیدہ بوتنت. چہ هارانا لوت پیدہ بوت. ٢٩) ابرام و ناہور، دوینان سور و سانگ کرت. ابرامئے لوگیئے نام سارایی اَت و ناہورئے لوگیئے نام ملکہ. ملکہ، هارائے جنک اَت و هاران، ملکہ و یسکاھئے پت. ٣٠) سارایی سنٹ اَت و چُگی نیست اَت. ٣١) تیرایا وتی چُک ابرام و ثماسگ لوت، کہ هارائے چُک اَت و وتی نِشار، بزان ابرامئے جن سارایی زُرنت و چہ گلدانیانی شهر اورا در اَتک. اے سَجھین دیم پہ گنھائے سردگارا راه گپنت، بلہ وهدے هارائے شہرا رستنت، همودا نشتنت. ٣٢) تیرایا دو سد و پنج سال اُمر کرت و هارانا مُرت.

هُدا ابراما گوانک جنت

١) هُداوندا گون ابراما گوشت:

”وتی مُلک، وتی سیاد و وارس و وتی پتے لوگا یله دے و

چه ادا هما مُلکا برئو که من ترا پیښی داران.

۲ من ترا مزین کئومے جوړ کنان، ترا برکت دئیان و

تئی ناما بُرَز کنان و تئو برکتے بے.

۳ هما مردم که ترا برکت دئینت، من آیان برکت دئیان و

هما مردم که ترا نالت کنت، من آیان نالت کنان و

زمینے سجھین کئوم تئی سئوبا برکت گرت.

۴ گزا هما پیما که هداوندا گون ابراما گوشتگات، ابرام شت و لوت هم

آییے همراه بوت. ابرام که چه هارانا در آتک، امری هیتاد و پنج سال ات. ۵ ابراما وتی لوگی سارایی و برازاتک لوت همراه کرتنت و دیم په کنهانا راه گیت. هما سجھین مال که آیان مچ کرتگاتنت و هما مردم که هارانا آیانی دستا کپتگ اتنت، آیا گون وت بُرتنت گون. کنهانه سرډگارا آتک و رستنت.

۶ ابرام آ ملکا تر و تاب کنان تان مورھے مزین درچکے جاگها، شکیم شت.

آ وهدا، اے ملکا کنهانی نندوک اتنت، ۷ بله هداوند، ابرامے دیم زاهر بوت و گوشتی: ”چه منی نیمگا اے سرډگار تئی نسل و پدريچئینگ انت.“ گزا ابراما اودا په هداوندا، که آییے دیم زاهر بوتگات، کربانجاھے اڈ کرت. ۸ چه اودا آ، دیم په کوھستگا، بئیت ایلے روډراتکی نیمگا شت و وتی گدانی انچین جاگھے مک کرت که بئیت ایلے شهر آییے روڼدی نیمگا و آیائے شهر، روډراتکی نیمگا ات. اودا په هداوندا کربانجاھے اڈی کرت و هداوندے نامی تئوار کرت. ۹ گزا ابرام

چه اودا در آتک و دیم په ښکېبا رټوان بوت.

إبرام مسرا رټوت

١٠) بله کنهانا دُگال آت و إبرام، دیم په مسرا جهلاد راه گیت تانکه په وهدیا همودا، درامدیئ پئما بداریت، چیا که سکین دُگال آت. ١١) وهد مسرئ نژیکا آتک و رست، گون وتی لوگی ساراییا گوشتی: ”من زانان که تئو زیباین جنیئ ائ. ١٢) مسری ترا بگندنت، گوشت: ’ا، اشیئ لوگی انت، گزا منا کشت بله ترا زندگا کنت. ١٣) بگوش که من اشیئ گهار آن، تانکه په تئییگی گون من شرر ببت و تئیی سئوبا منی ساه برکیت.“

١٤) إبرام که مسرا آتک، مسریان دیست که سارایی سکین زیباین جنیئ. ١٥) پرنونئ آپسران که سارایی دیست، پرنونئ کرا آیئ سارایگا لگنت و سارایی پرنونئ گلانا برگ بوت. ١٦) پرنون، ساراییئ هاترا گون إبراما مهربان بوت و إبرام پس و گوک و لاگ و مادیان و گلام و مؤلد و اشترانی واهند بوت.

١٧) بله هداوندا إبرامئ لوگی، ساراییئ سئوبا پرنون و آیئ لوگئ سرا مزین وبا و وژ وژین نادره دی دور دات. ١٨) پرنونا إبرام لوٹاینت و گوشت: ”ا چه کاره آت که تئو گون من کرت؟ تئو چیا منا هال ندات که ا تئیی لوگی انت؟ ١٩) چیا گوشت: ’ا منی گهار انت، که من په جنی زرت؟ بچار، ا تئیی جن انت. زوری و برئو.“ ٢٠) پرنونا إبرامئ بارئو وتی آپسر هکم دانت و آیان إبرام گون لوگی و سجهین مال و هستیا رهاگ کرت.

لوت و إبرامئ جتایی

١) ابراما هرچه كه هست آت، زرتنتی و گون وتی لوگیا چه مسرا برزاد راه
 گیت و نگیبا شت. لوت هم گون آيا گون آت. ٢) ابرام، مال و دلوت و تلاه و
 نگرها باز هستومند آت. ٣) آ، چه نگیبا لدان و رنوان تان بنیت ایلا رست، تان
 بنیت ایل و ائیائے شهرانی نیاما، هما جاگها كه پیسرا وتی گدانی مك کرتگات،
 ٤) هما جاگها كه پیسرا كُربانجاھے اډی کرتگات. اودا ابراما هداوندے نام تنوار
 كرت.

٥) لوت هم كه ابرامے همسپر آت، آيا پس و دلوت و گدان هست آت. ٦)
 بله جاگه په لوت و ابرامے يكجاه نندگا كم آت، چیا كه مال و دلوتش باز آت.
 پمیشكا هور نشتش نكرت. ٧) ابرام و لوتے شپانك اړتنت. آ زمانگا گنهانی و
 پریزی هم اے سرډگارا جهمند آتنت. ٨) گزا ابراما گون لوتا گوشت: ”ما برات
 این. منی و تئیی نیاما، یا منی و تئیی شپانكانی نیاما اژ و كُړے مبيت. ٩)
 سجھین ملك تئیی دیمآ انت. چه من جتا بے. اكن تنو چپین نیمگا رنوءے، من
 راستینا رنوان و اكن تنو راستین نیمگا رنوءے، من چپینا رنوان.“

١٠) لوتا چم چست كرتنت، دیستی كه اړدنے سجھین دشت، تان سوھرا
 سپراپ انت، هداوندے باگے ډنولا، مسرے سرډگارے ډنولا. اے چه آ وهدا پیسر
 آت كه هداوندا سدوم و گمورهے شهر گار و بیگواه كرتنت. ١١) گزا لوتا اړدنے
 سجھین دشت په وت گچین كرت و دیم په رودراتكا راه گیت و دوین مرد چه
 یكدومیا جتا بوتنت. ١٢) ابرام گنهانے سرډگارا نشت و لوت هما شهران جهمند
 بوت كه دشتا آتنت. لوتا وتی گدان زرت و سدومے نزیگا مك كرتنت. ١٣)
 سدومے مردم بدكار و هداوندے دیمآ باز گنهكار آتنت.

ابرام هبرونا جهمند بیت

١٤) لوت که چه ابراما چتا بوت، هداوندا گون ابراما گوشت: ”چه وتی همے جاگها، چمان چست کن و شمال، جنوب، رودراتک و روئندئے نیمگا بچار، (١٥) اے سجھین ملکا که تئو گندگا ائے، چه منی نیمگا اے تان ابد تئیی و تئیی نسل و پدریچئیگ انت. (١٦) تئیی نسل و پدریچا زمینے دنزانی پیما باز کنان، اگن کسے دنز و گباران حساب کرت کنت، گزا تئیی نسل و پدریچا هم حساب کرت کنت. (١٧) پاد آ، اے ملکے ذراجی و پراهیا تر و گرد بکن، که اشیا من ترا دئیان.“ (١٨) گزا ابراما وتی گدان چست کرتنت و هبرونا شت و ممرهے مزین درچکانی نزیگا جهمند بوت. اودا په هداوندا گربانجاھے اڈی کرت.

ابرام لوتا رگینیت

١) شینارے بادشاه امارپل و الاسرے بادشاه اریوک و ایلامے بادشاه کدرلامر و گویمے بادشاه تیدالے زمانگا، (٢) اے بادشاهان گون سدومے بادشاه باره و گمورهے بادشاه برشا و ادمهے بادشاه شتاب و سبویمے بادشاه شیمیر و بیلھے بادشاها جنگ کرت. بیلھے دومی نام سوهر انت. (٣) نون اے گڈی پنچین بادشاه، سدیمے درگا، بزان وادزرے درگا یکجاھ بوتنت. (٤) اشان تان دوازده سالا کدرلامرے هزمت کرت و سیزدهمی سالا سرکشی اش کرت. (٥) چاردهمی سالا کدرلامر گون همراهین بادشاهان اتک و رپاهی مهلوکی مان اشتروت گرنیما پرؤش دات، زوزی مهلوکی مان هاما و ایمی مهلوکی مان شاوه کریاتئیم پرؤش دانت. (٦) هورایی مهلوکی، مان کوهستگین ملکا، سهیرا بگر تان ال پارانا پرؤش دات. ال پاران گیابانے نزیگا انت. (٧) نون پر ترنت و انمشپاتا بزان کادشا اتکنت و امالیکیان سجھین ملکش گیت. هساسون تمارا نشتگین اموریانی ملکش هم گیت.

٨ گڙا سُڊومئ بادشاه، گُمورَهئ بادشاه، اَدَمَهئ بادشاه، سَبوَييمئ بادشاه و بيلَهئ، بزان سوهرئ بادشاه، ڏنا در آتڪت و سِڊيمئ دَرگا جنگئ تئيارِ اِش ڪرت و ٩ گوَن ايلامئ بادشاه ڪِڊرلامر و گوَييمئ بادشاه تيدال و شينارئ بادشاه اَمراپل و اِلسرئ بادشاه اَريوڪا جنگش ڪرت، بزان چار بادشاه، پنج بادشاهئ هلاپا. ١٠ سِڊيمئ دَرگ چه ڏامبرئ ڪنڏا پُر آت و وهڊ سُدوم و گُمورَهئ بادشاه تتڪنت، باز مردم اے ڪنڏاني تها ڪپت و اے دگه مردم ديم په ڪوهستگا تتڪنت. ١١ گڙا چارين بادشاهان سُدوم و گُمورَهئ سَجَهين مال و مڏي و توشگ زرت و شتنت. ١٢ ابرامئ برازاتڪ لوت، سُدوما جهمند آت. اِش هم گپت و گوَن سَجَهين مال و مڏيا گوَن وِت بُرت.

١٣ يڪ مردمئ تتڪ و اِبرانيين ابرامئ ڪِرا آتڪ و اے هالي دات. اے وهڊا ابرام، اَموريين ممرهئ مزين درچڪاني نزيگا نشتگ آت. اَموريين ممره، اِشڪول و اَنرئ برات آت. اِشاني و ابرامئ نياما اهد و پئيمانئ هست آت. ١٤ وهڊ ابراما اِشڪت كه مني برازاتڪ گرگ و برگ بوتگ، وتي هما سئ سڊ و هڙدهين در اورتگين جنگول، كه آيئ لوگا پيدا بوتگ آنت، زُرنتي و تان دانئ شهر اِڏرمانني رندا ڪپت. ١٥ شپئ وهڊا آيا وتي همراه ٿولي ٿوليا بهر ڪرتنت و ڏرمنئ سرا اُرشى ڪرت و پرؤشى داتنت و تان هوبها، كه دَمشڪئ شمالا انت، آياني رندا ڪپت. ١٦ ابراما سَجَهين مال و مڏي پچ گپنت و وتي برازاتڪ لوت و آيئ مال و هستي، جنين آدم و اے دگه مردم پدا اورتنت.

مَلڪيسِديڪ اِبراما برڪت دنت

١٧ وهڊ ابرام چه ڪِڊرلامر و آيئ همپتين بادشاهاني پرؤش دئيگا رند پر ترگا آت، سُدومئ بادشاه تان شاوهئ دَرگا، كه بادشاهئ دَرگ انت، آيئ پيشوازيا آتڪ. ١٨ گڙا شليمئ بادشاه مَلڪيسِديڪا، كه بُرزين اُرشئ هڏائ ديني

پیشوا آت، نان و شراب آورت. (۱۹) آييا ابرام برکت دات و گوشت:

”ابرام! ترا چه بُرزین اَرشئ هُدا،

آسمان و زمینئ اُد کنوُکئ نیمگا برکت برسات.

(۲۰) بُرزین اَرشئ هُدايا ستا و سنا بات

که دژمنی تئیی دستا دانتت.“

گُرا ابراما، آييارا چه هر چیژا دَه یِک دات.

(۲۱) سُدومئ بادشاهَا گُون ابراما گوشت: ”منی مردمان منا بدئ و مال و

مَدَّیان بزور، تئییگ انت.“ (۲۲) ابراما گُون سُدومئ بادشاهَا گوشت: ”من هُداوندئ دِیما، بُرزین اَرشئ هُدا، آسمان و زمینئ جوژ کنوُکئ دِیما دست چست کرتگ و سوگند وارتگ (۲۳) هرچے که تئییگ انت، من چه آیان هچّ نزوران، یِک بندیکئ یا سواس بندے هم نزوران. چُش مبيت تئو بگوئئ که ابرام من هستؤمند کرتگ. (۲۴) من هچّ چیژ نزوران اَبید چه هما وراکان که ورنایان وارتگ انت و هما مردمانی بَهرَا که منی همراهِیا آتکگ انت، بزبان اَنر، اِشکول و مَمَرِه. آ وتی بَهرَا بزورنت.“

گُون ابراما هُدا ئه د و پئیمان

(۱) چه اے چیژان و رند، هُداوندئ هبر الهام و شُبَینِئئ تها په ابراما آتک: ”او ابرام! مَثرس، من تئیی اِسپر آن. تئیی اِنام سکّ مزن انت.“ (۲) بله ابراما گوشت: ”او هُداوندین هُدا! تئو منا چه دئئئ؟ منا وَه چُک نیست و منی لوگئ وارس

دَمَشكى ايليزر انت.“ (۳) پدا گوشتى: ”تئو منا چك و پُشپدے نداشتگ و باندا روچ منى لوگئے هزمتكارے منى وارس بيت.“ (۴) بله هداوندئى هبر ابراما سر بوت كه اے هزمتكار تئى وارس نبیت، تئى جندا مردین چكے بیت و هما تئى وارس بیت. (۵) هداوندا ابرام دُنا بُرت و گوشت: ”آسمانا بچار و استاران هساب كن، اگن هسابش كرت كنئى. تئى نسل و پدریچ اشانى پئىما باز بیت.“ (۶) ابراما هداوندئى سرا باور كرت و هداوندا ابرامئى اے باور، په آييا پاكي و پلگاريه هساب كرت.

(۷) نون هداوندا گون آييا گوشت: ”من هما هداوند آن كه ترا چه گلدانيانى شهر اورا درن كرت و آورت كه اے سرډگارا ترا بدئيان و تئو اشيئى واهند ببئى.“ (۸) بله ابراما گوشت: ”او هداوندین هدا! من چون بزنان كه اشيئى واهند بان؟“ (۹) گزا هداوندا گوشت: ”په من سئى ساليگين مادگين گوکے، سئى ساليگين بزه، سئى ساليگين گورانده، شانتله و گسانين كيوتے بيار.“ (۱۰) ابراما اے سجھين په هداوندا آورت و دو كپا كرتنت و هر تل، دومى تلئى ديما اير كرت، بله مرگى كپ نكرتنت. (۱۱) دوندوارين مرگ كه اے جواني سرا نشتنت، ابراما گلينتنت.

(۱۲) وهده روچ اير نندگا ات، ابرام گرانين واييا گيت و بزوين و ترسناكين تهارييا آيئى سرا مان شانت. (۱۳) گزا هداوندا گوشت: ”دلجم بئى و بزنان كه تئى نسل و پدریچ انچين سرډگاريآ درامديئى پئىما جهمند بيت كه آ ملك آياني نه انت. تئى اوبادگ اودا گلام بنت و تان چار سد سالا زلم و زوراكيئى اماچ بنت. (۱۴) بله من، آكئوما سزا دئيان كه تئى نسل گلام كنت. پدا تئى پدریچ گون مزين مال و مدييا چه اودا در كئيت. (۱۵) بله تئو وت په ايمنى وتى بئيركاني كرا رئوئى و شرين مزين امريا رند كبر كنگ بئى. (۱۶) تئى پدریچ، چارمى نسل ادا پر تربيت چيا كه اموريانى بدكارى انگت پوره و سرجم نبوتگ.“

(۱۷) رُوچ که اير نشت و تهاریا مان شانت، آسډانے که دوت دئيان آت گون روکين مَشلِيا زاهر بوت و چه تلانی نیاما گوشت. (۱۸) آ روچا هداوندا گون ابراما اهد و پئیمانے کرت و گوشتی: ”چه منی نیمگا اے سرډگار چه مسرئے شپيا بگر تان پراتئے مزین کئورا تئیی نسل و پدریچئینگ انت، (۱۹) بزان گنی و کنیزی و گدمونی و (۲۰) هیتی و پریزی و ریاهی و (۲۱) آموری و گنهانی و گرگاشی و یبوسی مهلوکئے سرزمین.“

هاجر و اسمائیل

(۱) ابرامئے لوگی ساراییا چک نبوت. ساراییا مسری مؤلدے هست آت که نامی هاجر آت. (۲) ساراییا گون ابراما گوشت: ”هداوندا منی دیم داشتگ و چک اورت نکنان. تئو برئو و گون منی مؤلدا بوپس که بلکین منا چه آییئے نیمگا چکے بیت.“ ابراما سارایيئے گپ زرت. (۳) وهده ابراما ده سال گنهانا گوازینتگ آت، آییئے جن ساراییا وتی مسری مؤلد هاجر زرت و ابرامارا په جنی دات. (۴) ابراما گون هاجر و پت و واب کرت و هاجرئے لاپ پُر بوت. وهده هاجر زانت که منی لاپ پُر انت، وتی بانکئے مان نئیارگی بندات کرت. (۵) گزا ساراییا گون ابراما گوشت: ”اے آزاب و شدت که منی سرا کپتگ، اشیئے زمهوار تئو ائے. من وتی مؤلد تئیی بگلا دات و نون وهده آ زانت که لاپی پُر انت، منا مان نئیاریت. هداوند منی و تئیی نیاما دادرس بات.“ (۶) بله ابراما گون ساراییا گوشت: ”تئیی مؤلد تئیی دستا انت، گون آیا هما پئیمان بکن که تئیی دلا شرتر انت.“ گزا سارایي، هاجرئے سرا ترند بوت و هاجر چه آیا تتک.

(۷) هداوندئے پریشتگا هاجر گیابانا، چمگیئے کرا دیست. اے هما چمگ انت که شورئے راهئے سرا انت. (۸) پریشتگا گوشت: ”او هاجر، سارایيئے مؤلد! تئو چه

کجا آتکگئے و کجا رنوگا ائے؟“ هاجرا گوشت: ”من چه وتی بانک ساراییا تچگا
 آن.“ ۹ گزا هداوندئے پریشستا گوشت: ”وتی بانکئے کرا واتر کن و وتا هماییئے
 دستا دئے.“ ۱۰ پریشستا چش هم گوشت: ”هداوند گوشتیت که من تئی نسل و
 پدریچا آنچو باز کنان که چه هسابا دن بنت.“

۱۱ هداوندئے پریشستا پدا گوشت:

”نون تنو لاپیر ائے و

مردین چگئے کارئے.

چگئے ناما اسمایل بکن

چیا که هداوندا تئی پریات اشکتگ.

۱۲ اے بچک و کشیین هرے بیت

اے سجھینانی دژمن بیت و

سجھین اشیئے دژمنیا کننت.

اے وتی زندا گوون وتی سجھین براتان

په جنگ و جیژه گوازیینیت.“

۱۳ هداوندا که گوون هاجرا هبر کرت، هاجرا هداوندارا اے نام بست: ”تنو هما

هدا ائے که منا گندئے.“ چیا که هاجرا گوشت: ”نون من هما دیست که منا مدام

گندیت.“ ۱۴ پمیشکا اے چات، بهیرلہایی رویی نام کیت. اے چات، کادش و

بیردئے نیاما انت.

١٥) گڙا هاجرا په ابراما مردین چکے پیدا کرت و ابراما هاجرے اورتگین چکے
 نام اسمایل کرت. ١٦) وهده هاجر په اسمایلا چلگ بوت، ابرامے امر هشتاد و
 شش سال ات.

سنت کنگے اهد و پیمان

١) ابراما که نئود و نه سال بوت، هداوند آییے دیما زاهر بوت و گوشتی:
 ”من پرواکین هدا آن، منی راها برئو و په بیمیاری زند بگوازیږن. ٢) من وتی و
 تئی نیامے اهد و پیمانا پگا کنان که تئی چک و نماغان سک بار کنان. ٣)
 گڙا ابرام دیم په چیر کپت و هدایا گون آیا گوشت: ٤) ”بچار، اے گون تئو من
 هدائے اهد و پیمان انت که تئو بازیږن کئومیئے پت بے. ٥) چه اد و رند تئی نام
 ابرام نبیت، تئی نام ابراهیم بیت، چیا که من ترا بازیږن کئومیئے پت کرتگ. ٦)
 من ترا سک باز پُرسمر کنان و چه تئو کئوم و راج جوړ کنان و چه تئو بادشاه ودی
 بنت. ٧) من وتی و تئی نیامے اهد و پیمان ابدمانین اهد و پیمانے جوړ کنان،
 گون تئو و گون تئی آیوکیږن نسل و پدریچا. من تئی هدا آن و چه تئو رند تئی
 پُشپدے هدا بان. ٨) من گنهانے سجھین سرډگارا، که انون تئو ادا درامدے اے،
 تئی و چه تئو رند تئی نسل و پدریچے ابدی ملکت کنان و آیانی هدا بان.“

٩) گڙا هدایا گون ابراهیم گوشت: ”بله تئو ابراهیم باید انت منی اهد و
 پیمانا برجاه بدارئے، تئی جند و تئی نسل و پدریچ، پُشت در پُشت. ١٠) منی
 اهد و پیمان گون تئی جندا و چه تئو رند گون تئی پُشپدا اش انت و باید انت
 شما برجاهی بداریت: شمے هر مردین باید انت بُرک و سنت کنگ ببیت. ١١) شما
 وتا سنت بکنايږت. اے هما اهد و پیمانے نشانی بیت که منی و شمے نیاما انت.

١٢) آیوکیڼ نسل و پدريچانی تها، شمئ نیاما همک هشت روچيگين مردين چک بايد انت سنت کنگ بيت، تها شمئ جندئ لوگئ چک نه، هما زرهريدن گلام چک هم که شمئ نسل و پدريچ نه انت و شما چه دئی مردمان په بها زرتگ انت، آ هم سنت کنگ بنت. ١٣) ثرئ شمئ لوگا پيدا بنت يا که شما آيان په بها بگريت، بايد انت سنت کنگ بنت. اے پئما شمئ جسم و جانا، منی آهد و پئمان ابدمان بيت. ١٤) هر سنت نکرتگين مردين که جسمی سنت کنگ نبوتگ، چه وتی کئوما سندرگ بيت، چيا که منی آهد و پئمانی پروشتگ.

١٥) هدايا گون ابراهيم گومت: ”بله وتی لوگی سارایيا چه اد و رند سارایی تنوار مکن، آيئ نام ساره بيت. ١٦) من برکتی دئيان و ترا چه آيا مردين چک بيت. من سارها برکت دئيان و آ کئومانی مات بيت، کئومانی بادشاه چه آيا پيدا بنت.“ ١٧) گرا ابراهيم ديم په چير کيت و کندتی و وتی دلا گوشتی: ”چه سد ساليگين مرديا چک پيدا بيت؟ ساره نئود سالگيا چک کاريت؟“ ١٨) ابراهيم گون هدايا گوشت: ”اسمايل وتی زندا تئیی بارگاها بگوازيئات.“

١٩) هدايا گوشت: ”انه، تئیی جن ساره چک کاريت و تئو بايد انت چک ناما اساک بکنئ. من وتی آهد و پئمانا گون اساک برجاه داران و چه آيا رند، اے په آيئ نسل و پدريچا ابدمانين آهد و پئمانے بيت. ٢٠) اسمائیلے بارئوا هم من تئیی هبر گوش داشت: من آيا الم برکت دئيان، آيا پُرسمر کنان و آيئ نسل و پدريچا سک بار کنان. آ دوازدہ شهزادگئ پت بيت و چه آيا مزين کئومے پيدا کنان. ٢١) بله وتی آهد و پئمانا گون اساک برجاه داران که ديمی سالا همے وهدا چه سارها پيدا بيت.“ ٢٢) وهدے هدايا وتی هبر گون ابراهيم هلاس کرتنت، چه آيئ کرا برزاد شت.

٢٣) هما روچا ابراهيم وتی چک اسمائیل، وتی لوگا پيدا بوتگين سجھين

مردین و زرهیدین گلام، لوگئے سجھین مردین زرت و سُنْت کنايَنتنت، هما پئِما
 که هُدايا گوشتگ آت. (۲۴) اِبراهيْم وهدے سُنْت کنگ بوت، امری نئود و نه سال
 ات. (۲۵) آيِئے چک اِسمايلا سيژده سال ات. (۲۶) پت و چک هما يگين روچا سُنْت
 کنگ بوتنت. (۲۷) اِبراهيْمئے لوگئے سجھين مردين، هما که آيِئے لوگا پيدا
 بوتگ آنت و هما زرهيدين گلام که آيا چه دُئي مردمان په بها زرتگ آنت، گوڼ
 آيا هوړيگا سُنْت کنگ بوتنت.

سئے پريشتگ

(۱) هُداوند ممرهئے مزين درچکاني نزيگا اِبراهيْمئے ديما زاهر بوت.
 نيمروچئے ناک ات و اِبراهيْم وتي گدانئے دپا نشتگ ات. (۲) اِبراهيْما چم چست
 کرتنت، ديستی که سئے مرد مني نزيگا اوشتاتگ. آيا که ديستنت، چه گدانئے دپا
 په اِشتاپي آياني وشتاکا شت، په ادب سري جهل کرت و (۳) گوشتي: ”او مني
 واجه! منا اِرت بدئے، چه وتي هزمتکارا سر مگوژ و گوڼ من بجل. (۴) بل بچک
 په شمئے پاداني شوډگا گمے آپ کارنت، شما درچکئے چيرا آرام کنيټ. (۵) شما
 که وتي هزمتکارئے کرا آتکگيت، بل په شما ورگ کاران، آپ و تامے بکنيټ و رندا
 ديما برئويټ. ”گوشتش: ”سر، هرچه که تئو گوشتے. (۶) اِبراهيْم اِشتاپ اِشتاپا
 سارهئے کرا گدانا شت و گوشتي: ”زوت کن، سئے کياس شرين آرت بزور، ترش
 کن و نغن بپچ. (۷) اِبراهيْما وت ديم په گوژما مييدان کرت، شرين پزورين
 گوُسکے دری چت و هزمتکاريا داتي. هزمتکارا زوت اڈ کرت. (۸) گرا شير و
 شيلانچ و پتکگين گوشتي زرت و آياني ديما دانت. آ که ورگا آنت، اِبراهيْم آياني
 کرا، درچکئے چيرا اوشتات.

(۹) آيان جُست گيت: ”تئبي لوگی ساره کجا انت؟“ اِبراهيْما پَسئو دات: ”اودا

ګدائے تها انت.“ ۱۰ گړا چه آيان يکيا گوشت: ”آيوکين سالا همے وهدا ألما تئیی کړا پر تران و تئیی لوگی سارها مردین چکے گوران بیت.“ ساره آییئے پُشتی نیمگا، ګدائے دپا، گوش دارگا ات. ۱۱ نون ابراهیم و ساره پیر و آجز اتنت و سارها جنینی ماهانگ نبوت. ۱۲ گړا سارها دلا کنت و گوشت: ”من پیر آن و منی واجه آجز انت، نون منا چه وشي و لرتے رسیت؟“ ۱۳ گړا هداوندا گون ابراهیم گوشت: ”سارها چیا کنت و گوشت: ’اے پیرانسریا، په راستی منا چکے بیت؟‘ ۱۴ چشین کارے هست که په هداوندا گران ببیت؟ گیشتگین وهدا، دیمی سالا تئیی کړا پر تران و سارها مردین چکے بیت.“ ۱۵ سارها ثرست، دروگی بست و گوشتی: ”من نکندت.“ بله هداوندا گوشت: ”په راستی تئو کنت.“

گون هدايا ابراهیم د زبندی

۱۶ اے سئین مرد چه اوډا پاد آتک و راه گیتنت. دیم په سدوما چارتنش. ابراهیم هم شت گون که آيان رهاډگ بکنت. ۱۷ گړا هداوندا گوشت: ”آ کار که منا کنگی انت، چه ابراهیم چیری بدئیان؟ ۱۸ ابراهیم ألما مزن و زورمندین کئومے جوړ بیت و آییئے سئوبا زمینے سجھین کئوم برکت گرت. ۱۹ چیا که من، ابراهیم در چتگ که وتی چک و لوگے مردمان هکم بدنت که چه آيا رند، په پهریزکاری و انساپ من هداوندے راها رئوان بنت تانکه په ابراهیم هما کارا بکنان که گون آيا کئولن کرتگ.“

۲۰ گړا هداوندا گوشت: ”سدوم و گمورهئے هلاپا پریاتے چست انت. آیانی گناه همینچک باز انت ۲۱ که من جهلاد رئوان و چاران بارین آیانی کرتگین کار هما پریاتے کډا باز انت که په من سر بوتگ؟ اگن چش نه انت، وه من سهیگ بان.“ ۲۲ گړا آ مردان وتی راه تاب دات و دیم په سدوما شتنت، بله ابراهیم انگت

هُداوندئې بارگاها اوشتوک آت. (۲۳) گڙا ابراهيم نږيک آتک و گوشتي: ”تو په راستي پهريزکارا هم گون بدکارا روپي و برئي؟“ (۲۴) اگن شهرا پنجاه پهريزکارين مردم بيت، گڙا؟ انگت آ شهرا روپي و برئي؟ هما پنجاهين پهريزکاراني هاترا آ شهرا نېکشئي؟ (۲۵) چه تئي دستا چشين کاره مبات که پهريزکارا گون بدکارا هور بکشئي و پهريزکار و بدکارا يگين چما پچارئي. سجهين جهانئي دادرس په هک و انساپ کار نکنت؟“

(۲۶) هداوندا گوشت: ”اگن سدومئې شهرا پنجاه پهريزکار بگندان، آياني هاترا آ سجهين جاگها بکشان.“ (۲۷) ابراهيم پسو دات و گوشت: ”من که هاک و پړه آن، من نون همينکس دليږ بوتگان که گون هداوندا هبر کنان، (۲۸) بله اگن چه پنجاهين پهريزکاران پنج کم بيت، په اے پنچين مردمانی کم بئيگا سجهين شهرا تباہ کنئي؟“ هداوندا پسو دات: ”اگن من چل و پنج هم بگندان، شهرا تباہ نکنان.“ (۲۹) ابراهيم پدا گون آيا گوشت: ”اگن چل بنت؟“ هداوندا گوشت: ”همه چليناني هاترا هم تباہي نکنان.“ (۳۰) گڙا گوشتي: ”او هداوندا زهر مگرائي، بله بل که من هبر کنان، اگن تهنا سي بنت؟“ هداوندا پسو دات: ”اگن سي بگندان هم شهرا تباہ نکنان.“ (۳۱) ابراهيم گوشت: ”نون که من دل کرتگ و گون تو هداوندا هبر کنگا آن، اگن اودا تهنا بيست بيت؟“ گوشتي: ”اے بيستيناني هاترا هم شهرا تباہ نکنان.“ (۳۲) ابراهيم گوشت: ”او هداوندا زهر مگرائي، من انگت گي کنگ لوټان. اگن اودا تهنا ده بيت، گڙا؟“ پسو ترينت: ”آ دهين مردمانی هاترا هم آ شهرا تباہ نکنان.“

(۳۳) وهده هداوندا گون ابراهيم هبر هلاس کرت، چه اودا شت و ابراهيم هم وتي لوگا پر ترټ.

سدومئې گناه

١ بیگاها، دوین پریشتهگ سدوما سر بوتنت. لوت شهرئے دروازگئے دپا
 نشتگأت. وهدے پریشتهگی دیستنت، پاد آتک و آیانی پیشوازیاشت، په ادب
 سری جهل کرت و ٢ گوشتی: ”او منی واجهان! وتی گسترئے لوگا بیایت و وتی
 پادان بشودیت. شپا همدا بجلیت و بامگواها سر بگریت.“ آیان گوشت: ”انه، ما
 وتی شپا شهرئے چارراها گوازینین.“ ٣ بله لوتا همینچک منت کرتنت که آیان
 راه تاب دات و لوتئے لوگا شتنت گوځ. لوتا په آیان شامے تئیار کرت، بیهمیرین
 نگی اڈ کرت و آیان وارت.

٤ آ انگت نئوپتگ آنت که چه سدومئے هر گندا سجھین مردین، پیر و وړنا
 اتکنت و لوگش انگر کرت. ٥ آیان لوت گوانک جت و گوشت: ”همه بچک که
 انشپی تئی لوگا آتکگ آنت، گجا آنت؟ مئے کړا بیارش که ما گوځ آیان ویت و واپ
 کنین.“

٦ لوت دنا در آتک و پُشتا دروازگی بند کرت. ٧ گوشتی: ”نه، منی براتان!
 من دست بندان، اے بدین کارا مکیت. ٨ بچاریت، منا دو جنین چک هست که
 انگت گوځ هچ مردینا ویت و واپش نکرتگ. من آیان شمئے کړا کاران، گوځ آیان
 هرچه شمئے دل لوئیت، بکیت. بله اے مردمان کار مداریت که منی لوگا
 آتکگ آنت و منی مئیار آنت.“ ٩ آیان گوشت: ”یک کړ بئے“ و وتمانوتا
 گوشتش: ”اے مرد درامدے ات و مئے شهرا آتکگ. نون مئے مستریا کنگ لوئیت.“
 پدا گوځ لوتا گوشتش: ”نون ما تئی چندا چه اے بچگان گنتر کنین.“ لوتش
 تیلانک دئیان کرت و دیم شتنت که دروازگا پرؤشت. ١٠ بله پریشتهگان دست
 دنا شهارت، لوتش لوگئے تھا گشت و دروازگش بست. ١١ پریشتهگان، دروازگئے
 دپئے مردمانی، وړنا و پیرینانی چم تهار کرتنت که دروازگا در گیتک مکنت.

١٢ نون آ دوینان گوځ لوتا گوشت: ”ترا ادا دگه گسے هست، زامات، بچ، جنک،

يا دگه سياد و وارِسه که اے شهر اِنت؟ اگن هست، گژا چه ادا دَرش کن (۱۳) که ما اے جاگها تباۀ کنين. اے شهرئ هلاپا انچين مزين پرياته هداوندا سر بوتگ که مارا په اے شهرئ تباہ کنگا رئوانی داتگ. (۱۴) گژا لوت شت و وتی زاماتی گوشتنت، هما که گوَن آيئے جنگان سانگ کنگی آنت: ”اِشتاپ کنيت و چه ادا در کپيت که هداوند اے شهر تباۀ کنت.“ بله آيئے زاماتان دلا گوشت که لوت مسکرا کنگا اِنت.

لوت چه شهر ادر کئيت

(۱۵) بامگواه که بوت، پريشتگان لوت هجّ کرت و گوشت: ”زوت کن وتی جن و دوين جنگان چه ادا بزور و برئو، اگن نه اے شهر که سزا دئيگ بيت، شما هم روپگ و برگ بيت.“ (۱۶) بله لوتا که دير کرت، آ مردان، لوت و لوتئے جن و دوين جنگ دستا گپنت و چه شهر اِنت برنت، چيا که هداوندا آيانی سرا رهم کرتگ اَت. (۱۷) وهده آاش چه شهر اِنت برنت، چه پريشتگان يگيا گوشت: ”بتج و پُشتا چکّ مجن. دشتا هجّ جاگه مه اوشت. ديم په کوهان بتج، اگن نه روپگ و برگ بئے.“ (۱۸) بله لوتا گوشت: ”اِنه واجهان! رهم کنيت. (۱۹) شما منی سرا، وتی گسترئ سرا رهم کرتگ و گوَن منی زندئے رگينگا پيش داشتگ که چينکدر مهربان ايت. بله من ديم په کوهان تتک نکنان. چو مبيت که اے تباهی منا مان بروپيت و من بمران. (۲۰) بچار، منی نزيجا شهره هست که ديم په آيا تتک کنان. گسانين شهره، بل که ديم په آيا بتجان. اے وه گسانين شهره، نه؟ گژا منی جان رگيت.“ (۲۱) پريشتگا گوشت: ”شَر اِنت، تئیی اے واهگا پوره کنان و اے شهرئے ناما که تئو گرگا ائے، اِشیا تباۀ نکنان. (۲۲) بله زوت بتج و برئو. تانکه تئو اوډا سر نئے، من هجّ کرت نکنان.“ پميشکا اے شهرئے نامش سوهر کرت.

سُدوم و گمورهئے تباهی

٢٣) لوت که سوهره رست، روچا نوکی ټک کرتگات. ٢٤) گړا هداوندا سدوم و گمورهه سرا آس و گوکرت گوارينت. اے آس و گوکرت چه هداوندئ نيمگا، چه آسمانا رتکنت. ٢٥) اے پئما، هداوندا آ شهر و سجھين دشت و شهراني سجھين جهمند و سبزگ تباہ کرتنت. ٢٦) بله لوتئ جنا پُشتا چک جت و وادئ بټے بوت.

٢٧) ابراهيم سُهبا ماهله پاد آتک و هما جاگها شت که پيسريگين رندا هداوندئ بارگاها اوشتاتگات. ٢٨) سدوم و گمورهه نيمگا، جهلا، سجھين دشتئ نيمگا چارتي و ديستي که چه زمينا بزین دوتئ چست انت، چو کورهه دوتا. ٢٩) هدايا که دشتئ شهر سر و چير کرتنت، ابراهيمئ ترانگا کيت. هما شهران که لوت جهمند بوتگات، آياني تباہ کنگئ وهدا هدايا لوت چه اوډا در کرت.

لوت و لوتئ جنگ

٣٠) لوت گون وتی دوین جنگان چه سوهره لڈت و کوهستگا جهمند بوت، چيا که سوهره نندگی ترست. لوت گون دوین جنگان گاريئ تها نشت. ٣١) يک روچه مسترين جنگا گون گستريئا گوشت: ”مئ پت پير انت و ادا دگه هچ مردينئ نيست که گون ما وپت و وابه بکنت، انچو که سجھين دنياي دود انت. ٣٢) بيا پتا شراب وارينين و گون آيبا وپت و وابه کنين که چه همایيا وتی نسل و پدريچا ديما بريئ.“ ٣٣) آشيا وتی پتش شراب وارينت و مسترين جنگ شت و گون پتا وپت و وابی کرت. لوت نه آيئ وپسگا سهيگ بوت، نه پاد آيگا.

٣٤) دومی روچا مسترين جنگا گون گستريئا گوشت: ”دوشی من شت و گون پتا وپتان، بيا انشي پدا شرابي دييئ و تئو برئو و گون آيبا بوپس. چه همایيا

وتی نسل و پدريچا ديما بريڼ. “ (۳۵) گړا پيسريگين شپي پيما وتي پتش شراب وارينت، گسترين جنګ پاد آتک و گون پتا وپت و وابي کړت. لوت نه آبيي وپسگا سهيگ بوت، نه پاد آيگا. (۳۶) لوتی دويڼ جنګ چه وتي پتا لاپ پړ بوتنت. (۳۷) مسترين جنګا مردين چکي بوت و نامي موآب کړت. موآب، مروچيگين موآبياني پت انت. (۳۸) گسترين جنګا هم مردين چکي بوت و نامي بن آمي کړت. بن آمي مروچيگين امونياني پت انت.

ابراهيم و ابيملک

(۱) ابراهيم چه اوډا لدت و نكيبي دما شت و کادش و شورئ نيما جهمند بوت. تان چيرئ وهدا گرارا درامديي پيما زندي گوازينت. (۲) ابراهيم وتي جن سارهئ بارئوا گوشت: ”مني گهار انت.“ گړا گرارئ بادشاه ابيملکا وتي مردم رئوان دانت و سارهي وتي کړا برت. (۳) بله شپا هدا ابيملکي و ابا آتک و گوشتي: ”بچار، اے جنين که تئو برتگ، تئو اشيئ سوآ مرئ. اے سور کرتگين.“ (۴) ابيملک انگت سارهئ نزيکا نشتگات، گوشتي: ”او مني هداوندا! بيگناهين کئومے تباہ کئے؟“ (۵) ابراهيم وت گون من نگوشت: ”اے مني گهار انت؟ و ساره و نگوشت: ”اے مني برات انت؟ من اے کار گون ساپين دل و پاکين دستے کرتگ.“ (۶) هدايا گوشت: ”هئو! من زانان که تئو اے کار گون ساپين دلے کرتگ و من هم ترا نه اشت که مني گنهکار بيئ، پميشکا من ترا اے جنينے دست جنګا نه اشت. (۷) نون اے مردئ جنا بدئ. اے مرد نبيي. په تئو دوا کنت و تئو زندگ ماني. بله اگن اے مردئ جنا مدئيي، دلجم بي که تئي جند و تئي سجھين مردم آما مرت.“

(۸) ابيملک شها ماهله پاد آتک، وتي سجھين هزمتکاري لوټاينتنت و هرچي

که بوتگأت، سَجَّهين هالی دانتت. آيان سَك تُرست. ٩ گُڙا اَبِيْمَلِكا اِبِراهِيم لَوُثاينْت و گوشت: ”تئو چيا گون ما چش کرت؟ من تئیی کجام کار هراب کرتگأت که تئو منی جند و منی مُلک چُشِين مزِين گناهے سرا دانتت؟ تئو گون من اَنچِين کارے کرت که کَس گون کَسا نکنت.“ ١٠ اَبِيْمَلِكا چه اِبِراهِيمَا جُست کرت: ”تئیی دلا چه هستأت که چُشت کرت؟“ ١١ اِبِراهِيمَا پَسئو دات: ”من وتی دلا گوشت ادا هچ هُداثُرسی نیست و منی لَوُگیئے سئوبا مردم منا کُشتت. ١٢ ساره چوناها وه منی گهار انت که منی پتئے چُک انت، بل تَرے منی مائے چُک نه انت، بله رندا ما سور کرت و آ منی لَوُگی بوت. ١٣ وهده هُدايا منا چه منی پتئے لَوُگا دَرِپَدَر کرت، من گون ساره گوشت: ’اگن منا دُوست دارئے، هر جاگه که رئوِين، بگوش: ’اے منی برات انت.““

١٤ گُڙا اَبِيْمَلِكا پَس و گوک و گلام و مَوْلد آورت و اِبِراهِيمارا دات و آيئے لَوُگی سارهی پَر تَرِينْت. ١٥ اَبِيْمَلِكا گوشت: ”منی مُلک تئیی دِيما انت، هر جاه که ترا دُوست بیت همودا بنند.“ ١٦ گون ساره گوشتی: ”من تئیی براتا هزار نَگره دِيان. تئیی سَجَّهين مردمانی دِيما اے مَلاما پُر کنان که تئو هچ رَدِيے نکرتگ.“ ١٧ گُڙا اِبِراهِيمَا هُدايے کِرا دوا کرت و هُدايا اَبِيْمَلِک، آيئے لَوُگی و آيئے مَوْلد ذراه کرتنت که پدا چُک آورت بکننت، ١٨ چيا که هُداوندا اِبِراهِيمَئے جَن سارهئے سئوبا اَبِيْمَلِکئے لَوُگئے سَجَّهين جنِين چُکبند کرتگأتنت.

اِساکئے پيْدائِش

١ هما پئِما که هُداوندا وت گوشتگأت، سارهئے سرا مهربان بوت و په ساره هما کاری کرت که وادهی کرتگأت. ٢ سارهئے لاپ پُر بوت و اِبِراهِيمَئے پيرانسريا په آيا مَردين چُکے آورتی. چُک هما گيشتگيِن وهدا پيْدا بوت که هُدايا

چه پيسرا ابراهيم هال داتگات. ٣ ابراهيم و تي اے چكے نام، كه چه ساره
پيدا بوتگات، اساك كرت. ٤ اساكے امر كه هشت روچ بوت، ابراهيم سنت
كنايت، هما پيما كه هدايا هكم داتگات. ٥ اے وهدا كه اساك پيدا بوت،
ابراهيمے امر سد سال ات. ٦ ساره گوشت: ”هدايا منا كندگ“ داتگ و هرگس
كه سهيگ بيت، گون من كنديت. ٧ پدا گوشتي: ”كنيا گون ابراهيم گوشت
كرت كه ساره چك شير ميچينيت؟ بله من په آيا مردين چكے آورت، آيئو پيريئو
روچان.“

هاجر و اسمائيلے گلینگ

٨ چك ردان بوت و چه شيرا سستش. اے روچا كه اساكش چه شيرا سست،
ابراهيم مزنيں داوتے كرت. ٩ بله ساره ديست كه ابراهيمے هما چك كه چه
مسي هاجرا پيدا بوتگات، منا كلاگ گرگا انت. ١٠ گرا ساره گون ابراهيم
گوشت: ”اے مؤلدا گون چكا گلين. اے مؤلدے چك گون مني چك اساك هچبر
هم ميراس بوت نكت.“ ١١ اے گپا ابراهيم سك پريشان كرت، چيا كه اسمائل
هم آيئو چك ات. ١٢ بله هدايا گون ابراهيم گوشت: ”په بچكا و وتي مؤلدين
زالا پريشان مبئو. هرچه ساره ترا گوشت، هما وژ بكن، چيا كه تئي نسل و
پدريچ چه اساك زانگ بيت. ١٣ من مؤلدين زائو چكا هم كئومو كنن چيا كه آ
هم تئي نسل و پدريچ انت.“

١٤ دومي سها ماهله ابراهيم تو شگ و مشكے آپ زرت و هاجرا دات. مشك
و تو شگي هاجرئو كوپكا دانت و گون چكا دري كرت. هاجر شت و بيرشيبهئو
گيا بانا سرگردان بوت. ١٥ مشكے آپ كه هلاس بوتنت، چكي دولكيئو بنا اير

کرت، (۱۶) وت دور شت و کساس تیرگشیئے راها دیم په دیم نشت. دلا گوشتی: ”چکے مرکا مگنداتان.“ چکے دیم په دیم که نشتگات، کوکار کرت و گریتی.

(۱۷) هدايا چکے تنوار اِشکت و هدايے پريشتگا چه آسمانا هاجر گوانک جت و گوشت: ”هاجر! ترا چه بوتگ؟ مثرس. چک هما جاگها که اير انت، هدايا آييے تنوار چه همودا اِشکتگ. (۱۸) پاد آ، چکا چست کن، دستايی گر که من آيا مزين کئومے کنان.“ (۱۹) هدايا هاجرے چم پچ کرتنت و هاجر آيے چاته ديست. شت و مَشکی پُر کرت و چکی آب دات.

(۲۰) چک رُدان بوت و هدا گون آيا گون ات. چکا گيابانا زند گوازينت و تيرکمانے جنگا سک بلد بوت. (۲۱) اسمایل، پارائے دشتا جهمند بوت و ماتا گون مسري جنگيا سور دات.

ابراهیم و ابیملکے اهد و پیمان

(۲۲) همے وهدا ابیملک و آييے لشکرے مستر پیکولا گون ابراهیم گوشت: ”تئو هرچه که کنے، هدا گون تئو گون انت. (۲۳) نون ادا گون من هدايے سئوگندا بور که منا يا مني چکان يا مني اوبادگان رد ندئيے. هما پيما که من گون تئو مهربان بوتگان، تئو گون من و گون مني ملکا همے پيما مهربان بئے، گون همے ملکا که تئو درامديے حسابا نشتگے.“ (۲۴) ابراهیم گوشت: ”منا سئوگند انت.“

(۲۵) ابراهیم ابیملکے کرا آييے هزمتکارانی شکایت کرت که مني چاته پُشتا گشتگش. (۲۶) ابیملکا گوشت: ”من نزانان اے کار کيا کرتگ. تئو منا هال نداتگ و تان مروچی من اشيے بارئوا هچ نه اِشکتگ.“ (۲۷) گرا ابراهیم پَس و گوک زرت و

أَبِيمَلِكَا دَاتَنْت و دَوِیْن مَرْدَان أَهْد و پئیْمَانِے بَسْت. (۲۸) اِبْرَاهِیْمَا هِیْت كَسَانِیْن
 مِیْش چِه رَمگَا جَتَا كَرْت. (۲۹) اَبِیْمَلِكَا چِه اِبْرَاهِیْمَا جُسْت كَرْت: ”تُو هِیْت كَسَانِیْن
 مِیْش جَتَا كَرْت، اِشِیْءَ مَانَا چِے اِنْت؟“ (۳۰) اِبْرَاهِیْمَا پَسَّو دَات: ”اے هِیْتِیْن
 مِیْشَان چِه مَنی نِیْمگَا بَزور. اے شَاهِدِیْے بَیْت كِه اے چَات مَنیْگ اِنْت و مَن جَتْگ.“
 (۳۱) گَزَا آ جَاگْهَے نَام بَیْرَشِیْبَه كَنگ بَوْت، چِیَا كِه دَوِیْن مَرْدَان اَوْدَا سُوْگَنْدِے
 وَارْت. (۳۲) اے پئیْمَا مَان بَیْرَشِیْبَهَا أَهْد و پئیْمَانِے بَسْتِش. رَنْدَا اَبِیْمَلِك و اَیْیْءَ
 لَشْكُرْءَ مَسْتَر پِیْكُولَا پِیْلَسْتِیَانِی سَرْدُگَارَا وَاتَرَّ كَرْت. (۳۳) اِبْرَاهِیْمَا بَیْرَشِیْبَهَا گَزْءَ
 دَرچَكِے كِشْت و اَوْدَا هُداوند، اَبْدَمَانِیْن هُداْءِے نَامِی تَنوَار كَرْت. (۳۴) تَان مَزْنِیْن
 وَهْدِیَا اِبْرَاهِیْمَا پِیْلَسْتِیَانِی سَرْدُگَارَا دَرَامْدِیْءَ هَسَابَا زَنْدَ گَوَازِیْنْت.

اِبْرَاهِیْمِے چَكَاَس

- (۱) اے چِیْرَان و رَنْد، هُداِیَا اِبْرَاهِیْم چَكَاَسْت. گُوْن اِبْرَاهِیْمَا گَوْشْتِی:

”اِبْرَاهِیْم!“ اِبْرَاهِیْمَا پَسَّو دَات: ”جِی!“ (۲) هُداِیَا گَوْشْت: ”وْتِی بَچْ، وْتِی یَكِیْن
 چُكْ، اِسَاك كِه تَرَا دَوْسْت اِنْت، بَزورِی و مَوْرِیْائِے دَمگَا بَرُو. هَمَا كُوْهَا كِه مَن تَرَا
 پِیْش دَارَان، هَمُوْدَا بَر و سُوْچَكِی گُرْبَانِیْگْءَ هَسَابَا نَدْرِی كَن.“
- (۳) دَوْمِی سُهْبَا مَاهَلَّه، اِبْرَاهِیْم پَادَا تَك و وْتِی هَرِی پِلَام كَرْت. وْتِی دُو
 هِزْمَتَكَار و اِسَاكِی زَرْتَنْت، پِه سُوْچَكِی گُرْبَانِیْگَا دَارِی پَرَوْشْت و دِیْم پِه هَمَا جَاگْهَا
 رَاه گِیْت كِه هُداِیَا گَوْشْتِگَاَت. (۴) نُون سِپَرِءِے سِیْمِی رُوْچَاَت. اِبْرَاهِیْمَا چَمَّ
 چَسْت كَرْتَنْت و چِه دَوْرَا آ جَاگْهَی دِیْسْت. (۵) گُوْن وْتِی هِزْمَتَكَارَان گَوْشْتِی:

”شُْمَا گُوْن هَرَا هَمِدا بَجَلِیْت، مَن و چُكْ اَوْدَا رُوْیْن و هُداِیَا پَرَسْتَش كَنِیْن و كَاِیْن.“
 (۶) اِبْرَاهِیْمَا سُوْچَكِی گُرْبَانِیْگْءَ دَار زَرْتَنْت و وْتِی چُكْ اِسَاكْءَ بَدَا دَاتَنْت، اَس و

کارچی وت زُرنت و دوین راه گپنت. (۷) اِساکا گوَن وتی پت اِبراهیمَا گوشت:
 ”منی پت!“ اِبراهیمَا پَسُو دات: ”جی منی چک!“ اِساکا گوشت: ”آس و دار وَه
 اِش آنت، بله سوچگی کُربانیگئے گورانڈ کجا اِنت؟“ (۸) اِبراهیمَا پَسُو دات:
 ”منی چک! سوچگی کُربانیگئے گورانڈے کارا هُدا وت چار و گزار کنت“ و آ دوین
 رنوان بوتنت.

(۹) وهده هما جاگها سر بوتنت که هُدايا گوشتگ آت، اِبراهیمَا کُربانجا هه اَد
 کرت، داری سر په سر کرتنت و وتی چک اِساکي بَسْت و کُربانجا هه، دارانی سرا
 اير کرت. (۱۰) اِبراهیمَا دست شهارت و کارچی زُرْت که وتی چکا هِلارَ کنان، (۱۱)
 بله هُداوندئے پريشتگا چه آسمانا اِبراهیم توار کرت: ”اِبراهیم! او اِبراهیم!“
 اِبراهیمَا پَسُو دات: ”جی!“ (۱۲) پريشتگا گوشت: ”وتی دستا بدار و چکا هچ
 مکن. نون مَن زانان که تئو هُدا ترسے ائے، چیا که تئو چک و پَد نبوتئے و وتی بچ،
 وتی يکين چک هم منا دات.“ (۱۳) اِبراهیمَا چم چست کرتنت و پُشتا چارت،
 دیستی ته گورانڈے که کانثی دَنگران مان گيشتگ آنت. اِبراهیم شت، گورانڈی
 زُرْت و وتی چکئے جاگها سوچگی کُربانیگ کرت. (۱۴) اِبراهیمَا آ جاگهئے نام کرت
 ”هُداوند چار و گزار کنت“ و تان مروچيگا گوشتگ بیت که: ”هُداوندئے کو هئے
 سرا، چار و گزار کنگ بیت.“

(۱۵) هُداوندئے پريشتگا پدا اِبراهیم چه آسمانا گوانک جت. (۱۶) گوشتی:
 ”هُداوند گوشت: ’منا وتی سرئے سوگند اِنت، تئو که وتی بچئے، وتی يکين
 چکئے دئيگا چک و پَد نبوتئے، (۱۷) من هم په راستی ترا برکت دئيان و تئیی نسل
 و پدريچا آنچو بارَ کنان که آسمانئے اِستار و تئيابئے ريک آنت. تئیی پُشید وتی
 دُژمنانی شهرانَ گِرنت و وتی مِلکت کنت و (۱۸) زمينئے سَجّهين کئوم تئیی
 پُشیدئے سئوبا برکت گرت، چیا که تئو منی هبر زُرْتگ.“ (۱۹) گُرا اِبراهیم وتی
 هزمتکارانی کُرا پر ترْت و آ، هوريگا ديم په بيرشيبها راه گپنت. اِبراهیم بيرشيبها

ناهورئے چک

(۲۰) چیزے وهدا رَند اِبْرَاهِيْمَش سھيگ کرت کہ مَلَكْها هم چُکَّ اورتگ، پہ تئیی برات ناھوړا چُکي پيدا کرتگ. (۲۱) آيیے ائولی چُکَّ اوز اِنْت، اوزئے برات بوز و کموييل اُنْت، کموييل، اَرَامْے پت اِنْت. (۲۲) اے دگه چُکي کِسِد و هَزَو و پيلداش و يَدَلاپ و بَتوِيل اُنْت. (۲۳) چه بَتوِيلَا رِبْگَا پيدا بوت. اِبْرَاهِيْمْے برات ناھوړئے اے هَشْتِيْن چُکَّ چه مَلَكْها پيدا بوتنت. (۲۴) ناھوړئے سُرِيْت کہ نامی رَهوْمَه اَت، چه آييا تَبَه و گَهَم و تَهاش و ماگه پيدا بوتنت.

سارھئے مَرک

(۱) سارھا يک سَد و بيست و هِپت سال اُمر کرت. آيیے زِندئے سال و رُوچ هَمِيْنکس اُنْت. (۲) سارَه، گَنھائے سرڈگارا، کَرِيَه اَرَبْها بِيْران بوت. کَرِيَه اَرَبْھئے دومي نام هَبرون اِنْت. اِبْرَاهِيْم شت کہ پُرسا بِنْدِيْت و په سارھا بگريْت. (۳) پدا چه لاشْے کَرَا پاد اَتک و گوْن هِيْتِيان گوشتی: (۴) ”مَنْ شَمْے نِياما درکُوم و دَرآمدے اَن. مَنا په کبرستانِيَا، زميني تُکْرے بَها بَدْيِيْت کہ وتی مُردگا کبر کرت بکنان.“

(۵) هِيْتِيان پَسْئو دات: (۶) ”او منی واجه! مئے هبران گوْش دار. تئو مئے نِياما پُرواکيْن شَهزادگے ائے. وتی مُردگا مئے کبرستانا، گچيْنی جاگھِيَا کبر کن. چه ما کَسْ، ترا چه تئیی مُردگْے کبر کنگا نداريت.“

(۷) اِبْرَاهِيْم پاد اَتک و آ سرڈگارئے مردم، بزان هِيْتِيانی دِيْما په اَدب سَری جَهْل

کرت. ۸ گون آيان گوشتي: ”اگن شما رازيگ ايت که من وتي مُردگا کبر بکنان، گړا مني هبرا گوش داريټ و سوهرئے چک اِپرونئے کړا مني سپارشا بکنيت، ۹ که وتي گارا مني کړا بها بکنت، هما گار که مکپيلها آيئے ڈگارئے گډي بهرا انت. جاگهئے پورهين کيمتا چه من بگيپت که منا شمئے ملکا کبرستانے بيت.“

۱۰ اِپرون هيټي همودا مردمانی نياما نشتگات. اِبراهيمئے پسئوي انچش دات که آيئے شهرئے دروازگئے دپا آتکگين سجھين هيټي بشکننت: ۱۱ ”انه، واجه! کيمتئے هبرا مکن. مني گپا گوش دار. من آگار و ڈگار دوين ترا داتگانت. مني اے سجھين مردمانی ديما، آډگار تئيگ انت. وتي مُردگا اوډا کبر کن.“

۱۲ اِبراهيم پدا آملکئے مردمانی ديما سر جهل کرت و ۱۳ گون اِپرونا انچو گوشتي که مردم بشکننت: ”اگن مني هبران گوش دارئے، من ڈگارئے کيمتا ديان. اشيئے زران چه من بزور که من وتي مُردگا اوډا کبر کرت بکنان.“ ۱۴ اِپرونا پسئو دات: ۱۵ ”مني واجه! مني هبرا گوش دار. ڈگارئے کيمت نگرهئے چار سد شکل انت. اے منيگ و تئيي نياما هچے نه انت. وتي مُردگا کبر کن.“ ۱۶ اِبراهيم اِپرونئے هبر زرت و هما کيمتي تور کرت که اِپرونا گوشتگات و هيټيان اِشکتگات، بزبان نگرهئے چار سد شکل، سئوداگراني گيشتگين سنگ و تورئے هسابا.

۱۷-۱۸ گړا اِپرونئے ڈگار که مکپيلها، ممرهئے نزيگا ات، سجھين هيټيانی ديما که شهرئے دروازا آتکگانت، آډگار و ڈگارئے تهئے گار و سجھين درچک، اِبراهيمئے ملکت بوتنت. ۱۹ نون اِبراهيم و تي لوگي ساره، مکپيلهائے ڈگارئے گارا، کنهانئے سرزمينا کبر کرت. اے گار ممرهئے نزيگا انت و ممره هبرونا انت. ۲۰ هيټيان اے ڈگار گون گارا اِبراهيمارا دات که کبرستانے بکنتي.

① نون ابراهيم پير و کماش ات. هداوندا ابراهيم هر چيزا برکت داتگ ات.

② ابراهيم لؤگا کوهنين هزمتکاره هست ات که آيئه سجھين کار و بارانی سروک ات. ابراهيم گون آيا گوشت: ”وتی دستا منی زانئ چيرا اير کن. ③ من ترا هداوندئ سئوگندا ديان، آسمان و زمينئ هدا ئ سئوگندا ديان، که چه اے کنهانيان، که من اشانی نياما زند گوازينگا آن، چه اشانی جنگان منی چکا جن ندئيه. ④ منی ملکا رنوء و منی چک اساکا همودا چه منی جندئ سيادان جنئ دئيه.“

⑤ هزمتکارا چه آيا جست کرت: ”بله اگن جنگ په اے ملکئ آيا رازيگ مبيت، گزا تئي چکا هما ملکا پر بترينان که تنو چه اودا اتکگئ؟“ ⑥ ابراهيم گوشت: ”هچبر منی چکا اودا پر مترين. ⑦ هداوند، آسمانئ هدا، هما که منا چه منی پتئ لؤگ و منی پيدائشئ ملکا ادا آورتی، هما هدا که گون من هبري کرت، گسم و سئوگندی وارت و کئولی کرت که ’چه منی نيماگا اے سردگار تئي نسل و پدريچئيگ انت‘، هما هدا وتی پريشتگا چه تنو پيسر راه دنت که تنو چه اودا په منی چکا جنئ در گيتک بکنئ. ⑧ اگن آ جنگ گون تنو آيا رازيگ نبوت، گزا تنو چه منی اے سئوگندا آرات ائ. بله منی چکا اودا پر مترين.“ ⑨ گزا هزمتکارا دست وتی واجه ابراهيم زانئ چيرا اير کرت و همه سئوگند وارت.

⑩ هزمتکارا چه وتی واجهئ اشتران ده اشتر زرت و رهاگ بوت. چه واجهئ نيماگا تهر تهرين گچيني ئيکی آيا گون ات. پاد آتک و ديم په آرام نهرئما رنوان بوت. ناهورئ شهر همودا ات. ⑪ چه شهر دئن، چاتيئ کرا اشتری جوکينتنت. بيگاهئ وهد ات و اے وهدا جنين په آيئ کشا آتکنت.

١٢) آيا دوا كرت و گوشت: ”او هداوندا! منى واجهين ابراهيمه هدا! مروچى

منا سوږين كن و منى واجهين ابراهيمه سرا مهربان بئ. ١٣) بچار، من اے
چمگه كړا اوشتاتگان و شهره مردمانى جنك په آيه كشگا پيداك آت. ١٤) هما
جنك كه اكن من گوشت: ”وتى كونزگا جهل كن، من آپ وران“ و آيا گوشت: ”بيا
بور، من تئى اشتران هم آپ دئيان“ من زانان كه همه جنك تئو په وتى
هزمتكارين اساكا گچين كرتگ. من چه همه گپا زانان كه تئو په منى واجها
مهربان بوتگه.

١٥) آيا انگت دوا هلاس نكرتگ آت كه رېگيا وتى كونزگ كوږگا آت و آتك.
رېگا بتوئل جنك آت. بتوئل ملگه مردين چك آت و ملگه، ابراهيمه برات
ناهوره جن آت. ١٦) جنك سكين شرنگه آت. جنين چكه آت و انگت گون هچ
مردينا نئوپتگ آت. رېگا ديم په چمگا جهلاد راه گيت، كونزگي پر كرت و پدا برزاد
بوت.

١٧) هزمتكار تچانا آيئه كړا شت و گوشتى: ”منا چه وتى كونزگا كمه آپ
بدئ.“ ١٨) رېگيا گوشت: ”بور، منى واجه!“ زوت زوتا كونزگي گون دوين
دستان جهل كرت و آپى دات. ١٩) رېگيا هزمتكار آپ دات، رندا گوشتى: ”من
تئى اشتران هم آپ دئيان، تان هما وهدا كه وت بس بكننت.“ ٢٠) اشتاپ
اشتاپيا كونزگي تگار ئه تها هاليگ كرت و ديم په چاتا تچان بوت كه دگه آپ
بياريت. په آيئه سجھين اشتران آپى كشت. ٢١) مرد بيتئوار آت و رېگيا چارگا
آت تان بزانت بارين هداوندا منى سپر سوږين كرتگ يا نه.

٢٢) اشتران كه آيئه ورگ بس كرت، مردا سهره پلوه در كرت كه كساس
شش گرام آت و په آيئه دستان سهره دو هتلى كه هر يگيئه وزن كساس سد و
بيست گرام آت. ٢٣) جستى كرت: ”تئو كئى جنك آه؟ منا بگوش، تئى پتئ

لوگا جاگه هست که ما وتی شپا اوډا بگوازینن؟“ (۲۴) رېگایا گوشت: ”من
بتوئلے جنک آن. بتوئل، ملکه و ناهورے چک انت.“ (۲۵) پدا گوشتی: ”مارا کاه و
کدیم هم باز هست و چشین جاگه هم هست که شما شپا بداریت.“

(۲۶) مردا وتی سر جهل کرت، هداوندے شگری گیت و (۲۷) گوشتی: ”هداوند
ستا بات، منی واجه ابراهیمے هدایا که گون منی واجها وتی مهر و وپاداری ای
برجاه داشتگ و دیم په منی واجهے سیادانی لوگے اے سپرا منی رهشون
بوتگ.“ (۲۸) جنک تچان بوت و ماتے لوگے مردمی هال داتنت.

(۲۹) رېگایا براته هست ات که نامی لابان ات. لابان تچان بوت و چمگے کرا،
هزمتکارے نیمگا شت. (۳۰) لابانا که وتی گهارے پونزے پلوه و دستے هتلی
دیسنت و انچو که گهارے گپی اشکت که آمردا گون آییا چه گوشتگات، در آتک
و مردے نیمگا شت. دیستی که مرد چمگے سرا اشرانی کرا اوشتاتگ. (۳۱)
گوشتی: ”او هداوندے برکت داتگین! بیا، دنا چیا اوشتاتگے؟ من لوگ تیار
کرتگ و په اشران هم جاگهن گیشینتگ.“

(۳۲) گرا مرد لوگا شت. اشرانی بارش ایر گیتکنت و اشرش کاه و کدیم
کرتنت. په مردے جند و همراهان آپش آورت که وتی پادان بشودنت. (۳۳) نون
ورگش آورت و دیم داتنت. بله هزمتکارا گوشت: ”من تانکه وتی گپان نجان، هچ
نوران.“ لابانا گوشت: ”وتی گپان بجن.“ (۳۴) گوشتی: ”من ابراهیمے هزمتکارے
آن. (۳۵) هداوند منی واجه سک باز برکت داتگ و واجه هستومند و امیرے.
هداوند پس و گوک، هر و اشر، نگره و تلاه، گلام و مولد داتگ. (۳۶) منی واجهے
لوگی سارها پیرانسریا په واجها مردین چکے آورتگ و منی واجها وتی سجھین
هستی هماییارا داتگ. (۳۷) منی واجها منا سئوگند داتگ و گوشتگ: ”منی چکا

ګڼهانی ځنې مدئې، چه اے مُلکا که ائون من نشتگان. (۳۸) منی پتئې لوگا و منی
سیادانی کړا برئو و منی چکا چه همایان ځنې بدئې. (۳۹) من چه وتی واجها
جُست کرت که اګن جنګ ګوڼ من مئیت ګوڼ، ګڙا؟

(۴۰) ګوشتی: 'هُداوند، که من آییئ راه زرتګ، وتی پریشتګا ګوڼ تئو راه دنت
و ترا تئیی سپرا سوږین کنت تانکه تئو په منی بچا چه منی جندئ مردمان و
منی پت کئوما ځنې در ګیتک بکنئ. (۴۱) اګن تئو منی سیادانی کړا برئوئ، چه
سوګندا آرات بئ. اګن آ وتی جنګا مدئینت هم، تئو چه منی سوګندا آرات بئ.'
(۴۲) مروچی که من اے چمگئ سرا آتکان، ګوشتن: 'او هداوند! منی واجه
ابراهیمئ هدا! اګن تئیی رزا انت، اے سپرا که من آتګان، ایشیا سوږین کن. (۴۳)
بچار، من اے چمگئ کړا اوشتاتګان، اګن جنګئ آیا بیئیت و منی بګوشتان: "منا چه
وتی کونزګا کمئ آپ بدئ" و (۴۴) آ منا بګوشتیت: "بور، من په تئیی اُشتران هم
آپ ګشان،" ګڙا آ جنګ هما بیات که تئو په منی واجهئ چکا ګچین کرتګ.'

(۴۵) من انگت دلئ تها دوا نهلینتګات و رېګایا وتی کونزګ کوپګا ات و آتک.
رېګا دیم په چمګا جهلاد راه ګیت، شت و آپی ګشت. من ګوڼ آیا ګوشت: 'منا آپ
بدئ. (۴۶) آیا په اِشتاپی چه کوپګا وتی کونزګ جهل کرت و ګوشت: 'بور. من
تئیی اُشتران هم آپ دئیان. ګڙا من آپ وارت و آیا منی اُشتر هم آپ دانت. (۴۷)
من چه آیا جُست کرت: 'تئو کئیی جنګ ائ؟' آیا ګوشت: 'بتوئلئ جنګ آن.
بتوئلئ پت ناهور انت و مات ملکه. ګڙا من پلوه پونزا دات و هتلی دستا دانت و
(۴۸) وتی سرن جهل کرت و هداوندئ شګر ګیت. من، هداوند وتی واجه
ابراهیمئ هدا ستا کرت که منا راستین راهی پیښ داشت که وتی واجهئ بچئ
سانګا ګوڼ واجهئ براتئ جنګا بکنایان. (۴۹) نون، اګن شما ګوڼ منی واجها
مهربان و وپادار بیټ، منا جوابئ بدئیت. اګن مهربان و وپادار نبیت هم بګوشتیت

تانکه من بزنان که راستا برئوان یا چّپا.

٥٠ لابان و بتویلا پَسَّو دات: ”اے کار چه هُداوندئے نیمگا بوتگ. مارا اِشیئے بارئوا نه ’هئو‘ کنگئے اهتیارے هست و نه ’انّه‘ کنگئے. ٥١ اِش انت رِبکا، زوری و برئو که تئی و اجهئے چُکئے لوگی ببیت، هما پیما که هُداوندا گوشتگ.“

٥٢ اِبراهیمئے هِزمتکارا که آیانی اے هبر اِشکت، هُداوندئے بارگاها په ادب سَری جَهل کرت. ٥٣ گُزا هِزمتکارا نگره و تِلاهئے سَهِت و زیور و لهتین گد آورت و رِبکایارا دات. رِبکائے برات و ماتی هم گران کیمتین ئِیکی داتنت. ٥٤ نون هِزمتکار و همراهان ورگ و چرگ وارت و شپا هموُدا جَلتنت. سُهبا که پاد آتکنت، مَرِدا گوشت: ”منا دیم په منی واجها رهاگ کنیت.“ ٥٥ بله رِبکائے برات و ماتا پَسَّو دات: ”جنگا پلّ اَنگت په کمّے وهدا، دَهِه روچا مئے کِرا انت، رندا برئویت.“ ٥٦ هِزمتکارا گوشت: ”نون که هُداوندا منا منی سپرا سوَبین کرتگ، منا مداریت و رهاگ کنیت که وتی واجهئے کِرا برئوان.“ ٥٧ آیان گوشت: ”شَر، بیا جنگا تنوار کنین و آییئے جندا جُست گِریں.“ ٥٨ گُزا رِبکا اِش تنوار کرت و جُستش گیت: ”تنو گوَن اے مردا رئوئے گوَن؟“ آیا پَسَّو دات: ”هئو، رئوان گوَن.“ ٥٩ گُزا آیان وتی گهار رِبکا، رِبکائے شیرماتین مۆلد، اِبراهیمئے هِزمتکار و آییئے همراه راه داتنت. ٦٠ آیان رِبکا برکت دات و گوشتش:

”مئے گهار! تئو هزارانی هزار باتئے.

تئی نسل و پَدْرِیچ وتی بدواهانی شهرانی مستر باتنت.“

٦١ گُزا رِبکایا وتی مۆلد زرتنت و پاد آتک. اُشتران جَمَاز بوتنت و آمردئے همراهیا شتنت. اے پیما هِزمتکارا رِبکا زُرت و وتی راها شت.

٦٢ نون إساك چه بهیرلہایی رویا پر ترَتگ و آتگآت و نگیبا جَهمند
 بوتگآت. ٦٣ بیگاہیا، إساك ڈگارئے سرا گردگا آت و هیالانی تها آت. چمی
 چست کرتنت و دیستی که لهتین اُشتر پیداک إنت. ٦٤ رِبگایا هم چم که چست
 کرتنت، إساکی دیست. چه وتی اُشتر اِیر کیت و ٦٥ گُون هِزمتکارا گوشتی:
 ”اے مرد کئے إنت که ڈگارئے سرا تَرانا دیم په ما پیداک إنت؟“ هِزمتکارا گوشت:
 ”اے منی واجه إنت.“ گُرا رِبگایا چادر زُرت و وتارا مان پوشت. ٦٦ نون
 هِزمتکارا، هرچه که بوتگآت، إساك هال دات. ٦٧ إساك رِبگا زرت و وتی مائے،
 بزان سارَهئے گدانا آورت و گُون رِبگایا سوری کرت. آ، إساكئے لَوگی بوت و إساك
 سَك دُوست آت. إساك که وتی مائے مرکا گمیگ آت، نون آرام گیت.

إبراهیمئے مرک

١ إبراهیم دگه جنے گیتگآت که نامی کتورَه آت. ٢ إبراهیمئے چُک زمران
 و یُکشان و میدان و میدیان و یَشباک و شَواه چه کتورَها پیدا بوتنت. ٣ چه
 یُکشانا شَیبا و دیدان پیدا بوتنت. دیدانئے اُبادگ آشوری و لِتوشی و لِیومی
 آتنت. ٤ میدیانئے مَرَدین چُک، اِپاه و اِپَر و هَنوک و اَبیدَه و اِلداه آتنت. اے
 سَجَهِین کتورَهئے اُبادگ آتنت.

٥ إبراهیم و تی سَجَهِین هستی إساکارا دات. ٦ هما مَرَدین چُک که
 إبراهیم چه سُریتان بوتگآتنت، وتی زندا آیانا ئیکی ای دات و چه وتی چُک إساکا
 دور، رُودراتکی مُلکا راه داتنت.

٧ إبراهیم سد و هِپتاد و پنچ سال اُمر کرت و ٨ وتی گُدی دمی گُشت،
 شَرین مزنین اُمرے کرتی و مُرت. إبراهیم پیریا په دل ایمنی گُون وتی مُرتگین

مهلوكا هئوار بوت. ٩ آيئو چك اساك و اسمائلا وتي پت ممرهئو نزيكا،
 مكپلهئو گارئو تها كبر كرت، هما ڏگارا كه هيتي سوهرئو چك اپرونئو بوتگات و
 ١٠ ابراهيم چه هيتيان بها زرتگات. ابراهيم همودا وتي لوگي سارهئو كرا كبر
 كنگ بوت. ١١ چه ابراهيمئو مركا رند هدايا آيئو چك اساك بركت دات. اساك
 بهيرلهايي رويئو نزيكا جهمند بوت.

اسمايئو نسل و پدريچ

١٢ ابراهيمئو چك اسمائيل، كه چه سارهئو مسري مؤلد هاجرا پيدا بوتگات،
 آيئو نسل و پدريچئو كسه چش انت:

١٣ اسمائيلئو مردين چكاني نام، امرئو حسابا په رد اش انت:

مسترين چك نبايوت و اء دغه چك، كيدر و ادبيل و مبسام و ١٤ مشما و
 دوما و مسا و ١٥ هداد و تيما و يتور و ناپيش و كدمه انت. ١٦ هنكين و
 گداناني حسابا، اسمائيلئو چكاني نام هميش انت، دوازده سردار، وتي گبيلهاني رد
 و بندئو سرا. ١٧ اسمائيل يك سد و سي و هپت سال امر كرت. وتي گڏي دمي
 كشت و مروت و گون وتي مرتگين مهلوكا هئوار بوت. ١٨ آيئو اوبادگ، مسرئو
 سيمسرا كه ديم په اشورا رئوئو، چه هئويلها بگر تان شورئو زمينا جهمند بوتنت.
 آگون وتي سجهين براتان ارتگ انت.

آكوب و ايسو

١٩ ابراهيمئو چك اساكئو كسه چش انت:

۲۰) اِساکئ پت اِبِراهِیم اَت. اِساکئ اُمر چل سال اَت وهدئ گون رِبگایا سوری کرت. رِبگا، بتوئل اَرَمایئ جنک و لابان اَرَمایئ گهار اَت. بتوئل پدان اَرَمائے مردمئ اَت.

۲۱) اِساکئ لوگی سنٹ و بئ اولاد اَت و پمیشکا اِساکا په وتی لوگیا چه هداوندا دوا لوئت. هداوندا آییئ دوا گوش داشت و اِساکئ لوگی رِبگائے لاپ پُر بوت. ۲۲) دوین چک، ماتئ لاپا گون یکدومیا کَش و چیل کنگا اَتنت. رِبگایا گوشت: ”گون من چیا چش بئیکا اِنْت؟“ شت و چه هداوندا جُستی کرت. ۲۳) هداوندا گوشت:

”دو راج تئیی لاپا اِنْت.

دو کئوم چه تئیی لاپئے تها سِدیت.

یک راجئ چه دومیا زورمندتر بیت و

مستریئن، گسترئئئ هزمتا کنت.“

۲۴) چُکَماتیئئ ماه و رُچ که پوره بوتنت، رِبگایا جار اُورت. ۲۵) ائولی چُک که پیدا بوت، سهرگئ اَت و آییئ سَجْهَین بدن چو مودی کباها اَت. آییئ نامش ایسو کرت. ۲۶) رندا آییئ برات پیدا بوت و پیدا بئیکئ وهدا ایسوئ پادئ پونزی داشتگات. ائ چُکئ نامش اکوب کرت. وهدئ رِبگایا ائ جار اُورتننت، اِساکا شست سال اَت. ۲۷) چُک رُست و مزن بوتنت. ایسو زبردستین شکاریئ بوت و دَشت و گیابانان گردوکیئن مردئ اَت. اکوب آرام تَبَین مردئ اَت و گیشتر گدانا نشتگات. ۲۸) اِساکا ایسو دوستتر اَت که شکارئ گوشتانی تامی و ش بوت. رِبگایا اکوب دوستتر اَت.

٢٩) يک روچه آکوب نارُشتئے گُرادگا آت، ايسو چه گيابانا آتک، شُدا چَنگ آت.
 ٣٠) گُون آکوبا گوشتی: ”چه اے سهرين نارُشتان تُشے دئے گُلُمان، چه اے
 سهرينان، که منا شُدا کُشت.“ پميشکا ايسواش اِدوم هم گوشت. ٣١) آکوبا پَسُو
 دات: ”ائولا وتی پيدائشی هَکا منی کِرا بها کن.“ ٣٢) ايسوا گوشت: ”منا شُدا
 کُشت، پيدائشی هَک منی چه کارا کُيت؟“ ٣٣) آکوبا گوشت: ”پيسرا گُون من
 سئوگند بور.“ گُرا آييا سئوگند وارت و وتی پيدائشی هَکی آکوبئے کِرا بها کرت.
 ٣٤) نون آکوبا لهتین نغن و ڈالئے نارُشت ايسوارا دات. آييا وارت و رندا پاد آتک و
 شت. اے پئما ايسوا وتی پيدائشی هَک بے اِرت کرت.

گُون اِساکا هُداے اهد و پئمان

١) چو بوت که آ سرډگارا ډکالے کپت، ابيد چه آ پيسری ډکالا که ابراهيمئے
 وهدا بوتگات. اِساک، گِرا راشت، پيلستيانی بادشاه ابيملکئے کِرا. ٢) هُداوند،
 اِساکئے دِیما زاهر بوت و گوشتی: ”مسرا مرئو. هما سرډگارا بنند که من ترا
 گوشان. ٣) ائون همے مُلکا دَرآمدیئے پئما بنند. من گُون تئو گُون آن و ترا برکت
 دئان. اے سَجْهین زمینان ترا و تئیی نسل و پدريچارا دئيان و گُون تئیی پت
 ابراهيمئا وارتگین سئوگندا برجم داران. ٤) من تئیی نسل و پدريچا آسمانئے
 استارانئے کِساسا باز کنان و اے سَجْهین زمینان آيانا دئيان و تئیی نسل و
 پدريچئے سئوبا زمینئے سَجْهین کئوم برکت گرت، ٥) چیا که ابراهيمئا منی
 پرمانبرداری کرت. آييا منی هبر زرت، منی رَهَبند و پَرمان و منی هُکم و کانونی
 برجاه داشتنت.“ ٦) گُرا اِساک گِرا راشت.

اِساک و ابيملک

٧ ټوډه اودئ مردينان چه اساکا ايئو لوگيئو بارئوا جست کړت، چه ترسا نگوشتي که مني لوگي انت، گوشتي: ”مني گهار انت.“ اييا دلا هيال کرتگات چو مبيت که ادئ مردين منا بگشت و ريگيا ببرت که آشررنگه.

٨ اساک تان مزين مديا همودا نشت. يک روچه پيلستياني بادشاه ابيملکا چه دريگا دن جهلا چارت، ديستي که اساک گون وتي جن ريگيا دزجنيا انت. ٩ ابيملکا اساک لوثاينت و گوشت: ”اچه اے تبيي جن انت! تئو چيا گوشتگ که ’مني گهار انت؟‘ اساکا پسو دات: ”من وتي دلا گوشت که ايئو سئوبا يگي مني جندا کُشيت.“ ١٠ ابيملکا گوشت: ”تئو چيا گون ما چش کړت؟ اگن مني مردم گون تبيي جنا بوپتين، تئو گناهه مئو چکا دنور داتگات.“ ١١ گزا ابيملکا سجھين مردم هکم دانت: ”هرکس که اے مرد و اشيئو جنا دستا هم پر بکت، اييا الم مرکئو سزا دئيگ بيت.“

١٢ اساکا آډگارئو سرا کشت و کشار کړت و آسالا ډگارا سد سري بر و سمر دات، چيا که هداوندا اساک برکت دات. ١٣ اساک سيړ و هزگار بوت و مال و هستي اي تان هما هدا گيش بئيان بوت که آسکين مزين هستومندو جوړ بوت. ١٤ اساکا رمگ و گورم و هزمتکار انچو باز ات که پيلستي هسديگ بوتنت و ١٥ آسجھين چاتش بار دات و هاکا پر کرتنت که اساکئو پت ابراهيمئو هزمتکاران، ابراهيمئو زمانگا جتگ انت.

١٦ نون ابيملکا گون اساکا گوشت: ”چه مئو کړا برئو. تئو سک زورمند ائو و چه مئو هدا در ائو.“ ١٧ گزا اساک چه اوډا در آتک و گرارئو درگا وتي گداني مک کرتنت و نشت. ١٨ اساکا هما چات در رپنت که ايئو پت ابراهيمئو زمانگا کوچگ بوتگ انت و پيلستيان، ابراهيمئو مرکا رند بار داتگاتنت. اساکا اے چات هما نام پر کرتنت که ايئو پتا بستگ انت.

١٩) وهدے إساكئ هزمتكاران آ دَرگئ تها زمين كوټك، تچوَكِين آيئ چاتے
 دَرش گيټك، ٢٠) بله گِرارئ شپانك گُون إساكئ شپانكان اُرتنت و گوشتش: ”اے
 آپ مئيگ انت.“ گُزا إساكا اے چاتئ نام إسك كرت، چيا كه گِرارئ مردم گُون آيا
 اُرتگ انت. ٢١) إساكئ هزمتكاران دگه چاتے جَت، بله اشيئ سرا هم اُرتنت، گُزا
 آيا اے چاتئ نام سِنتَه كرت. ٢٢) إساك چه اودا لُدت و شت. دگه چاتے جَتى.
 نون اشيئ سرا كُسا اُز و كُز نكرت. إساكا چاتئ نام رَهوبوت كرت و گوشتى:
 ”نون هُداوندا مارا پُراه و شاهگانين جاگه داتگ و ما همے سرډگارا سِير و آباد
 يين.“

٢٣) إساك چه اودا ديم په بِيرشِيْبها شت. ٢٤) هما شپا هُداوند آيئ ديم زاهر
 بوت و گوشتى: ”من تئى پت ابراهيمئ هُدا آن. مئرس، چيا كه من گُون تئو گُون
 آن. من وتى هزمتكار ابراهيمئ سئوبا ترا بركت ديان و تئى نسل و پدريچا
 گيشا گيش كنان.“ ٢٥) إساكا اودا كُربانجاھے اُډ كرت و هُداوندئ نامى تنوار
 كرت. وتى گداني همودا مَك كرت و آيئ هزمتكاران همودا چاتے جَت.

إساك و ابيملكئ اهد و پيمان

٢٦) ابيملك چه گِرارا وتى سَلاهكار اهوژَه و وتى پئوجئ سَراشكر پيكولئ
 همراهيا إساكئ كُرا آتك. ٢٧) إساكا چه آيان جُست كرت: ”شما گُون من دُزمنى
 كرت و منا چه وتى كُرا گلئنت. نون چيا منى كُرا آتكگيت؟“ ٢٨) آيان پَسئو
 ترئنت: ”ما شَرئئ سرا ديستگ كه هُداوند گُون تئو گُون انت، پميشكا ما گوشت
 كه بايد انت مئ شممئ نياما كَسَم و سئوگندے بيت. بيا اهد و پيمانے بندين ٢٩)
 كه تئو مارا آزار ندئئ، انچو كه ما ترا آزار نداتگ و گُون تئو شَر بوتگين و ترا په
 سلامتى و ايمنى چه وتى كُرا رهاډگ كرتگ. نون ما گندين كه ترا چه هُداوندئ
 نيمگا بركت رستگ.“ ٣٠) گُزا إساكا په آيان مهمانيه كرت و آيان وارت و نوشت.

٣١ دومی سُهبا ماهله پاد آتکنت و اِساک و اَبیمَلکا گُون یکدگرا سُونگند وارت.
اِساکا مردم رهاډگ کرتنت و آ، چه اِساکه کِرَا په سلامتۍ و اِیمنی شتنت.

٣٢ هما رُوچا اِساکه هزمتکار آتکنت و وتی جَتگین چاتئ بارئوا هالَش دات.
گوشَتش: ”ما آپ در گیتکگ.“ ٣٣ اِساکا اے چاتئ نام شیبَه کرت و تان رُوچ
مروچیکا آ شهرا بیرشیبَه گوشنت.

ایسَوئے دو جن

٣٤ وهدے ايسوئے اُمر چل سال بوت، گُون هیئی کبیله بھیری نامین
مردیئے جنگ یودیت و هیئی ایلوئے جنگ بَسیمتا سوری کرت. ٣٥ ايسوئے اے
جَنان، اِساک و رِبگائے زندگی آزاب کرت.

اِساک آکوبا برکت دنت

١ وهدے اِساک پیر بوت، چمّی نِزور بوتنت و مئیمی نکرت. یک رُوچے وتی
مستریں چُک، ايسوی لُوٹ و گوشتی: ”او منی چُک!“ آبیَا گوشت: ”جی.“ ٢
اِساکا گوشت: ”بچار، من پیر آن و نزانان کجام رُوچا مِران. ٣ پمیشکا وتی
سِلاهان، وتی تیردان و کمانا بزور و گیابانا برئو و په من شکارے بکن. ٤
وشتامین ورگے په من تئیار کن و بیار که بوران و چه مرکا پیسر ترا برکت بدئیان،
انچین ورگے که منا دُوست بیت.“

٥ وهدے اِساک گُون وتی چُک ايسوا هبرا آت، رِبکا آیانی هبران گوش دارگا
آت. ايسو که په شکارئے جنگ و آرگا گیابانا شت، ٦ رِبگایا گُون وتی چُک آکوبا

گوشت: ”بچار، من اِشکت که تئیی پتا گوڼ تئیی برات ایسوا گوشت: (۷) په من شکاره بکن و بیار و وشتامین ورگه اڈ کن که بوران و چه مرکا پیسر هداوندئ بارگاها ترا برکت بدئیان. (۸) منی چک! نون منی هبرا شر دلوگوش کن و همه پییم که من ترا گوشان، انچو بکن: (۹) برئو و چه رمگا په من دو شرین شک بیار که من په تئیی پتا وشتامین ورگه اڈ کرت بکنان، هما پیما که آییَا دوست بیت. (۱۰) پدا بر و وتی پتا بدئ که بوارتش و چه مرکا پیسر ترا برکت بدنت.“

(۱۱) آکوبا گوڼ وتی مات رېگایا گوشت: ”بله منی برات ایسوءې بدنا باز پٹ پر انت و منی جان ساپ انت. (۱۲) اگن منی پت منا دست پر بکنت، گڑا؟ من آییء چمان پرییکاره بان و برکتئ بدلا نالتے وتی سرا کاران. (۱۳) ماتا گوشت: ”منی چک! تئیی بدلا نالت منی چکا کپات. بس منی هبرا گوش دار، برئو و شنگان بیار.“

(۱۴) گڑا آکوب شت، شنگی گپت و وتی ماتئ کړا اورتنن و ماتا وشتامین ورگه هما پیما اڈ کرت که آکوبئ پتا وش بوت. (۱۵) رېگایا وتی مسترین چک ایسوءې هما شرین گد که لوگا آییء کړا ایر اتنت، زرت و وتی گسترین چک آکوبئ گورا داتنت. (۱۶) آکوبئ گردنئ بیپٹین جاگه و دستی گوڼ شنگانی پوستا پوشتنت. (۱۷) نون اڈ کرتگین وشتامین ورگ و نگی وتی چک آکوبئ دستا داتنت. (۱۸) آکوب وتی پتئ کړا شت و گوشتی: ”منی پت!“ اساکا گوشت: ”جی منی چک! تئو کئ ائ؟“ (۱۹) آکوبا گوشت: ”من ایسو آن، تئیی ائولی چک. من هما پیما کرت که تئو گوشتگات. پاد آ، بندن و چه منی شکارا چیزه بور که منا برکت دات بکنئ.“ (۲۰) اساکا وتی چک جست کرت: ”منی چک! چو زوت تئو چون شکار در گیتک؟“ پسوی دات: ”هداودنا، تئیی هدايا منا سوپین کرت.“ (۲۱) گڑا اساکا گوڼ آکوبا گوشت: ”منی چک! نزیکتر بیا که من ترا دست پر کرت بکنان

و بزنان که په راستی تئو منی چک ایسو ائو یا نه.

٢٢ آکوب وتی پت اِساکئو نَزیگا شت، پتا دست پر کرت و گوشت: ”تئوار آکوبئیک اِنْت، بله دست ایسوئیک اِنْت.“ ٢٣ اِساکا آکوب پَجَاه نئیاورت، چیا که نون آکوبئو دستان ایسوئو دستان پئیمَا باز پُت پر اَت. گُرا اِساک آکوبئو برکت دئیگا لگت. ٢٤ اِساکا جُست کرت: ”په راستی تئو منی چک ایسو ائو؟“ آییَا پَسُو دات: ”هئو.“ ٢٥ گُرا گوشتی: ”منی چک! چه وتی شکارا کَمک بیار که بَوران و رندا ترا برکت بدئیان.“ آکوبا ورگ آورتنت و آییَا وارت. شرابی هم آورت و اِساکا وارت. ٢٦ نون پتا گوشت: ”منی چک! ادا بیا و منا بچک.“ ٢٧ آکوب آییو نَزیگا شت و چگتی. اِساکا که آییو گدانی بُو لگت، آکوبی برکت دات و گوشتی:

”بچار، منی چکئو بُو

چو هما گیابانئو وشبوا اِنْت

که هداوندا برکت داتگ.

٢٨ هدا ترا چه آسمانئو نود و

زمینئو سیرو و هزگاریا

بیَهساب دان و تازگین شراب بدئیات.

٢٩ کئوم تئیی هزمتا بکنانت و

راج تئیی دیمَا کونڈان کپانت.

وتی براتانی واجه باتئ و

تئی ماتئ چک

تئی دیم کونڈان کپانت.

هرگس ترا نالت کنت،

وت نالتی بات و

هرگس که ترا برکت دنت،

آییا برکت برسات.

ایسو برکت لوئیت

۳۰) إساکا آکوبئ برکت دئیگ هلاس کرتگات و آکوب نوکی چه وتی پت
إساکئ کرّا شتگات که آیئ برات ایسو چه شکارا آتک. ۳۱) آییا هم وشتامین
ورگے اڈ کرت و په وتی پتا آورت. گوشتی: ”منی پت! پاد آ، بند و چه منی شکارا
چیزے بور که منا برکت دات بکنئ.“ ۳۲) آیئ پت إساکا گوشت: ”تئو کئے ائے؟“
آییا پسئو دات: ”من تئی چک آن، ایسو آن، تئی ائولی چک.“ ۳۳) نون إساکا
بلاهیڼ لرزگے جانا کپت و گوشتی: ”گرّا آکئے ات که شکارے جت و په من آورتی
و من تئی آیگا دمانے پیسر وارت و آییارا برکت دات؟ و آلم آییا برکت رسیت.“

۳۴) وهدے ایسو وتی پتئ هبر إشکتنت، بلاهیڼ پریاتے جتی. گوڼ وتی پتا
گوشتی: ”منا برکت دئ، منی پت! منا هم برکت بدئ.“ ۳۵) بله إساکا گوشت:
”تئی برات په مکر و پرېب آتک و تئی برکتی بُرت.“ ۳۶) ایسو گوشت:

”پمیشکا نامی آکوب انت. اے دومی رند انت که منا ریپینیت. پیسرا منی
پیدائشی هکی وارت و نون منی برکتی بُرت.“ پدا جُستی کرت: ”تو په من هچ
برکت پَشت نگیټکگ؟“

(۳۷) اِساکا گوشت: ”من آبیارا تئی واجة کرتگ و آییئے سجھین سیاد آییئے
هزمتکار کرتگانټ. من آبیارا گوڼ دان و تازگین شرابا رزک و روژيگ بکشاتگ.
نون په تو چے کرت کنان، منی چک؟“ (۳۸) ایسوا گوڼ وتی پتا گوشت: ”منی
پت! تئی کرا برکت همے یگین ات؟ منا هم برکت بدے، منی پت!“ و ایسوا زار
زارا گریټ.

(۳۹) آییئے پت اِساکا گوشت:

”تئی هنکین چه زمینے سیری و هزگاریا بیهر بیت و

چه برزین آسمانے نوډان هم.

(۴۰) تو په زهم وتی روژيگا در گيجے و

وتی براتے هزمتا کنے،

بله وهدے بیزار بے،

وتی براتے جگا

چه وتی گردنا کُشے و چگل دئیے.“

(۴۱) چه هما وهدا ایسوا په آکوبا کینگ دلا داشت، هما برکتے سوبا که پتا
آبیارا داتگات. دلا گوشتی: ”منی پتے پُرسے روچ نژیک انت. رندا وتی برات
آکوبا کُشان.“

آکوب تچیت و هارانا رنوت

(۴۲) وهده رېگایا هال رست که آبیئ مسترین چک ایسوا چه گوشتگ، وتی کستریڼ چک آکوبی لوټ و گوشتی: ”تئی برات ایسوا دل وش کرتگ که آکوبا کُشان و وتی بیرا گران. (۴۳) منی چک! نون منی هبرا بگر. زوت چه ادا بتچ و هارانا، منی برات لابائے کرا برئو. (۴۴) چیژ وهدا همایی کرا بدار تانکه تئی برات وتی زهران ایر ببارت. (۴۵) تئی براتے زهر که ایر کایت و آکارا بیھیال کنت که تنو گون اییا کرتگ، من په تنو کلئوے راه دئیان. گزا چه اوډا وائر کن و بیا. چیا یکن روچا من شما دوینان باهینان؟“

(۴۶) نون رېگایا گون اساکا گوشت: ”من اے هیئی جنینانی سوبأ چه زندگیا بیزار آن. اگن آکوبا چه اے ملکئے جنگان، چه اے وژین هیئی جنگان یگے سانگ کرت، گزا من بمراتان.“

(۱) اساکا آکوب لوټاینت و برکت دات. هکمی دات و گوشتی: ”کنهانی جنگے سانگ مکن. (۲) زوت پدان آراما برئو، وتی ماتئ پت بتویلئے لوگا. همودا، گون وتی ماتئ برات لابائے جنگیا سور کن. (۳) پرواکین هدا ترا برکت بدئیات و پرسمر کنات. ترا گیشا گیش کنات و تنو کئومانی رُمبے باتئ. (۴) هدا ترا و تئی نسل و پدريچا هما برکتا بدئیات که ابراهیمارا داتگی، که هما سرډگارئ واهند ببئ که اتون اوډا درامدیئے پئیم زنده گوازیڼگا ائ، هما سرډگار که هدايا ابراهیمارا بکشاتگ.“ (۵) گزا اساکا آکوب راه دات و آکوب پدان آراما بتویل آرامایی چک لابائے کرا شت. لابان، ایسو و آکوبے مات رېگائے برات ات.

(۶) ایسو سهیگ بوت که اساکا آکوب برکت داتگ و پدان آراما رهاډگ کرتگ که همودا جنے بگیپت. آ اے گپا هم سهیگ بوت که برکت دئیگئ وهدا اساکا آکوب

هُكَم داتگ كه: ”گنهانی جنگے سانگ مكن“ و (۷) آكوبا پت و ماتئے هبر گپتگ و پدان اراما شتگ. (۸) نون ايسو سريد بوت كه گنهانی جنين منى پت اساكا چينچك نادوست انت. (۹) پميشكا اسمائيلئے كرا شت و وتى پيسرى جنانى سرا، ابراهيمئے اسمائيلين چكئے جنگى گپت. جنگئے نام مهالت ات و نبايوتئے گهار ات.

آكوبئے واب

(۱۰) آكوب چه بيرشيبها در آتك و ديم په هارانا شت. (۱۱) يك جاگهيا كه رست، شپا همودا داشتى، چيا كه روچ اير شتگ ات. هما جاگها سنگے زرت و سرئے چيرايى كرت و تچك بوت. (۱۲) وابه ديستى ته پدانكه كه يك سرے زمينا انتى و دومى سر آسمانا و هدايے پريشتگ سر كپنت و اير كپنت. (۱۳) هداوند چه پدانكا برزتر اوشتاتگ ات. گوشتى: ”من هداوند آن، تئيبى پت ابراهيمئے هدا و اساكئے هدا. اے زمينئے سرا كه تئو ائون وپتگئے، من اشيا ترا و تئيبى نسل و پدريچارا دئيان. (۱۴) تئيبى چك و ثماسگ زمينئے هاكانى كساسا بار بنت و شما رودراتك و روئند و شمال و جنوب، چارين نيמگان تالان بيت. زمينئے سجهين كئوم تئيبى و تئيبى نسل و پدريچئے سئوبا بركت گرت. (۱۵) بچار، من گون تئو گون آن و هر كجا كه رئوئے تئيبى چار و گزارا كنان و ترا پدا همه سرډگارا كاران. تانكه من گون تئو وتى كئول پوره نكرتگ، ترا يله ندئيان.“ (۱۶) آكوب كه چه وابه پاد آتك، گون وت گوشتى: ”بيشك هداوند همه جاگها انت و من نزانتگ.“ (۱۷) ثرست و گوشتى: ”اے جاگه دلا آپ كنت. اے ألما هدايے جندئے لوگ انت، ارشئے دروازگ انت.“ (۱۸) دومى سُهبا ماهله آكوب پاد آتك، وتى سرئے چيرئے سنگى زرت و چيدگے ادى كرت و روگنى پر ريتك. (۱۹) آ جاگهئے نامى بئيت ايل كرت. چوناها آشهرئے نام پيسرا لوز ات.

٢٠) نون آکوبا کئولے کرت، گوشتی: ”اے سپرا که من رنؤگا آن، اگن هدا گؤن من گؤن بییت و منی پاسپانیا بکنت، اگن منا په ورگا نغن و پؤشگا پُچ بدنت، ٢١) که په سلامتی پر بتران و وتی پتئے لوگا برسان، گزا هداوند منی هدا بییت. ٢٢) اے سینگ که من په چیدگ مک کرتگ، هداے لوگ بییت. هرچه که تئو هدا منا دئیے، آییے دهیکا ألما ترا دئیان.“

آکوب پدان اراما سر بیت

١) آکوب راه گپت، شت و شت تانکه رودراتکی مردمانی ملکا سر بوت. ٢) اوډا دیستی ته دشتا چاته و سئے رمگ چاتئے نزیگا وپتگ، چیا که مردمان اے رمگ چه همه چاتا آپ دانتت. بلاهین سینگه چاتئے دپا ات. ٣) وهده سجھین رمگ اوډا مچ بوتنت، شپانکان آ سینگ چه چاتئے دپا کنزینت، پس آپ دانتت و سینگ پدا هما جاگها، چاتئے دپا ایر کرت. ٤) آکوبا گؤن آیان گوشت: ”براتان! شما کجیگ ایت؟“ پسئوایش دات: ”هارانئے مردم این.“ ٥) آکوبا جست کرتنت: ”شما ناهورئے چک لابانا پجاه کاریت؟“ آیان گوشت: ”هئو، زانیی.“ ٦) آکوبا جست کرت: ”لابان ذراه و سلامت انت؟“ آیان پسئو دات: ”هئو، ذراه و سلامت انت و ایش انت آییے جنگ راهیل گؤن پسان پیداک انت.“ ٧) آکوبا گوشت: ”بچار، روچ انگت برز انت و رمگانی مچ بئیگئے وهده نه انت. پسان آپ بدئییت و گهچران بریت.“ ٨) پسئوایش دات: ”تانکه سجھین رمگ مچ مینت و سینگ چه چاتئے دپا کنزینگ مبییت، ما پسان آپ دات نکنین. رندا آپش دئیین.“

٩) آکوب انگت گؤن آیان هبرا ات که راهیل گؤن وتی پتئے پسان آتک و رست. راهیل وتی پتئے پسانی شپانک ات. ١٠) وهده آکوبا وتی ماتئے برات لابانئے جنگ راهیل و لابانئے پس دیستنت، دیم په چاتا شت، سینگه چه چاتئے دپا

کنزینت و وتی ناکوئے پسی آپ دانت. (۱۱) آکوبا راهیل چکت و گوڼ بُرزیڼ
 تنواریا گریوگی بندات کرت. (۱۲) راهیلی هال دات که من تئی پتے سیاد آن و
 رِبگائے چکت آن. راهیل تچانا شت و وتی پتی هال دات. (۱۳) لابانا آنچو که وتی
 گهارزاتک آکوبے هال اِشکت، تچانا آتک، آکوبی گورامباز کرت، چکت و وتی لوگا
 برتی. آکوبا سَجھین گپ گوڼ لابانا جتنت و (۱۴) لابانا گوڼ آییَا گوشت: ”تئو منی
 هډ و هوڼ اے.“ آکوب تان ماهیا آییے کِرا جَلت.

آکوب گوڼ لابانے جنگان سور کنت

(۱۵) گِرا لابانا گوڼ آکوبا گوشت: ”پلی تئو منی سیاد اے، بله په من مپتا کار
 مکن. منا وتی مِزا بگوشت.“ (۱۶) لابانا دو جنین چکت هست ات. مسترینے نام لیاہ
 ات و گسترینے نام راهیل. (۱۷) لیاہے چم بیجلوه اتنت بله راهیل شررنګے ات و
 ذیل و بالادا جلوه ناک ات. (۱۸) آکوبا راهیل دوست بوت، گوشتی: ”اګن منا وتی
 گسترین جنگ راهیلا بدئیے، من په تئو هیت سالا کار کنان.“ (۱۹) لابانا گوشت:
 ”شترتر انت که من راهیلا دګه مردیے بدلا ترا بدئیان. همدا منی کِرا بدار.“ (۲۰)
 گِرا آکوبا په راهیلئگی تان هیت سالا کار کرت، بله راهیلی آنچو دوست ات که
 آکوبے دلا اے هیتین سال پوره لهتین روچ اتنت. (۲۱) نون آکوبا گوڼ لابانا
 گوشت: ”منی زالا منا بدے. منی هیتین سال سرجم بوتګانت و نون من گوڼ آییَا
 هوږ بئیک لوټان.“

(۲۲) لابانا اوډے سَجھین مردم لوټنت و داوټے کرت. (۲۳) شپ که بوت، وتی
 جنگ لیاہی زرت و آکوبے کِرا برت و آکوب گوڼ آییَا هوږ بوت. (۲۴) لابانا وتی
 مۆلد زلپه وتی جنگارا دات که آییے هزمتا بکنت. (۲۵) سُهَب که بوت، آکوبا

ديست كه وئې، اے وه لياہ انت. گڙا گوڼ لابانا گوشتي: ”اے چوڼين كارے كه تئو گوڼ من كرت؟ من په راهيلا تئې هزمت نكرت؟ تئو چيّا منا رد دات؟“ (۲۶) لابانا پَسُو دات: ”مئې رسم اے نه انت كه گسترين جنگا چه مسترينا پيسر سور بدئين. (۲۷) اے سورئې هپتگا پوره كن، گسترينا هم ترا دئين، بله په من دگه هپت سالا كار كن.“ (۲۸) آكوبا انچش كرت و لياهنه هپتگي پوره كرت و لابانا وتي آدگه جنگ، راهيل گوڼ آكوبا سور دات. (۲۹) لابانا وتي مؤلد بله وتي جنگ راهيلارا دات كه آيينه هزمتا بكنت. (۳۰) آكوب گوڼ راهيلا هم هوږ بوت. راهيلي چه لياها دوست تر ات. آكوبا دگه هپت سال په لابانا هزمت كرت.

آكوبئې چك

(۳۱) وهده هداوندا ديست كه لياہ آكوبا نادوست انت، آييارا چكي دات، بله راهيل سنځ و بے اولاد ات. (۳۲) لياہ لاپږ بوت و مردين چكې آورتې و چكئې نامي روږن كرت. گوشتي: ”هداوندا مني بزگي ديست. مني مرد نون ألما منا دوست داريت.“ (۳۳) لياہ پدا لاپږ بوت و وهده مردين چكې آورتې، گوشتي: ”هداوندا ديست كه من نادوسته آن، پميشكا منا اے چكي هم دات.“ گڙا چكئې نامي شمون كرت. (۳۴) آپدا لاپږ بوت و وهده مردين چكې آورتې، گوشتي: ”نون، چه اد و ديم مني مرد منا دوست داريت كه من په آييا سئې مردين چك آورتگ.“ پميشكا اے چكئې نامش لاوي كرت. (۳۵) لياہ پدا لاپږ بوت و وهده مردين چكې آورتې، گوشتي: ”نون من هداوندا نازينان.“ گڙا چكئې نامي يهودا كرت. چه اد و رند چكئې آرگي بند بوت.

(۱) وهده راهيلا ديست كه من په آكوبا هچ چك نثياورتگ، وتي گهارئې سرا هسديگ بوت. گڙا گوڼ آكوبا گوشتي: ”منا چك و اولاد بدئې، اگن نه من مران.“

٢) آکوب آییئ سر زهر گپت و گوشتی: ”زانا من هدا آن که تئی دیمن داشتگ که چک مئارئ؟“ ٣) راهیلا گوشت: ”اش انت منی مؤلد بله. گون اشیا ویت و واپ بکن که په من چک بیاریت و آییئ برکتا منا هم اولاد بییت.“

٤) گزا راهیلا وتی مؤلد بله په جنی آکوبارا دات و آکوبا گون آیا ویت و واپ کرت. ٥) بله لاپ پربوت و په آکوبا مردین چکے آورتی. ٦) گزا راهیلا گوشت: ”هدایا منی دادرسی کرتگ. منی پریاتی گوشت داشتگ و منا چکے داتگی.“ پمیشکا آییئ نامی دان کرت.

٧) راهیله مؤلد بله پدا لاپ پربوت و په آکوبا دگه مردین چکے آورتی. ٨) گزا راهیلا گوشت: ”منا گون وتی گهارا مزین جنگ و جیڑه بوتگ و من کتگ.“ پمیشکا اے چکے نامی نپتالی کرت.

٩) بله وهدے لیاها دیست که من چک آورت نکنان، وتی مؤلد زلیهی چست کرت و په جنی آکوبارا دات. ١٠) گزا لیاھے مؤلد زلیها په آکوبا مردین چکے آورت و ١١) لیاها گوشت: ”چونین وشین بهتے!“ پمیشکا اے چکے نامی جاد کرت. ١٢) لیاھے مؤلد زلیها په آکوبا دگه مردین چکے آورت. ١٣) گزا لیاها گوشت: ”من سک گل آن. جنینان منی نام کرتگ ’گلاتون‘.“ پمیشکا چکے نامی آشر کرت.

١٤) گلھے روون و مؤشے وهدا روین شت و دگاریا لهتین مهرکاهی در گیتک و په وتی مات لیاها آورت. گزا راهیلا گون لیاها گوشت: ”چه وتی چکے مهرکاهان منا کمے بدئ.“ ١٥) بله لیاها گوشت: ”تئو منی مرد برتگ، بس نه انت؟ نون منی چکے مهرکاهان هم پچ گرئ؟“ راهیلا گوشت: ”شر انت، تئی چکے مهرکاهانی مزا، انشپی آکوب گون تئو بوپسیت.“ ١٦) گزا وهدے آکوب بیگاهئے وهدا چه دگارا پر تررت، لیاها دئا آییئ دیما در آتک و گون آیا گوشتی: ”گون من بوپس که

من وتی چُکئې مِهْرکاھانی بدلا ترا کرېه کرتگ. “گړا آ شپا آکوبا گون لياها وپت و
 واب کرت. (۱۷) هُدايا لياھئې پريات گۆش داشت و لياھ لاپ پُر بوت و پنچمی رندا
 په آکوبا مردین چُکئې آورتی. (۱۸) گړا لياها گۆشت: “من وتی مؤلد وتی مردارا
 دات و هُدايا منی مَز دات. “گړا اے چُکئې نامی ایساکار کرت. (۱۹) لياھ پدا لاپ پُر
 بوت و ششمی رندا په آکوبا مردین چُکئې آورتی. (۲۰) گړا لياها گۆشت: “هُدايا منا
 کیمتیین سؤگاتے بکشاتگ. نون منی مرد منی اِزتا کنت که من په آيا شش
 مردین چُک آورتگ. “گړا چُکئې نامی زبولون کرت.

(۲۱) مَدتیا رند لياها جنین چُکئې آورت و آییئې نامی دینہ کرت. (۲۲) نون هُدا
 راهیلئې ترانگا کپت، آییئې نیمگا دلگۆشی گور کرت و چُکئې بکشاتی. (۲۳) راهیل
 لاپ پُر بوت و مردین چُکئې آورتی. گۆشتی: “هُدايا منی کمشری دور کرتگ. “ (۲۴)
 پمیشکا چُکئې نامی ایسپ کرت. گۆشتی: “هَداوند منا دگه مردین چُکئې هم
 بدئیات.”

آکوب مالدار بیت

(۲۵) وهده راهیلا ایسپ آورت، آکوبا گون لابانا گۆشت: “نون منا رزا بدئې که
 وتی جندئې ڈیها واتر کنان. (۲۶) په اے جن و چُکانیگی که تئی هزمئن کرتگ،
 اِشان منا بدئې که زورانِش و رئوان. تئو وِت زانئې که من په تئو چینچک کار
 کرتگ. “ (۲۷) لابانا گۆشت: “منا اِرت بدئې. دزبندی کنان همدا بدار. من پال جتگ و
 منا اے سَریدی رستگ که هَداوندا په تئیگی منا برکت داتگ. “ (۲۸) پدا گۆشتی:
 “وتی مَزا بگۆش، ترا دئیانی.”

(۲۹) آکوبا گۆشت: “تئو زانئې که من چه پئما په تئو کار کرتگ و تئی مال و

دَلَوَت من چَوْن شَرّ داشتگ آنت. (۳۰) چه منی آیگا پیسر ترا کُمک هست ات و نون سک باز بوتگ آنت. هر جاه که من وتی پاد ایړ کرتگ، هداوندا ترا همودا برکت داتگ. بله من کدی په وتی جندئ لؤگا کارے بکنان؟“ (۳۱) لابانا جُست کرت: ”ترا چه بدئیان؟“ آکوبا پَسَو تَرِیَنت: ”منا هچ مدئ، بله اگن اے یگین کارا په من بکنئ، گزّا من اَنگت تئی رمگئ شپانکی و پاسپانیا کنان. (۳۲) بِل مروچی تئی سَرجمین رمگانی نیاما گردان. سَجْهین ټک ټکین اِسپیت پَس و سیاھین گورانڈ و سَجْهین ټک ټکین سیه پسان جتا کنان. اے منی مُز بنت. (۳۳) باندا روچ اگن همه مُزا بچارئ که تنو منا داتگ، منی راستی و تچکی وت په من گواهی دنت. اگن تنو منی کِرا اَنچین سیه پَسے در گیتک که ټک ټک مبيت یا اَنچین گورانڈ که رنگی سیاھ مبيت، بزان آ دُرَتگین مالے.“ (۳۴) لابانا گوشت: ”شَرّ انت. اَنچَش کنین.“ (۳۵) آ روچی لابانا سَجْهین ټک و ټگارین پاچن، سَرجمین ټک ټکین بَز که اِسپیتین نشانش پر ات و سَجْهین سیاھین گورانڈ جتا کرت و وتی مردین چُگانی دستا دات و (۳۶) چه آکوبا سئ روچئ راها دور برتنت. اے وهدا آکوب، لابانئ آ دگه پسان چارینگا ات.

(۳۷) بله آکوبا اِسپیدار، بادام و چنلانی نوک بُرتگین شاهزُرَت و پوُست پاتک و شاهزانی تهئ اِسپیتی درا کرتنت که اِسپیتین ټل زاهر ببنت. (۳۸) پدا پاتگین شاهزُرَت و آیدانئ تها ایړ کرتنت که دَلَوَت که آيا کاینت، شاهزُرَش دِیما ببنت. وَهْرئ وهدا، دَلَوَت که آيا اَتکنت، (۳۹) شاهزانی دِیما جُپت بوتنت. پمیشکا ټک و ټگارین چُکَش اورت.

(۴۰) آکوبا کسانین گورگ جتا کرتنت و اے دگرانی دِیمی گوَن ټگارین پَس و سیاھین پسان کرت که لابانیگ اتنت. اے پئیما وتی دَلَوَتی جتا کرتنت و گوَن لابانئ دَلَوَتان هوری نکرتنت. (۴۱) هر وهدا که زرنگین مادگین دَلَوَت وَهْر بوتنت،

آکوبا شاهَر آيانی ديمے آيدانانی تها ايرَ کرتنت که دلوت اے شاهَرانی کرا جُپت بنت. (۴۲) بله هما پَس که نزورَ آتنت، شاهَری آيانی ديمَا ايرَ نکرتنت. اے پئِما نزورينَ پَس لابانے نيِمگا شتنت و زرينَگينَ آکوبے نيِمگا. (۴۳) اے دُولا آکوب سک سِير و آباد بوت و بلاهينَ رمگانی واهند بوت. گلام و مُولد و اُشتر و هری هم باز بوت.

آکوب چه لابانے کرا تحيت

(۱) آکوبا اِشکت که لابانے چک گوَشگا آنت: ”آکوبا مے پتے سَجھينَ مال و هستی پُشتا کُشتگ. چه مے پتے مالان و تا چو سِير و هزگاری کرتگ.“ (۲) آکوب سرپد بوت که لابان مَنا پيسری پئِما نچاريت.

(۳) گرا هُداوندا گوَن آکوبا گوشت: ”وتی پت و پيرک و سيادانی مُلکا واتر کن. من گوَن تئو گوَن آن.“ (۴) آکوبا په راهيل و لياها کلئوے ديم دات که گيابانا، منی رمگے گهچرا بيايت. (۵) گوَن آيان گوشتی: ”مَن گندان که شمے پت مَنا پيسری پئِما نچاريت، بله منی پتے هُدا گوَن من گوَن بوتگ. (۶) شما زانیت که من گوَن وتی سَجھينَ واک و توانا په شمے پتا کار کرتگ، (۷) بله اَنگت شمے پتا مَنا رَد داتگ و منی مُزَي دَه رندا بدل کرتگ، بله هُدايا شمے پت نه اِشت که مَنا تاوان بدنت. (۸) وهدے لابانا گوشت: ”يک يکينَ پَس تئیی مُزَ بنت، سَجھينَ رمگانی زَنک و بر يک يکينَ بوتنت. وهدے آييا گوشت: ”تگار تگارينَ پَس تئیی مُزَ بنت، سَجھينَ رمگانی زَنک و بر تگار تگارينَ بوتنت. (۹) اے پئِما هُدايا شمے پتے رمگ پچ گيت و مَنا داتنت.

(۱۰) يک رندے، رمگے وهرے مؤسما من وابه دیست که من وتی سر چست

کرت و دیست که هما پاچن که رمگے بزان رایننت، ټک و ټگارین آنت. (۱۱) گزا
 هداے پریشتگا وابهے تھا منا گوشت: 'آکوب!' من گوشت: 'جی.' (۱۲) گوشتی:
 'سرا چست کن و بچار، رمگے بزان راینوکین سجھین پاچن ټک و ټگارین آنت.
 من دیستگ که لابانا گون تئو چه کرتگ. (۱۳) من بیت ایلے هدا آن، هما جاگهے
 هدا آن که تئو اودا چیدگیارا روگن پر مُشت و گون من کئولے کرت. نون پاد آ، چه
 اے سرڈگارا در آ و وتی پیدایشی مُلکا وائر کن.' (۱۴) راهیل و لیاها گوشت: 'مارا
 وه نون پتے لوگا میراسے نیست. (۱۵) آ مارا هم درامدیهے حسابا چاریت. آیا مارا
 بها وه کرتگ، مے بهائے زری هم وارتگ آنت. (۱۶) آ سجھین مال که هدا یا چه مے
 پتا پچ گیت، آما مئیک و مے چکانیک آنت. گزا هما پیما بکن که هدا یا ترا
 گوشتگ.'"

(۱۷) گزا آکوب پاد آتک، وتی جن و چکی اشتران جَمَاز کرتنت و (۱۸) پدان آراما
 وتی گنتگین سجھین مال و هستی ای زرت و وتی سجھین رمگی سر دئیان کرت
 و دیم په کنهائے مُلکا وتی پت اِساکے نیمگا راه گیت.

(۱۹) لابان پسانی چینا شتگ آت. راهیلا وتی پتے لوگے بتین هدا دُزنتت. (۲۰)
 آکوبا لابان آرمایی رد دات، هالی ندات و چه لابانے کِرا تَتک. (۲۱) آکوب گون وتی
 سجھین مال و هستیا تَتک، چه پراتے کئورا گوشت و وتی دیمی گون گلیادے
 کوهستگین دمگا کرت.

لابان آکوبے رندا کیت

(۲۲) سئیمی روچا لابانا هال رست که آکوب تَتکگ. (۲۳) لابانا وتی سیاد زرتنت
 و تان هیت روچا آکوبے رندا کیت و گلیادے کوهستگین دمگا رَسینتی. (۲۴) هدا
 شپا لابان آرمایی و ابا آتک و گوشتی: "هبردار! آکوبا هچ مگوش، نه شر، نه

- ٢٥) اے وهدا که لابان گون آکوبا دُچار کپت، آکوبا وتی گدان گليادئے
کوہستگين دَمگا مک کرتگات و لابان و سيادان هم همؤدا وتی گدان مک کرتنت.
- ٢٦) لابانا گون آکوبا گوشت: ”تئو چيا چؤ کرت؟ تئو منا رد دات و منی جنگ چؤ
جنگی بنديگان بُرتنت. ٢٧) تئو چيا منا رد دات و چيرکايی تتکئے؟ چيا منا هالت
ندات؟ من شمارا په شادهی گون سئوت و کنجری و چنگئے سازان رهاگ
کرتگات. ٢٨) تئو اينچکا هم سبر نکرت که من وتی ئماسگ و جنگان بچگان و
رُکست بکنان. تئو هوژ و اهمکين کارے کرت. ٢٩) من ترا آزار دات کنان، بله
دؤشی تئیی پتئے هُدايا گون من گوشت: ’هبردار! آکوبا هچ مگوش، نه شر، نه
هَراب.‘ ٣٠) تئو پميشکا شتئے که ترا په وتی پتئے لوگا سک زهير کنگا ات، بله تئو
منی هُدا چيا دُرُتنت؟“ ٣١) آکوبا پَسئو دات: ”منا ثرست که تئو وتی جنگان پچ
گرئے، ٣٢) بله اگن تئو وتی هُدا گسيئے کرا در گيکتنت، آکشگ بيت. منی سَجْهين
مال و هستيا بچار، اگن اشان تئیی چيزے مان، مردمانی دئما منا پيشی دار و
بری.“ آکوبا نزانن که اے بُتین هُدا راهيلا دُرُتگانت.
- ٣٣) گزا لابانا آکوبئے گدان و لياھئے گدان و دوين مؤلدانی گدان پَتنت، بله
هچي نديست. وهدے چه لياھئے گدانا در آتک، راهيلئے گدانا پُترت، ٣٤) بله
راهيلا بُتین هُدا رُرتگ و وتی اُشترئے لچا کرتگاتنت و وت لچئے سرا نشتگات.
لابانا سَجْهين گدان پُتت، بله هچي نديست. ٣٥) راهيلا گون وتی پتا گوشت:
”واجه! زهر مگر، من تئیی دئما پاد آتک نکنان که منی جنينی ماهانگانی وهد
انت.“ ٣٦) لابانا پُتت، بله بُتین هُدايي دَسْت نکپنت. آکوب زهر گپت و لابانی
مَلامت کرت. گون لابانا گوشتی: ”منی مييار چه انت؟ من چه گناه کرتگ که تئو
زَهر زهر منی رندا کپتگئے؟ ٣٧) نون که تئو منی سَجْهين چيز پُتگانت، ترا

چُشپڼ چيزے دست کپت که تئییگ انت؟ اگن دست کپتگ، منی و وتی سیاد و مردمانی دیما ایری کن. بلی هما منی و تئیی پئیسلا کنت. (۳۸) من بیست سالا تئیی کرا بوتگان. تئیی یک میس و بزیانگیگتگ. من تئیی رمگے یک گورانڈه نوارتگ. (۳۹) من هچبر دلوتے تئیی کرا نیاورتگ که رستران جتگ و کُشتگ. هر تاوانه که بوتگ، بدل من چه وت پُر کرتگ. اگن یک چیزه روچا دُزگ بوتگ یا شپا، آییئ کیمت تئو چه من لوئتگ. (۴۰) اے منی هال بوتگ. روچا منا گرما کُشتگ و شپا گوهره. منی چمانی واب شتگ. (۴۱) تئیی لوگا بیست سالا منی هال همه بوتگ. من چارده سال تئیی دوین جنگانی هاترا په تئو کار کرتگ و شش سال تئیی رمگانی هاترا. انگت تئو ده رندا منی مَز بدل کرتگ. (۴۲) اگن منی پتئے هُدا، ابراهیمئ هُدا و اِساکئ هُدا گون من گون مپوتین، آما تئو منا هورک و هالیگین دستان راه داتگات، بله هُدا یا منی بزگی و زهمت دیستگ و دوشی ترا نهَر و هکلی داتگ.

(۴۳) لابانا گوشت: ”اے جنک منی جنک انت، چک منی چک و رمگ هم منی رمگ انت. هرچه که گندگا ائ، منیگ انت. بله مروچی منی دست گون وتی اے جنک و اِشانی پيدا کرتگین چکان نرسیت. (۴۴) بیا، من و تئو گون یکدگرا اهد و پییمانے بندین. بلی اے اهد منی و تئیی نیاما گواه و شاهد بیت.“ (۴۵) گرا آکوبا سینگه زرت و چیدگه اَد کرت و (۴۶) گون وتی سیادان گوشتی: ”سینگ مچ کنیت.“ آیان سینگ زرت و کوَت کرتنت و همیشیئ کرا ورگش وارت. (۴۷) لابانا اِشیئ نام جیگر سهدوته کرت و آکوبا گلید. (۴۸) لابانا گوشت: ”مروچی اے سینگ کوَت منیگ و تئیی نیاما شاهده.“ پمیشکا اے گلید نامینگ بوت و (۴۹) لابانا اِشیئ نام مسپه هم کرت که گوشتی: ”وهده من وتی راها رئوان و تئو وتیگا، هُداوند منا و ترا گندیت. (۵۰) اگن گون منی جنگان شر مبه و منی جنگانی سرا دگه جن بگرئ، بل تَره کس مگندیت، بله بیئهیال مبه که هُدا منا و ترا گندیت.“

٥١) لابانا گون آکوبا چو هم گوشت: ”إش انت سنگ کوټ و إش انت هما

چیدگ که من وتیگ و تئی نیاما مک کرتگ. ٥٢) اے سنگ کوټ شاهده و اے
چیدگ هم شاهده که من په تئی آزار دئیگا چه اے سنگ کوټا نگوزان و دیم په
تئو نیایان و تئو هم په منی آزار دئیگا چه اے سنگ کوټ و چیدگا نگوزا و دیم
په من نیای. ٥٣) ابراهیمه هدا، ناهورئ هدا، آیانی پتئ هدا منی و تئی نیاما
دادرس بات. “گزا آکوبا وتی پت اِساکئ هدا ناما سئوگند وارت. ٥٤) همودا،
کوْهستگین دمگا کربانیگه کرتی و سیاد و واری ورگیا داوت دانت. ورگا رند
شپا همودا داشتش.

٥٥) دومی سباها، ماهله لابانا وتی جنک و ئماسگ چکت و برکت دانت. پدا در
اتک و وتی لوگا پر ترټ.

آکوب ایسوئے گندکئے تیاریا کنت

١) نون آکوب رهاگ بوت و راها هدا ئے پریشنگ گون آیی دچار کپنت. ٢)
وهده آکوبا پریشنگ دیستنت، گوشتی: ”اے هدا ئے لشکرئے اردگاه انت.“ پمیشکا
آ جاگه ئے نامی مهنائیم کرت.

٣) چه وت و پیسر کاسدی سهرئے سرڈگارا، اِدومئے دمگا وتی برات ایسوئے
کرا راه دانت و ٤) کاسدی هکم دانت که: ”منی واجهین ایسوا بگوشتیت که
تئی کستر آکوب گوشتیت که تان اے وهدی من لابائے کرا درامدیئے پیما یندوک
بوتگان. ٥) منا گوک و هر و پس و گلام و مؤلد هست. نون من اے پیگام
پمیشکا په وتی واجه ایسوا راه داتگ که تئو منا بے ازت مکئے.“

٦) کاسدان که وتی سپر جت و پدا آکوبئے کرا سر بوتنت، گوشتش: ”ما تئی

برات ایسوئے کړا شتین و نون آ و ت گون چار سد مردا تئیی گندکا پیداک انت.“
 (۷) آکوبا گون مزین ثرس و لرز و پریشانیه وتی همراهین مردم دو ټولیا بهر
 کرتنت، رمگ و گورم و بگی هم دو بهرا کرتنت. (۸) دلا گوشتی: ”اگن ایسو
 بیئیت و یک رمبیئے سرا اُرش بکنت، گړا دومی رُمب تَتک کنت.“

(۹) نون آکوبا دوا کرت: ”او منی پت ابراهیمئے هدا! منی پت اِساکئے هدا! او
 هما هداوند که گون من گوشتت: ’ملکا وتی سیادانی کړا واتر کن که من ترا سبز و
 آباد کنان!‘ (۱۰) من آکوب اینچک مهر و ویا نگرزان که تئو گون وتی هزمتکارا
 کرتگ. وهدے من چه اُردنئے کئورا گوزگا اتان، منا بس وتی اسا گون ات، بله نون
 دو اُردگاهئے واهند آن. (۱۱) منا چه منی براتئے دستا برگین. منا چه ایسو رگین
 که منا چه اییا ثرسیت. آ مئیئت و منی و منی چک و چکانی ماتانی سرا اُرش
 مکنت. (۱۲) بله تئو گوشتگ: ’من الما ترا سبز و آباد کنان و تئیی پدريچا دریائے
 ریکانی پیما انچو باز کنان که حساب نبت.“

(۱۳) آکوبا شیا همودا داشت. چه وتی مالان په وتی برات ایسو سئوگاتے
 گچینی کرت: (۱۴) دو سد بز و بیست پاچن، دو سد میش و بیست گورانڈ، (۱۵)
 سی ډاچی گون هران، چل مادگ و ده کاییگر، بیست مادیان و ده لاگ. (۱۶) اییا
 اے، گلگ گلگ کرت و وتی هزمتکارانی دستا دانت و گوشتی: ”چه من پیسر بیت
 و گلگان چه یکدومیا دور دور بداریت.“ (۱۷) آکوبا اولی هزمتکار هکم دات و
 گوشت: ”منی برات ایسو که گون تئو دچار کپیت و جست کنت: ’تئو کئیی مردم
 اے؟ کجا رئوگا اے؟ اے مال و دلوت که ترا گون انت، کئییگ انت؟‘ (۱۸) بگوشی:
 ’اے تئیی گستر آکوبئیگ انت. اے سئوگات انت که په منی واجه ایسو راهی
 داتگ انت و آکوبئے جند پُشتا پیداک انت.“

(۱۹) اییا دومی و سئیمی و آدگه سجھین هزمتکار که گون گلگان رئوگا انت،

هم انچش هُکم دانتت: ”وهده شما ایسو دیست، همه هبران گون اییا بکنیت. (۲۰) اَلْمَا بگوشیت: ’تئی گستر آکوب مئے پُشتا پیداک انت.“ دلا گوشتی: ”من اے ٹیکیان چه وت و پیسر راه دئیان و آییئے دلا نرم کنان. رندا که اییا گندان، بلکهین منی اِرتا بکنت.“ (۲۱) گِزا آکوبئے سئوگات چه آییئے جندا پیسر شتنت و جندی شپا اُردگاها جَلت.

آکوبا برکت رسیت

(۲۲) هما شپا آکوب یاد آتک، وتی دوین جن، دوین مؤلد و یازدهین مردین چگی زرتنت و چه یبوکئے کئورئے شونا گوست. (۲۳) اے سجهینى چه کئورا گوازینتنت. وتی سجهین مال و مدی ای هم گوازینتنت. (۲۴) آکوب ایوک بوت. یک مردے آتک و تان بامگواها گون اییا بند مِرت. (۲۵) وهده بند مِرگا اتنت، مردا دیست که آکوبا زیردست کرت نکنان، گِزا مگونا مُشته جتی و آکوبئے مگون چه بُنا درشت.

(۲۶) گِزا مردا گون آکوبا گوشت: ”بَلْ نون من رئوان که بامگواه انت.“ بله آکوبا گوشت: ”تانکه منا برکت ندئیئے، ترا رئوگا نیلان.“ (۲۷) گِزا مردا گوشت: ”تئی نام کئے انت؟“ آکوبا پَسو دات: ”آکوب.“ (۲۸) مردا گوشت: ”چه اد و رند تئو آکوب گوشگ نبئے، تئی نام اسرائیل بیت، چیا که تئو گون هدایا و گون مردمان مِرتگئے و سردست بوتگئے.“ (۲۹) گِزا آکوبا گوشت: ”منی دزبندی انت که وتی ناما بگوش.“ بله اییا گوشت: ”منی نامئے جُستا چیا کئے؟“ گِزا همودا آکوبی برکت دات. (۳۰) پمیشکا آکوبا آجاگهئے نام پنی ایل کرت. گوشتی: ”گون هدایا دیم په دیم بوتان، بله انگت منی جان رکت.“ (۳۱) وهده آکوب چه پنی ایلا گوزگا ات، رُچا کُک کرت. مگونئے سئوبا آکوب لنگ جنانا شت.

٣٢ پادئے بُنئے اے زَرديلک که دَلوتئے مَگونَا پَر اِنْت، پَميشکا اِسراييلي تان رُوچ مروچيگا اِشيا نئورنْت که آمَردا آکوبئے مَگونئے هَمے جاگَها مُشتے جَت که اے زَرديلک اِنْت.

آکوب و ايسوئے دُچار کيگ

١ نون آکوبا چَم چست کرتنت و ديستی که ايسو پيډاک اِنْت و چار سد مردی همراه اِنْت. گَزا آکوبا لياہ و چُک يک ٹولِيے کرتنت، راهيل و چُک يک ٹولِيے و دويِن مۆلد گۆن چُگان يک ٹولِيے. ٢ مۆلد و مۆلداني چُکي ديما کرتنت، چه اَيان و رند لياہ و لياہئے چُک و چه لياہ و چُگان و رند، راهيل و ايسپ پُشت پُشتا. ٣ آکوبئے جند چه سَجھيِنان ديما شت و هيت رندا په ادب سَري جَهل کرت تانکه وتی برائئے نَزِيگا سر بوت.

٤ بله ايسو په وتی برائئے گندُکا تچان بوت. آکوبی گورَامباز کرت، دَستی آييئے گردنا دئور دانتت و چُکتی. دويِنان گريْت. ٥ وهَدے ايسوا وتی چَم چست کرتنت و جنيِن و چُکي ديستنت، گوشتی: ”اے کئے اَنْت که ترا گۆن اَنْت؟“ آکوبا گوشت: ”اے هما چُک اَنْت که هُدايا چه وتی بَکَشِندهيا تئیی کسترا داتگ اَنْت.“ ٦ گَزا مۆلد و چُک نَزِيگا اَتکنت و سَرش جَهل کرت. ٧ لياہ و چُک هم نَزِيگا اَتکنت و سَرش جَهل کرت. گُډسرا ايسپ و راهيل نَزِيگا اَتکنت و سَرش جَهل کرت. ٨ ايسوا جُست کرت: ”اے رمگ و گۆرُم که من ڈيک دانتت، اِشانی مَکسد چه اِنْت؟“ آکوبا گوشت: ”مَکسد اِش اِنْت که تئو منی سرا مهربان ببئے، منی واجه!“ ٩ بله ايسوا گوشت: ”منی برات! منا چوَناهَا باز هست. هرچه ترا هست، گۆن وت بدارش.“ ١٠ آکوبا گوشت: ”اِنَّه، چه تئو دَربندی کَنان، اگن منی اِرتا کَنئے، منی سئوگاتان بزور که تئیی دیدار چو هُدايے دیدارا اِنْت و تئو منا په مهربانی کبول کرتگ.“ ١١ منی اے ئيکيا بزور که په تئو آرگ بوتگ. چيا که هُدا په

من مهربان بوتگ و منا هر چیزى داتگ. “آکوبا مټت کرت و ایسوا مټت.

١٢ گڙا ایسوا گوشت: “سر بگرین و برئوین. من پیسر بان.” ١٣ بله آکوبا گوشت: “منی واجه! تئو زانئ چک گسان و نازرک أنت و پس و گوک هم زاتگ أنت و شیرى أنت. اگن یک روچیا هم اشان په ترندی بران بکنین، سجهین دلوت مرنه. ١٤ منی دزبندی انت که منی واجه چه وتی گسترا پیسر برئوت و من نرم نرمه و گورمان سر دئیان کنان و چکانی گامان آیان بان، تانکه سهیرئ سرډگارا وتی واجهئ کړا سر بان.” ١٥ ایسوا گوشت: “گڙا من وتی لهتین مردم تئیی همراه کنان.” آکوبا گوشت: “چیا؟ په من همے بس انت که منی واجه په من مهربان انت.”

١٦ گڙا ایسو هما روچا دیم په سهیرا پر ترټ، ١٧ بله آکوب سگوتا شت، همودا په وت لوگ و په وتی دلوتان گواشی بست. پمیشکا آ جاگها سگوت گوشت. ١٨ آکوب که چه پدان اراما پر ترگا ات، شکیمئ شهرا کنهائئ سرډگارا په سلامتی سر بوت و شهرئ نژیکا اردی کرت. ١٩ اے دگار که اودا آییآ وتی گدان مک کرت، چه همورئ چکان په سد نگر نگرها بهایی زرت. همور، شکیمئ پت ات. ٢٠ اودا کربانجاهے ادی کرت و آییئ نامی ایل ایلوهی اسرائیل کرت.

دینھه بے اړتیه بیر

١ دینھ، آکوبئ هما جنک که چه لیاها پیدا بوتگات، اودئ جنگانی گندکا دټا در آتک. ٢ آ ملکنه هاکم همورئ چک شکیمآ که دینھ دیست، دینھي بُرت و په زور گون آییآ و پت و وابی کرت. همور، هیوی نكئ مردمے ات. ٣ شکیمئ دل گون آکوبئ جنک دینھا لگت و آ، دینھه مهرا گریتر بوت و گون دینھا نرم نرمه هبری کرت. ٤ شکیمآ گون وتی پت همورا گوشت: “منا گون همے جنگا سور

۵) آکوب سہیگ بوت کہ شکیمنا منی جنک دینہ زنا کرتگ، بلہ تان وتی چکانی آيگا هچي نگوشت، چيا که چک گيا بانا، رمگان چارينگا اتنت. ۶) شکيمنے پت، همور اتک که گون آکوبا هبر بکت. ۷) انچو که آکوبے چک سہیگ بوتنت، چه گيا بانا پر ترنت. پردد اتنت و زهرا پر اتنت که شکیمنا آکوبے جنک زنا کرتگ و اسرائيل بنام کرتگ. اے کار مبوئين.

۸) همورا گون آيان هبر کرت و گوشت: ”منی چک شکیمنے دل په شمے جنکا بند انت. آيا په دینہا زامات کنیت. ۹) گون ما سانگبندی بکنیت. وتی جنگان مارا بدئییت و میگان شما بزورییت. ۱۰) مے کرا جهمند بییت. اے ملک شمے وتیگ انت، بندیت، سوداگری و باپار بکنیت و ملکتے واهند بییت.“

۱۱) شکیمنا گون دینھے پت و براتان گوشت: ”منی سرا مهربان بییت. هرچه لوئیت، شمارا دئیان. ۱۲) بانورے هکمهرا بگوشت و هر ماله که لوئیت، همینچک که گوشت، من شمارا دئیان. بس اے جنکا گون من سور بدئییت.“

۱۳) آکوبے چکان گون شکیم و آییے پت همورا په مکاری هبر کرت، چيا که شکیمنا آیانی گهار دینہ زنا کرتگات. ۱۴) آکوبے چکان گون آيان گوشت: ”ما اے کارا کرت نکین. گون سنت نبوتگین مردیا وتی گهارے سور دئیگ په ما رسواییے. ۱۵) مے شرت بس یگے. شمے سجھین مردین مے پیما سنت کنگ بنت. ۱۶) گرا ما وتی جنگان شمارا دئیین و شمے جنگان زورین و شمے کرا جهمند بین و گون شما یکجا، یگین کوم بین. ۱۷) بله اگن شما سنت کنگا رزا مییت، ما وتی گهارا زورین و رنوین.“

١٨ آيانی هېر هَموَر و هَموَرئې چُک شَکيما دُوست بوت. ١٩ شَکيم وتی پتئې لوگئې شَرِپَمَندَتَرين مردم ات. هچ مهتل نبوت که آکوبئې جنگي سک دُوست ات. ٢٠ گُزا هَموَر و آيئې چُک شَکيم وتی شهرئې دروازگئې دپا آتکت و گون وتی شهرئې مردينان هېرش کرت. گوشتش: ٢١ ”اے شَرين مردم انت و گون ما جنگ و جدل نلوئنت. شما بليتش که مُلکا نندنت و باپار کنت. اے مُلکا په اِشان جاگه باز انت. ما اِشانی جنگان گرين و اے مئگان. ٢٢ بله په مئې کِرا جهمند بئِگ و گون ما يگين کئوم بئِگ، اِشانی يگين شرت اِش انت که مئې هر مردين اِشانی پئِما سُنْت کنگ ببیت. ٢٣ اے دئولا اِشانی دَلوت و مال و جانور مئِگ هم بنت گون. گُزا بيايت اِشانی شرتا مئين که مئې کِرا جهمند بنت.“

٢٤ شهرئې دروازگا آتکگين سَجْهين مردينان هَموَر و آيئې چُک شَکيمئې هېر زرت و شهرئې هر مردين سُنْت کنگ بوت.

٢٥ سئې رُوج گوست. انگت آيان سُنْتئې درد پر اتنت که آکوبئې دو چُک، دينهئې برات شَمون و لاويا وتی زهم زرتنت و نادلگوشين شهرئې سرا اُرش کرت و شهرئې سَجْهين مردينش کُشتنت. ٢٦ آيان هَموَر و آيئې چُک شَکيم زهمئې دپا دات و کُشتنت و دينه اِش چه شَکيمئې لوگا زرت و شتنت.

٢٧ آکوبئې چُک مُردگانی سرا پر رتکت و هما شهرش پل و پانچ کرت که اوډا آيانی گهار زنا کنگ بوتگ ات. ٢٨ آيان شهرئې مردمانی رمگ و گوَرُم و هر و شهرئې تها و شهرا دُن دگارانی سرا هرچې که هستات، هول کرت و بُرت. ٢٩ آ مردمانی سَجْهين مال و هستی اِش برتنت، جنين و چُگش بنديگ کرتنت و لوگانی سَجْهين چيزش آوار جتنت.

٣٠ گُزا آکوبا گون شَمون و لاويا گوشت: ”شما منا آزابې سرا دات که شما منا

اے مُلکے مردم، بزان کنهانی و پریزیانی دلا سیه رو کرت. ما گمک این و اگن اے مردم وتی زورا یک بکننت و منی سرا اُرش بکننت، من و منی لوگے مردم تبه بین. (۳۱) بله آیان گوشت: ”گزا آ مے گهارا کهبگیئے پیما کارمرز بکنت؟“

بئیت ایلا، آکوبے پر ترگ

(۱) هُدايا گون آکوبا گوشت: ”پاد آ، بئیت ایلا برئو و همودا بنند. اودا په من گربانجاھے اڈ کن، په هما هُدايا که وهدے تنو چه وتی برات ایسوا تچگا آتے، تنیی دیما زاهر بوت.“ (۲) آکوبا گون وتی لوگے مردم و آدگه سجهین همراهان گوشت: ”هما دئی هُدا که شمے نیاما آنت، چه وت درش کنیت، وتا پاک و پلگار کنیت و وتی پُچان بدل کنیت و (۳) بیایت بئیت ایلا رنویں. اودا من په هما هُدايا گربانجاھے اڈ کنان که سکی و سورپانی روچان منی ذوایی گوش داشتگ و هر جاھ که شتگان، گون من گون بوتگ.“

(۴) گزا آیان هر دئی هُداے که گون آت و هر چلمے که گوشان آت، سجهینش آکوبارا دانت و آکوبا اے زرت و شکیم، مزین درچکے چیرا کل کرتنت. (۵) نون آ راه گپنتت. هُداے ترسا آیانی چپ و چاگردے سجهین شهرانی سرا مان شانت و گس آیانی رندا نکیت.

(۶) آکوب و آیئے سجهین همراه کنهانے سردگارا لوزے شهر، بزان بئیت ایلا سر بوتنت. (۷) آکوبا همودا گربانجاھے اڈ کرت و آ جاگھے نامی ایل بئیت ایل کرت، چیا که وهدے آ چه وتی براتا تچگا آت، هُدايا همدا آیئے دیما وتا زاهر کرت. (۸) ربگائے شیرمات دَبورَه بیړان بوت و آش چه بئیت ایلا دَن، مزین درچکیئے چیرا کبر کرت. آ جاگھے نام آلون باکوت کنگ بوت.

٩ آکوب که چه پَدان آراما آتک، هُدا پدا آییئ دیمّا زاهر بوت و آکوبی برکت دات. ١٠ گون آییّا گوشتی: ”تئی نام آکوب انت، بله چه اد و رند تئو آکوب گوشتگ نبئ. تئی نام اسرائیل بیت.“ گزا آکوبئ نامی اسرائیل کرت. ١١ هُدايا گون آکوبا گوشت: ”من پرواکين هُدا آن. چک و بر کن و گیش بئان بئ. چه تئو کئومئ و کئومانی رُمبئ پيدا بیت و بادشاه چه تئی سَرینا پيدا بنت. ١٢ هما مُلک که من ابراهیم و اِساکارا دات، ترا هم دئیانی و چه تئو و رند، تئی نسل و پدريچارا هم اے مُلکا دئیان.“ ١٣ گزا هُدايا آکوب اِشت و چه هما جاگها که گون آییّا هبری کرتگات، بُزاد شت. ١٤ همئ جاگها که هُدايا گون آییّا هبر کرتگات، آکوبا اودا سِنگئ چیدگئ اڈ کرت و سِنگئ سرا ریچگی کُربانیگی ریّتک و روگنی هم پر ریّتک. ١٥ اے جاگها که هُدايا گون آکوبا هبر کرتگات، اے جاگهئ نام آکوبا بئیت ایل کرت.

راهیلئ مَرک

١٦ گزا آ چه بئیت ایلا در آتکنت. انگت اِپراتا سر نبوتگ اتنت که راهیلئ چلگی درد بُنگیچ بوتنت. اے ساهت په آییّا سک گران ات. ١٧ وهده آ چلگیئ گرانین دردان ات، جَنبؤگا گون آییّا گوشت: ”مُترس. ترا دگه مردین چکئ بیت.“ ١٨ وهده راهیلئ مَرکئ ساهت آتک و آییئ ارواه بال کنگا ات، وتی چکئ نامی بن اونی کرت، بله پتا چکئ نام بنیامین کرت.

١٩ راهیل مُرت و آش اِپراتئ راهّا، بزان بئیت لَهْمئ راهّا کُبر کرت. ٢٠ آکوبا آییئ کُبرئ سرا شکئ مَک کرت و همئ شک تان روچ مروچيگا راهیلئ کُبرئ نشانی انت.

٢١) اسرائيل پدا راه گپټ و وتی گدانی میگدال ایدرئے دومی نیمگا مک کرت.
 ٢٢) اسرائيل همے دمگا نندوک ات. روپن شت و گوڼ وتی پتئے سُریت، بلها وپت و وابی کرت. اسرائيل سهیگ بوت.

آکوبا دوازده مردین چک هست ات: ٢٣) چه لیاها روپن، که آکوبئے اولی چک ات و شمون و لاوی و یهودا و ایساکار و زبولون اتنت، ٢٤) چه راهیلا ایسپ و بنیامین، ٢٥) بله که راهیلئے مؤلد ات، چه آییآ دان و نپتالی، ٢٦) زلپه که لیاھئے مؤلد ات، چه آییآ جاد و آشِر. آکوبئے هما مردین چک که پدان آراما پيدا بوتنت، همیش اتنت.

إساکئے مرک

٢٧) آکوب وتی پت إساکئے کرا ممرها، کریه اربھئے شهرا بزان هبرونا اتک، همودا که ابراهیم و إساکا درامدانی پیما زند گوازیئتگ ات. ٢٨) إساکا یک سد و هشتاد سال امر کرت، ٢٩) وتی گڈی دمی گشت و گوڼ وتی مرتگین مهلوکا هئوار بوت. إساکا شرین مزین امرے کرت و پیر بوت و مُرت. آییئے مردین چگان، بزان ایسو و آکوبا آ زرت و کبر کرت.

ایسوئے نسل و پدریچ

١) ایسو که آییئے دومی نام اِدوم ات، آییئے نسل و پدریچئے کسه چش انت:
 ٢) ایسوآ دو کنهانی جن گپټ، یگیئے نام آده ات و یگیئے نام اهلویبامه. آده ایلون هیئئے جنک ات و اهلویبامه آنائے جنک و سبون هیوئیئے نماسگ ات. ٣)
 ایسوئے سئیمی جنئے نام بسیمت ات. بسیمت اسمایلئے جنک و نبایوتئے گهار ات.

٤) ايسوئے چک الپاز چه آدها پيدا بوت و رئويل چه بسيمتا. ٥) يهوش و يهلام و كورا چه اهلبيامها پيدا بوتنت. اش آنت ايسوئے مردين چك كه گنهائے سردگارا پيدا بوتنت.

٦) ايسوا وتي جن و بچ و جنگ و لوگئے سجھين مردم، وتي مال و دلوت و جانور و هرچه كه آيا گنهانا چتگ و نر آورتگ آت، گون وت زرتنت و چه وتي برات آكوبا دور دگه ملكيا شت. ٧) آياني مال و هستي سك باز آنت، پميشكا هور نشتش نكرت، چيا كه زمين و گهچر په آياني رمگ و گورمان بس نبوت. ٨) گرا ايسو بزان اِدوم، سهيرئے كو هستگا جهمند بوت.

٩) سهيرئے كو هستگئے اِدومياني بِنپيرك ايسوئے نسل و پدريچئے كسه چش انت: ١٠) ايسوئے مردين چكاني نام اش آنت:

الپاز كه ايسو و آدهئے چك آت، رئويل كه ايسو و بسيمتئے چك آت.

١١) الپازئے مردين چك تيمان و اومار و سپو و گتام و كِناز آنت. ١٢) ايسوئے چك الپازا سريتے هست آت كه نامي تمئه آت و الپازئے چك اماليك چه همايا پيدا بوت. ايسوئے جن آدهئے اوبادگ همش آنت.

١٣) رئويلئے مردين چك نهات و زاره و شما و مزا آنت. ايسوئے جن بسيمتئے اوبادگ همش آنت.

١٤) ايسوئے جن اهلبيامه، انائے جنگ و سبونئے نماسگ آت. يهوش و يهلام و كورا ايسوئے هما مردين چك آنت كه چه اهلبيامها پيدا بوتگ آنت.

اِدومئے نك و بادشاه

١٥) بنى ايسوئى ٿڱانى سردار:

اے سردار، ايسوئى ائولى چُڪَ اِلپازئى مردين چُڪَ آنت: تيمان و اومار و سپو و ڪناز و ١٦) ڪورا و گتام و اماليڪ. اِدمئى سردگارا اِلپازئى ٿڱانى سردار هميش آنت. اے آدهئى اوبادگ آنت.

١٧) ايسوئى چُڪَ رٿوئلئى مردين چُڪَ ڪه ٿڱانى سردار بوتنت، اِش آنت: نِهاَت و زارَه و شَمّا و مِزا. اے اِدمئى سردگارا رٿوئلئى ٿڱانى سردار آنت و ايسوئى جَن بَسِيَمَتئى اوبادگ آنت.

١٨) ايسو و آيئى جَن اُهو ليپامهئى مردين چُڪَ ڪه سردار بوتنت، اِش آنت: يَهوش و يَهلام و ڪورا. اے هما ٿڱانى سردار آنت ڪه چه ايسوئى جَن اُهو ليپامها پيدا بوتنت. اُهو ليپامه، انا ئى جنڪ آت. ١٩) اے، ايسوئى، بزان اِدمئى مردين چُڪَ آنت ڪه هر يگى و تى ٿڱئى سردار بوت.

هَورايى ٿڱانى سردار

٢٠) سَهير هَورايئى مردين چُڪَ ڪه آ مُلڪا نِندوڪ آنت، اِش آنت: لوتان و شوبال و سِبون و انا و ٢١) ديشون و اِسر و ديشان. سَهيرئى اے چُڪَ اِدمئى سردگارا هَورايى ٿڱانى سردار آنت.

٢٢) هَورى و هيَمام، لوتانئى مردين چُڪَ آنت. تِمنه، لوتانئى گهار آت.

٢٣) شوبالئى مردين چُڪَ اَلوان و مَنهاَت و اِيبال و شِپو و اَونام آنت.

٢٤) سِبونئى مردين چُڪَ اِيا و انا آنت. اے هما انا اِنَت ڪه و تى پت زِبيائئى

هرانی چارینگئ و هدا گیابانا گرمین چمگی در گیتکت. (۲۵) آنائے مردین چک دیشون ات و جنین چک اهلیمه.

(۲۶) دیشونئے مردین چک همدان و ایشبان و اتران و کران اتنت.

(۲۷) اِسِرئے مردین چک بلهان و زاوان و اکان اتنت.

(۲۸) دیشانئے مردین چک اوز و اران اتنت.

(۲۹) هوَرایي نَگانی سردار اِش اتنت: لوتان و شوبال و سِبون و انا و (۳۰) دیشون و اِسر و دیشان. سَهِیرئے سرذگارا هوَرایي نَگانی سردار یگ یگا همش اتنت.

ادومئے بادشاه

(۳۱) اے هما بادشاه اتنت که اِدومئے مُلکا بادشاهی اِش کرت. چه اِد و پیسر اِسرائیلیانی سرا بادشاهیّا هاکی نکرتگ ات. (۳۲) بهورئے مردین چک بیلها مان اِدوما بادشاهی کرت. بیلهئے شهرئے نام دینابه ات. (۳۳) چه بیلهئے مرکا رند، زارَهئے مردین چک یوباب آییئے جاها بادشاهیّا نشت. یوباب بُسرَهئے مردمے ات. (۳۴) یوبابئے مرکا رند هوَشام آییئے جاها بادشاه بوت. هوَشام تیمانیانی مُلکئے مردمے ات. (۳۵) هوَشامئے مرکا رند اِدائے مردین چک هداد، هوَشامئے جاها بادشاه بوت. اے هما هداد ات که موأبئے دشتا میدیانی ای جتنت. هدادئے شهرئے نام ائویت ات. (۳۶) هدادئے مرکا رند سَمله، هدادئے جاها بادشاه بوت. سَمله مَسریگَهئے مردمے ات. (۳۷) سَملهئے مرکا رند شاوول، سَملهئے جاها بادشاه بوت.

شاوول رَهوبوتئے مردمے ات. رَهوبوت پراتئے کئورئے کړا انت. (۳۸) شاوولئے مرکا رند اکبورئے مردین چک بَهَل هانان شاوولئے جاها بادشاه بوت. (۳۹) اکبورئے چک بَهَل هانائے مرکا رند هَداد آییئے جاها بادشاه بوت. هَدادئے شهرئے نام پاهو ات و جنئے نامی مِهتیل ات. مِهتیل، مَترِدئے جنک ات و مَترِد میزاهبئے جنک.

(۴۰) اے، ایسوئے نگانى سردار اتنت. آیانی نام، نك و دمگانی رد و بندئے هسابا تمئه و آله و آتیت و (۴۱) اهلویبامه و ایلَه و پینون و (۴۲) کناز و تیمان و مِزار و (۴۳) مگدیل و ایرام اتنت. اے وتی هلك و میتگانی هسابا اِدومئے نگانى سردار اتنت، هما مُلکا که آیانی وتی ملکت ات. اے، اِدومیانی بُنپیرک ایسوئے پدريچ ات.

ایسپئے واب

(۱) آکوب هما سردگارا جهمند بوت که آییئے پتا اودا درامدیئے پیما زند گوازیئتگ ات، بزان کنهائے مُلکا. (۲) آکوبئے نسل و پدريچئے کسه چش انت:

ایسپ هَبده سالی ورنای ات و وتی براتانی همراهیا رَمگي چاریئت، وتی ماتو بلَه و زِلپهئے مردین چگانی همراهیا. ایسپا وتی براتانی ردین کارانی بارئوا پت هال دات. (۳) اِسرایيلا ایسپ چه وتی آدگه سَجِهین چگان دوست تر ات، چیا که ایسپ آییئے پیرانسریئے چک ات. په ایسپا سگین دئولدارین گباهے اڈی کنایئت. (۴) وهده براتان دیست که پتا ایسپ چه ما دوست تر انت، چه ایسپا نپرتش کرت و گوَن آیا مُدام زهرا زهر هبرش کرت.

(۵) ایسپا وابی دیست و وهده وتی براتی هال داتنت، آییئے براتان چه ایسپا گیشتر نپرت کرت. (۶) ایسپا گوَن آیان گوشت: ”گوَش داریت! من وتی دیستگین وَابا شمارا گوَشان. (۷) ما دگارئے سرا گندم لوُک کنگا آتین که یکبرا منی لوُک

پاد آتک و اوشتات. همة دمانا شمئے لوئک، منی لوئکئے چپ و چاگردا مچ بوتنت و آش سجدہ کرت.“ (۸) ایسپئے براتان گوشت: ”تئو مئے سرا بادشاهی کنگ لوئے؟ هک و دل مئے سرا هاکمئ کنئے؟“ ایسپئے براتان، آییئے واب و هبرانی سئوبا چه آیییا گیشتر نپرت کرت.

(۹) ایسپا دگه وابه دیست و وتی براتی هال دانتت. گوشتی: ”گوشت داریت. من دگه وابه دیستگ. اے رندی، روچ و ماه و یازده استار منا سجدہ کنگا ات.“ (۱۰) وهده وتی پت و براتی هال دانتت، پتا ایسپ هگل کرت و گوشت: ”اے چوئین وابه تئو دیستگ؟ من و تئیی مات و تئیی برات بیاین و ترا سجدہ بکنین؟“

(۱۱) برات گوئ ایسپا هسدیگ آنتت، بله پتئ هئیال مدام گوئ ایسپئے واب و هبران ات.

برات ایسپا بها کنت

(۱۲) ایسپئے براتان پتئ رمگ په چارینگا شکیمئ نزیگا برتگات. (۱۳) اسرائیلا گوئ ایسپا گوشت: ”تئو زائے که تئیی برات رمگئے چارینگا شکیم شتگ انت. وتا گیشین و آیانی کرا برئو.“ ایسپا گوشت: ”شر انت.“ (۱۴) اسرائیلا گوشت: ”برئو و بچار تئیی برات و رمگ ذراه و سلامت انت؟ آیانی هالا گر و بیا.“ گرا ایسپی چه هبرونئے درگا راه دات. لوگش همودا ات.

وهده ایسپ شکیم سر بوت، (۱۵) گوئ یک مردیا دچار کپت. مردا دیست که ایسپ گیابانا سرگردان انت، جستی کرت: ”تئو چه شوهاز کنگا ائے؟“ (۱۶) ایسپا گوشت: ”وتی براتان. تئو زائے رمگا کجا چارینگا انت؟“ (۱۷) مردا پسئو دات: ”چه ادا شتگ انت. من اشکت، آگوشگا آنتت: دوتانا برئوین.“ گرا ایسپ هما

نېمگا دېم په براتان شت. دوتانا دري گيتکنت.

(۱۸) براتان ايسپ چه دورا ديست و آبيئ سر بئيجا پيسر په آبيئ کُشگا پندلے سازتس. (۱۹) وتمان وتا گوشتس: ”بچاريت، واباني واجه پيدا ک انت. (۲۰) بيايت نون کُشين و چه اے چاتان يگيا دئوري دئيئن، گوشين رستريا وارتگ. گرا چارين که چه آبيئ وابان چه در کئيت.“

(۲۱) بله وهدے روبنا اے هبر اشکت، جُهدی کرت که ايسپا چه آياني دستا برگينيت. گوشتي: ”انه، ايسپئ ساها نگرين. (۲۲) هون مريچيت. همے گيابانا، اے چاتا دئوري دئيئن، بله نکشينی.“ روبنا اے هبر پميشکا گوشت که ايسپا برگينيت و گون و بزوريت و پتے کرا ببارت.

(۲۳) وهدے ايسپ براتاني کرا سر بوت، آبيئ گورئے گباه، هما دئولدارين کباهش در کرت و (۲۴) ايسپش گيت و چاتا دئور دات. چاتا آپ مان نيست ات، کورچاتے ات. (۲۵) برات نانئ ورگا نشتنت. چمش که چست کرتنت، ديستس اسمائيلیانی کاروانے چه گليادا پيدا ک انت. آيان وتی اشتران سُسُر و بام و وشبؤ لذتگ ات و مسرا برگا اتنت.

(۲۶) يهودايا گون وتی براتان گوشت: ”مارا چه وتی براتئے کُشگ و آبيئ هونئے چير دئيجا چه پائدگے رسيت؟ (۲۷) بيايت، ايسپا اسمائيلیانی کرا بها کنين. آبيئے جندا نکشين. مئے برات انت. مئے وتی هَد و هون انت.“ براتان منت. (۲۸) وهدے ميدیانی سئوداگر نزيگا رستنت، براتان ايسپ چه چاتا کُشت و بيست نگرها اسمائيلیانی کرا بها کرت. اسمائيليان ايسپ مسرا برت.

(۲۹) وهدے روبن پر ترَّت و چاتئے کرا آتک و ايسپی اودا ندیست، وتی گدی

دِرتنت. ٣٠ وتی براتانی کړا شت و گوشتی: ”بچک اودا نه انت. نزانان چے

٣١ بکنان.“ گړا پَسے هلاړش کرت، ایشپے کباهش زرت و پَسے هوڼان جَت. ٣٢
نون ایشپے دُولدارین کباهش پتے کړا برت و گوشتش: ”ما اے چتگ. بچاری،
بارین تئی چکے کَبا نه انت؟“ ٣٣ آکوبا کَبا پَجاه آورت، گوشتی: ”اے منی
چکے کَبا نه انت. چک رستریا وارِتگ. آَلما ایشپ ٹکر ٹکر بوتگ.“

٣٤ گړا آکوبا وتی گد دِرتنت و گوڼپین گد گورا کرت و تان بازین روچیا وتی
چکے پُرسا نشت. ٣٥ آکوبے سَجھین بچ و جنک په آیپے تَسَلّا دئیگا آتکت، بله
آ تَسَلّا نبوت. گوشتی: ”من پُرسیگا پُرسیگ مُردگانی جَها، وتی چکے کړا جَها دَ
رئوان.“ و پت مُدام په ایشپا گریوگا آت.

٣٦ و آ نیمگا میدیانیان مسرا ایشپ پوتیپارے کړا بها کرت. پوتیپار، پرنوئے
اُپسره آت. نگهپانانی مستر آت.

یهودا و تامار

١ همے وهدا یهودایا وتی برات یله دانت و شت و هیرا نامین مردیئے کړا
جَهمند بوت. هیرا اَدَلامیے آت. ٢ اودا آییا شوها نامین مردیئے جنک دیست.
شوها کنهانی آت. یهودایا شوهایے جنک سانگ کرت. گوڼ آییا یکجاه بوت و ٣
جنینے لاپ پُر بوت و مردین چکے آورتی. یهودایا چکے نام هیّر کرت. ٤
یهودایے جن پدا لاپ پُر بوت. دگه مردین چکے آورتی و اِشیئے نامی اوڼان کرت.
٥ پدا دگه مردین چکے آورتی و اِشیئے نامی شیلا کرت. شیلا کِزیئے شهرا پيدا
بوت.

٦ یهودایا وتی اولی چک هیّر گوڼ تامار نامین جنکيا سور دات، ٧ بله

هُداوندئے چَمَان يَهُودائے اُولی چُک هير بدکارے ات، پميشکا هُداوندا مَرکئے دپا دات.

⑧ گُزا يَهُودايا گُون اُونانا گوشت: ”وتی براتئے جَنوُزاما بگر و گُون آييا يکجاه بئے. وتی براتی پَرزا پوره کن و په وتی براتا پَدريچے پيدا کن،“ ⑨ بله اُونانا زانت که اے منی جندئے پَدريچَ نبیت، پميشکا وهده گُون وتی براتئے جَنا يکجاه بوت، وتی مَرزی ای دُنا ريتکنت که په براتا پَدريچے پيدا مکت. ⑩ آيئے اے کار هُداوندئے چَمَان رَدین کارے ات، پميشکا اُونانی هم مَرکئے دپا دات.

⑪ گُزا يَهُودايا گُون وتی نِشار تامارا گوشت: ”تانکه منی چُک شِیلا کسان انت، وتی پتئے لوگا جنوُزامی بنند.“ آييا وتی دلا هئیل کرت: ”چُش مبيت که شِیلا هم وتی براتانی پئِیما بمریت.“ گُزا تامار شت و وتی پتئے لوگا نشت.

⑫ مَزین مُدتیَا رند يَهُودائے جَن که شوهاے جنک ات، مُرت. وهده يَهُودا چه پُرسا پاد آتک، تِمَهئے شهرا وتی پَس چينانی کِرا شت. آيئے سنگت هيرا اَدَلَمی آيئے همراه ات. ⑬ وهده تامار سهيگ بوت که منی ناکو په وتی پَسانی چينا ديم په تِمَهَا راها انت، ⑭ وتی جنوُزامی گدی کشتنت، نکابے پوشتی و تِمَهئے راهئے سرا، اِناییمئے شهرئے دروازگئے کِرا نشت، چیا که آييا دیست که شِیلا نون مزن بوتگ، بله اَنگت منا گُون آييا سورش نداتگ.

⑮ يَهُودايا که تامار دیست، دلا گوشتی اے کهبگے چیا که تامارا وتی ديم پوشتگ ات. ⑯ نزانتي که منی نِشار انت. همودا، راهئے کشا يَهُودا آيئے کِرا شت و گوشتی: ”گُون من نئیائے گُون؟“ تامارا جُست کرت: ”گُون من که وپت و وَاَب کئے، منا چه دئیے؟“ ⑰ يَهُودايا پَسو دات: ”چه وتی رمگا په تنو شنگے راه دیان.“ تامارا گوشت: ”زَمانت چه دئیے که تنو شنگا راه دئیے؟“ ⑱ يَهُودايا

گوشت: ”چه زَمَانْت بدئيان؟“ تامارا گوشت: ”وتی مَهر و مَهرئے بندا و وتی دستئے آسایا.“ یهودایا اے چیژ تامارئے دستا دانت، گُون آیا و پت و وابی کرت و تامار لاپ پُر بوت. (۱۹) تامار که لوگا شت، وتی نکابی کشت و پدا جنوزامی گدی گورا کرتنت.

(۲۰) یهودایا گُون وتی ادلامی سنگتا گوشت که شنگا بر و زَمَانْتئے چیژان چه جنینئے کرا پچ گر و بیار. بله سنگتا جنین ندیست. (۲۱) چه شهرئے مردمان جُستی کرت: ”بُتْهانْهئے هما مؤلد که اِناییمئے راهئے سرا نِشتگ آت، کجا اِنْت؟“ آیان گوشت: ”اِدا بُتْهانْهئے هچ مؤلد نبوتگ.“

(۲۲) گزا یهودائے سنگت آتک و گوشتی: ”من آ جنین در گیتک نکرت. شهرئے مردمان هم گوشت که اِدا بُتْهانْهئے هچ مؤلد نبوتگ.“ (۲۳) یهودایا گوشت: ”بلی آ چیژی گُون اِنْت. چو مَبیت که مئے جند بَنام ببیت. بچار، من شِنک راه دات، بله آ جنینئے جند گار اِنْت.“

(۲۴) کساس سئے ماها رند یهودا اِش هال دات که: ”تنئی نِشار تامارا وتی دیم سیاه کرتگ و نون لاپی پُر اِنْت.“ یهودایا گوشت: ”آیا دُنا در کنیت و بُن دئییت.“ (۲۵) وهده تامارا برگا اَتنت، په وتی ناکوآ پئیگامے راهی دات و گوشتی: ”اے چیژانی واهندا منا لاپ پُر کرتگ. بچار، بارین اے مَهر و مَهرئے بند و آسائے واهندا پَجَاه کارئے؟“ (۲۶) یهودایا اے چیژ پَجَاه آورتنت و گوشتی: ”تامار چه من بیگناهتر اِنْت که من تامار گُون وتی چک شیلایا سور ندات.“ یهودایا پدا هچبر گُون آیا و پت و واب نکرت.

(۲۷) وهده تامارئے چلگ بئیگنئے وهد بوت، آییئے لاپئے چک جاژ اَتنت. (۲۸) تامار که چلگ بئیگا اَت، چه جاژان یگیا وتی دست چه آییئے جانا دُن در کرت و جنبوگا سُهرین بندیکے آییئے دستا بَست و گوشتی: ”اے چک پیسرا آتک.“ (۲۹)

بله وهدے اے چُگا وتی دست پدا تها بُرت، براتی در آتک و جَنبؤگا گوشت: ”اِه!
تئو چوَن وتی راه پَچ کرت.“ پمیشکا آیئے نامش پارس کرت. (۳۰) رندا آیئے
برات که دستا سُهریَن بندیگے بستگات، پِیدا بوت و آیئے نامش زاره کرت.

پوتیپارئے جن و ایسپ

(۱) نون، اسمایلیان ایسپ مسرا آورت. اودا، پوتیپار نامیَن مسری مردیا
ایسپ بها گپت. پوتیپار چه پرئونئے آپسران یگے ات. نگهپانانی مستر ات. (۲)
هُداوند گوَن ایسپا گوَن ات، پمیشکا ایسپ هر کارا کامیاب ات و وتی مسری
واجهئے لوگا جَهمند ات. (۳) وهدے ایسپئے واجها دیست که هُداوند گوَن ایسپا
گوَن انت و ایسپ هر کارے که کنت، هُداوند آييا کامیاب کنت، (۴) ایسپئے سرا
مهربان بوت و ایسپی وتی هاسیَن هزمتکار کرت. پوتیپارا ایسپ وتی لوگئے
مستر کرت و وتی سَجَهِیَن مال و هستی ای هماییئے دَستا دات. (۵) چه هما وهدا
که آييا ایسپ وتی لوگ و سَجَهِیَن هستیئے مستر کرت، هُداوندا په ایسپئیگی
مَسی پوتیپارئے لوگ برکت دات. هُداوندا پوتیپارئے سَجَهِیَن مال و هستی برکت
دات، لوگا هم و دُگارانى سرا هم. (۶) گُزا پوتیپارا وتی هر چیز هماییئے دستا
دات و وتی وراکا ابید گوَن دگه هچا کاری نیست ات.

ایسپ وَشکَد و بُرهداریَن ورنائے ات. (۷) کَمے وهدا رند واجهئے لوگیا چَم
ایسپا سک دانت و گوشتی: ”گوَن من بوَیس.“ (۸) بله ایسپا نَمَت و گوشتی:
”منی واجه چه من آنچو دِلجم انت که آييا گوَن اے لوگئے هچا کار نیست و وتی
سَجَهِیَن مال و هستی ای منی دستا داتگ. (۹) اے لوگا کَس چه من مستر نه انت.
تئی جندا ابید هچ چیزى چه من دور نداشتگ، چیا که تئو آیئے لوگبانک ائے. گُزا
من چوَن چُشپین رَدین کارے بکنان و وتا هُدائے چَمان گُنهکار بکنان؟“ (۱۰) واجهئے
جنا هر رُچ ایسپ مَنَت کرت، بله ایسپا نَمَت و نلوُتتى که گوَن آييا وپت و واب

بکنت. آییئە نَزیک و گورا بئیگی هم وئش نبوت.

(۱۱) یک روچه که ایسپ وتی کارانی کنگا لوگا پُترت، لوگا دگه گس نیست ات.
(۱۲) پوتیپارئے جنا دست ایسپئے کباها سک کرتنت. گون ایسپا گوشتی: ”بیا،
گون من بوپس.“ بله ایسپ تچانا در آتک و کباها جنیئە دستا منت. (۱۳) وهده
جنیئا دیست که ایسپا وتی کباها منی دستا اشت و چه لوگا تتک، (۱۴) وتی لوگئے
هزمتکاری گوانک جتنت و گوشتی: ”بچاریت، منی لوگوا جها اے ابرانی مئے لوگا
آورتگ که مارا کلاگی بکنت. اے منی چکا کپتگ که گون من بوپس، بله من کوگار
کرت و (۱۵) وهده اشیا دیست که من کوگار کرت، وتی کباھی منی کرا اشت و
در شت.“ (۱۶) پوتیپارئے جنا ایسپئے کباها تان هما وهدا وتی کرا ایر کرت که
ایسپئے واجه لوگا آتک، (۱۷) گون آیا کسه ای کرت و گوشتی: ”اے ابرانی گلام که
تئو مئے لوگا آورتگ، منی کرا آتک که منا کلاگی بکنت، (۱۸) بله وهده من کوگار
کرت، آیا وتی کباها منی کرا یله دات و در شت.“

(۱۹) وهده ایسپئے واجها وتی لوگیئە هبر اشکتنت که تئی هزمتکارا گون من
چش کرتگ، سک هژم گپت و (۲۰) ایسپی زرت و هما بندیجاها بند کناینت که اودا
بادشاهئە بندیگ بند اتنت. ایسپ همودا بند کنگ بوت، (۲۱) بله هداوند گون آیا
گون ات و وتی مہری په ایسپا گوارینت و بندیجاھئە مسترئە دلی په ایسپا نرم
کرت. (۲۲) بندیجاھئە مسترا ایسپ سجهین بندیگانی مستر کرت و اودئە هر
کاری ایسپئے دستا دات. (۲۳) بندیجاھئە مسترا هر کار و زمهه که ایسپئے دستا
دات، دلی جم ات، چیا که هداوند گون ایسپا گون ات و ایسپا هر کاره که کرت،
هداوند ا کامیاب کرت.

دو بندیگئے واب

① گمے وهدا رند مسرئے بادشاهئے آپیا و نانيا وتی واجه، مسرئے بادشاهئے
 نَزرا رَدی کرت. ② پړئون دوین کاردارانی سرا، مسترین آپی و مسترین نانئے
 سرا زهر گپت و ③ نگهپانانی مسرئے لوگا بندی کناينتنت، هما بنديجاها که
 ایشپ بنديگ ات. ④ نگهپانانی مسترا ایشپ هکم دات که اِشانی هئالا بدار.
 ایشپا انچش کرت. اے مردم تان مُدتیا بنديجاها منتنت.

⑤ مسرئے بادشاهئے آپی و نانی که بنديجاها اتنت، یگ شپے دوینان واب
 دیست و هر یگئے وابا جتاین ماناے هست ات. ⑥ وهدے ایشپ اے دگه شها
 آیانی کزا آتک، دیستی که دوین پریشان انت. ⑦ پړئونئے همه دوین کاردار که
 ایشپئے واجهئے بنديجاها گوڼ آییا یکجاه بند اتنت، ایشپا چه آیان جُست کرت:
 ”مروچی شما پریشان ایت، چه گئے؟“ ⑧ آیان پَسئو دات: ”ما دوینان واب
 دیستگ و گس نیست که مانااش بکنت.“ ایشپا گوشت: ”وابانی ماناے زانگ وه
 هُدایی کارے. وتی وaban منا بگوشت.“

⑨ گزا آپیانی مسترا وتی واب گوڼ ایشپا گوشت: ”بچار، من وابه دیست که
 انگورئے درچکے منی دیم انت. ⑩ درچکا سئے ټال پر. انچو که درچکا تَج جَت،
 بور و بر بوت و چه هوښان رستگین انگور در آتک. ⑪ پړئونئے پیاله منی دستا
 ات. من انگور سر چت و پړئونئے پیالهئے تها پرتکت و پیاله آییئے دستا دات.“

⑫ ایشپا گوشت: ”تئی وابه مانا اش انت: سئے ټالئے مانا سئے روچ انت.
 ⑬ سئے روچئے تها پړئون تئی سرا بُرز کنت و ترا پیسریگین منسبا دنت. تئو
 پړئونئے پیالها دستا دئیے، انچو که تئو پیسرا کرتگ هما وهدا که آییئے آپی
 بوتگئے. ⑭ وهدے تئی کار شَر بنت، منی یاتا بکپ. مهربانی بکن و منی هالا

پرئونا سر کن و منا چه اے بندیجاها در کناین. (۱۵) من چه ابرانیانی مُلکا دُزگ و ادا آرگ بوتگان و ادا هم من چُشین کارے نکرتگ که اے سیه چاتا دئور دئیگ بیان.

(۱۶) وهدے نانیانی مسترا دیست که ایشپا شَرین ماناے کرت، گوشتی: ”من وتی و ابا دیستگ که نگنئے سئے سَپت منی سرا انت و (۱۷) سربُرئے سپتا په پرئونا وژ وژین پتکگین وراک مان، بله بالی مُرگ چه سپتا اِشان ورگا انت.“ (۱۸) ایشپا گوشت: ”تئی وائے مانا اِش انت: سئے سپتئے مانا سئے رُچ انت.“ (۱۹) سئے رُچئے تها پرئون تئی سرا ’بُرز‘ کنت و ترا درچکيا درنجیت و بالی مُرگ تئی گوشتا ورنه.

(۲۰) سئیمی رُچا پرئونئے سالگره ات. آييا سجّهین هزمتکار داوتے داتنت. وتی هزمتکارانی دِیما مسترین آپی و مسترین نانیئے سَری ’بُرز‘ کرتنت. (۲۱) آييا مسترین آپی پدا هما مَنسبا نادینت که پرئونئے پیاله دستا دئیوک بیت. (۲۲) بله هما پیما که ایشپا گوشتگ ات و مسترین نانیئے وابی مانا کرتگات، پرئونا مسترین نانی دَرَتک.

(۲۳) بله آپیانی مسترا ایشپ شمشت و آيیئے ترانگا نکیت.

پرئونئے واب

(۱) دو سالا رند پرئونا وابه دیست که نیلئے کئورئے کرا اوشتاتگان. (۲) همے وهدا هیت دئولدار و پَزورین گوک چه آپی در آتک و کاشانی تها چَرگا لگنت. (۳) چه اِشان و رند دگه هیت بدئول و لاگرین گوک چه نیلا در آتک و کئورئے کشا، آ دگه گوکانی کرا اوشتاتنت. (۴) بدئول و لاگرین گوکان هیتین دئولدار و پَزورین

گۆک وارتنت. پړئون چه و ابا آگه بوت.

⑤ پړئون پدا وپت و دگه و اېه دېستی که دانئ هپت زڼد و شرېن هوشگ يک
ټالېئ سره رڼدگا انت. ⑥ چه اشان و رند دگه هپت هوشگ زاهر بوت. ا هوشگ
لاگر آنت و چه روډراتکا کشوکين لواړا گيمړينتگ آنت. ⑦ لاگرين هوشگان
هپتين زڼد و شرېن هوشگ وارتنت. پړئون پاد آتک و زانتی که ا ه اېه آت.

⑧ شهب که بوت، پړئون پريشان آت. وتی مردمی راه دانت و مسرئ
سجھين دانا و جادوگری لوټاينتنت. پړونا گون آيان وتی و ابا نی کسه کرت، بله
گسا آيئ و اب مانا کرت نکرتنت.

⑨ گرا مسترين آيا گون پړونا گوشت: ”من مروچی وتی ردیانی ترانگا
کپتگان. ⑩ يک رند تئو پړئون وتی هزمتکارانی سره زهر گپتئ و منا و
مسترين نانی زرت و نگهپانانی مسترئ بنديجاها بند کناينت. ⑪ يک شپه ما
دوينان و اب ديست و هر يک و ايا وتی مانا هست آت. ⑫ اوډا گون ما ابرانی
ورنا بند آت. نگهپانانی مسترئ هزمتکاره آت. ما گون آيا وتی و اېه کسه
کرتنت و آيا مانا کرت و دانت. دوينان وتی و ابا نی مانا رست. ⑬ هما پيما که
آيا مئ و اب مانا کرتگ آنت، هما ډولا بوت. منا وتی پيسريگين منسب رست و
نانی درنجگ بوت.“

⑭ گرا پړونا ايشپ لوټاينت و ايشپ هما دمانا چه سيه چاتا در کنگ و آرگ
بوت. ايشپا ريش سات و گد مټ کرتنت و پړونئ دربارا آتک. ⑮ پړونا گون
ايشپا گوشت: ”من و اېه ديستگ و گس اشيا مانا کرت نکنت، بله من تئي باروا
اشکتگ که اگن گسه گون تئو وتی و اېه کسه بکنت، تئو مانایي کرت کنئ.“ ⑯
ايشپا گوشت: ”ا چه منی وس و واکا در انت، بله هدا تئو پړونا هيرين پسئو

(۱۷) گړا پرئونا گون ايسپا گوشت: ”من واب ديست که نيلى کئورئے گشا
اوشاتگان. (۱۸) همے وهدا هيت پزور و دئولدارين گوک چه کئورا در آتک و
کاشانی تها چرگا لگنت. (۱۹) چه آيان و رند دگه هيت گوک در آتک که نزور و
بدئول و لاگر آنت. سجھين مسرئے ملکا من چشين بدئولين گوک هچبر
نديستگ آت. (۲۰) لاگر و بدئولين گوکان پيسري هيتين پزورين گوک وارتنت. (۲۱)
بله آيانی ورگا رند هم اے گوک انگت پيسري دئولا انچو بدئول آنت که
نگوشئے آگوکش وارتگ آنت. من چه و ابا آگه بوتان.

(۲۲) پدا که واب کپتان، گندان که دانئے هيت زندي و شرين هوشگ يک ئاليئے
سرا ردگا انت. (۲۳) چه آيان و رند، دگه هيت هوشگ رست. اے هوشگ نزور و
لاگر آنت و چه رودراتکا کشوکين لوا را گيمرينتگ آنت. (۲۴) لاگرين هوشگان
هيتين شرين هوشگ وارتنت. من گون جادوگران کسه کرت، بله چه آيان کسا اے
واب مانا کرت نکرت.

(۲۵) گړا ايسپا گون پرئونا گوشت: ”تئو پرئونئے دوين واب يک آنت. هما کار که
هدا ديمترا کنتی، په تئو پرئونا پدري کرتگ. (۲۶) هيتين شرين گوک هيت سال
آنت و دانئے هيتين شرين هوشگ هم هيت سال آنت. دوين واب يک آنت. (۲۷)
هما هيتين لاگر و بدئولين گوک که چه آيان و رند در آتکنت، هيت سال آنت و
همے دئولا هيتين هورک و هاليگين هوشگ که چه رودراتکا کشوکين لوا را
گيمرينتگ آنت، هيت سالئے دگال آنت. (۲۸) من گون تئو پرئونا گوشت، هما کار
که هدا ديمترا کنتی، په تئو پرئونا پدري کرتگ. (۲۹) نون سجھين مسرا هيت سالا
مزين سربزي و پراوانيے بيت، (۳۰) بله چه اشيا رند، هيت سالا دگال بيت و اے

دُځال مِسرا اَنچو تباہ و وئیران کنت که مردم مُلکئے سَجَّهین سرسبزی و پراوانیا شموښنت. (۳۱) مُلکئے سرسبزی شموښگ بیت، چیا که اے دُځال که رندا کئیت، سک گران بیت. (۳۲) اے واب پمیشکا تئو پرئونئے سرا دو رندا آتکگ که هُدايا پَگایيا پئیسله کرتگ و هُدا اے کارا هَمے زوتان کنت.

(۳۳) نون تئو پرئون اگلمند و داناین مردے در گیچ و مِسرئے مُلکئے سَجَّهین کاران هماییئے دستا بدئے. (۳۴) تئو پرئون باید انت مُلکا اَنچین کارمستر بدارئے که سرسبزیئے هیتین سالانی وهدا کِشارانی پَنچکا بگرت. (۳۵) اے کارمستر سرسبزیئے آیوکین سالان وُرد و وراک مُچ بکننت و پرئونئے چیردستیا، شهران په ورگا دان اَمبار بکننت. (۳۶) اے وُرد و وراک په مُلکا اَمبار کنگ بَنت و هما هیتین سالان که مِسرا دُځال کپیت، کارمرز کنگ بَنت که مُلک چه دُځالا تباہ مَبیت.

(۳۷) اے هبر، پرئون و پرئونئے سَجَّهین آپسرانی چَمان شَرین هبرے ات. (۳۸) پرئونا گوڼ وتی هزمتکاران گوشت: ”دگه چُشین مردمے در کپیت که اے مردئے پئیمَا هُدايے روہ آييا مان ببیت؟“ (۳۹) دیمي گوڼ ایشپا کرت و گوشتی: ”هُدايا اے سَجَّهین چیژ که په تئو پدَر کرتگانَت، گُرا بزان تئیی پئیمین اگلمند و دانا دگه نیست. (۴۰) من ترا وتی لوگئے مستر کنان و منی سَجَّهین مردم تئیی پرمائے پابند بَنت و تهنا من بادشاه چه تئو مستر بان.“

ایښپ مِسرئے مستر بیت

(۴۱) نون پرئونا گوڼ ایشپا گوشت: ”بچار، تئو چه منی نیمگا سَجَّهین مِسرئے مُلکئے مستر اے.“ (۴۲) پرئونا وتی مَهرئے مُندریک چه دستا کُشت و ایشپئے دستا دات، شَرین لیلْمے پوښاک و سُهرئے هارے گورایی دات. (۴۳) مُلکئے نائِبئے اَرابْها

سواری کړت. مردمان جار جت که ایښپه دېما کوڼدان بکپیت. پرئونا ایښپ
 سځهین مسرئ مستر کړت. (۴۴) پرئونا گوڼ ایښپا گوشت: ”من پرئون آن. بے
 تئیی رزایا سځهین مسرئ ملکا گس وتی دست و پادے سُرینت نکنت.“ (۴۵)
 پرئونا ایښپ سځنات پښها نامینت و گوڼ اونئ شهرئ دینی پېشوا پوتیپیرائے
 جنگ اَسِناتا سور دات. نون ایښپ سځهین مسرا گشت.

(۴۶) وهدے ایښپا مسرئ بادشاه پرئونئ هزمت بندات کړت، امری سی سال
 ات. ایښپ چه پرئونئ دربارا پاد آتک و سځهین مسرا گشت. (۴۷) سَرسبزیئ
 هپتین سالان زمینا مزینن بر و سمرے دات. (۴۸) سَرسبزیئ هپتین سالان که
 مسرئ ملکا ورد و وراک باز ات، ایښپا شهرانی امبار پُر کرتنت. هر شهرئ گش و
 کړئ دځارانی بر و سمری هما شهرامبار کړت. (۴۹) ایښپا سک باز دان امبار کړت،
 دریائے ریکانی گدا. دان انچو باز اتنت که اِشانی حساب کنگی بند کړت، چیا که
 چه حسابا دَن اتنت.

(۵۰) چه دُگالے سالان و پیسر ایښپا دو مردین چک بوت. اِشانی مات اَسِنات،
 اونئ شهرئ دینی پېشوا پوتیپیرائے جنگ ات. (۵۱) ایښپا وتی اولی چکئ نام
 مَنسی کړت، گوشتی: ”هدایا منا چه سځهین سکی و سوریان و چه پتئ لوگئ
 سځهین ثرانگان آرات کرتگ.“ (۵۲) دومی چکئ نامی ایرایم کړت، گوشتی: ”منی
 سکی و سوریانی ملکا، هدايا منا پُرسمر کرتگ.“

(۵۳-۵۴) گړا هما پئیم که ایښپا گوشتگات، مسرئ ملکئ سَرسبزیئ هپتین سال
 هلاس بوتنت و دُگالے هپتین سال بُنگیچ بوتنت. آ دگه سځهین ملکان دُگال بوت،
 بله سَرجمین مسرا وراک هست ات.

(۵۵) گړا سځهین مسر که شديگ بوت، مردمان پرئونئ کړا په وراکا پریات

کرت. پرنونا گوڼ سَجھيڻ مسريان گوشت: ”ايشپئے کړا برئويت و آهرچے که گوشت، هما دُول بکنيت.“ (۵۶) سَرجميڼ مُلک که دُگالا گيت، ايشپا امبارانی دپ پچ کرت و مسريانی کړا دانی بها کرت که سَجھيڻ مسرا مزين دُگالے کيتگات. (۵۷) سَرجميڼ دنيا په دانے گرگا مسرا ايشپئے کړا آتک، چيا که سَجھيڼ دنيايا گرانين دُگالے کيتگات.

گوڼ براتان ايشپئے دُچار کيگ

(۱) وهدے آکوبا ديست که مسرا دان هست، گوڼ وتی چُگان گوشتی: ”چيا نشتگ و يكدوميا چارگا ايت؟“ (۲) من اِشکتگ که مسرا دان رسيت. برئويت و دان بگريت که زندگ بمانين، شدا مهرين.

(۳) گړا ايشپئے ده برات مسرا دانے گرگا شت. (۴) آکوبا ايشپئے برات بنيامين گوڼ آدگه براتان ديم ندات، گوشتی چو مبيت که تاوانے برسيتی. (۵) اے پنيما اسرائيلے چک هما مردمانی رُما گوڼ آنت که دانے گرگا آتکگ آنت، چيا که گنهائے مُلکا دُگال ات.

(۶) نون ايشپ مُلکے والی ات. اے ايشپ ات که مُلکے سَجھيڻ مردمانی کړا گندمی بها کرت. گړا ايشپئے برات آتکت و آييے ديما په ادب سرش جهل کرت. (۷) وهدے ايشپا وتی برات ديستنت، پجاهی آورتنت، بله آيانی ديما زاهری نکرت. گوڼ آيان په ترندی هبری کرت و جُستی کرت: ”شما چه کجا آتکگيت؟“ آيان پَسُو دات: ”چه گنهائے مُلکا، دانے زورگا آتکگين.“

(۸) ايشپا برات پجَاه آورتنت، بله آيان ايشپ پجَاه نياورت. (۹) ايشپ وتی وابانی ترانگا کيت که براتانی بارئوا ديستگ آنتی. ايشپا گوڼ آيان گوشت: ”شما جاسوس و چاريگ ايت. شما ادا آتکگيت که بزانيت مے مُلکے کجام جاگها

پاسپانی و هپازت نرورتر انت. “ (۱۰) آيان گوشت: ”انه، مني واجه! تئیی گستر
ورد و وراکے گرگا آتکگ انت. (۱۱) ما سجھین یگین پتے چک ایں، راست و
تچکین مردم ایں، تئیی پادانی چیرے هاک ایں، جاسوس و چاریگ نه ایں. “ (۱۲)
ایسپا گوشت: ”انه! شما ادا آتکگیت که بزانیّت مے ملکے کجام جاگھا پاسپانی و
هپازت نرورتر انت. “ (۱۳) بله آيان گوشت: ”تئیی گستر یگین پتے چک انت و
مے پت کنهانا جهمند انت. ما دوازه برات بوتگین. گسترین برات انون پتے کرا
انت. آدگه برات نون نیست انت. “ (۱۴) ایسپا گوشت: ”انچو که من شمارا گوشت،
شما جاسوس و چاریگ ایت. (۱۵) شمارا اے پیما چکاسین: تانکه شمے گسترین
برات ادا نیییت، منا پرئوئے سرے سوگند انت که شما چه اے جاگھا شت
نکیت. (۱۶) چه وتی براتان یگے راه دئییت، بلی شمے براتا کاریت. شما آدگه
برات همدا بندیجاها مانیّت. شمے هبر چارگ و چکاسگ بنت که بارین راست
گوشت یا نه. اگن شما راست نگوشت، منا پرئوئے سرے سوگند انت که شما
جاسوس و چاریگ ایت. “

(۱۷) ایسپا تان سے روچا سجھین برات بندیجاها بند کناپنتنت. (۱۸) سئیمی
روچا گون آيان گوشتی: ”هما پیما که من شمارا گوشان، هما پیما بکنیت، گرا
زندگ مانیّت، پرچا که منا چه هدایا ترسیت. (۱۹) اگن شما راست و تچکین مردم
ایت، چه شما براتان یگے بندیجاها بندیت و آدگه برئونت و په وتی لوگے
گزنکین مردمان دان ببرنت، (۲۰) بله وتی گسترین براتا منی کرا بیاریت که شمے
هبر راست بنت و چه مرکا برگیت. “ آيان انچش کرت و (۲۱) گون یکدگرا
گوشتش: ”اسلا مارا براتے هگان گیتگ. ما دیست که آچینچک پریشان ات، په
وتی جائے رگینگا مے کرا دزبندی و پریاتی کرت، بله ما آییے هبر گوش
نداشتنت، پمیشکا اے مسیبت مے سرا کپتگ. “ (۲۲) روپنا گوشت: ”من وه شمارا
گوشت که هچی مکنیت، بله شما گوش نداشت. نون مارا آییے هوئے حساب

دئیگی انت.

(۲۳) براتان نزانټ که ایسپ مئے هبران سرید بئیگا انت، چیا که ایسپ ترجمه کنوکیئے کُمکا گون آیان هبرا ات. (۲۴) ایسپا وتی دیم آنگر کرت و گریټی. پدا دیمی تریټ و گون آیان هبری کرت. گرا چه براتانی نیاما شمونی گیت و آیانی چمانی دیم دسټ و پادی بندایتنت.

ایسپئے برات کنهانا رنونت

(۲۵) نون ایسپا هکم دات که براتانی گونیان چه دانا پُر کنیت، هر یگیئے نگرهان هماییئے جندئے گونیا مان کنیت و سپرئے توشگش هم بدئیټ. اے کار که په آیان کنگ بوتنت، (۲۶) نون آیان وتی دان هران لدتنت و چه اودا راه گپنتت. (۲۷) راها شپا گپنتت و یک جاگهیا منزلش کرت. وهده چه آیان یکیا وتی گونیئے دپ پچ کرت که په وتی هرا کاه و کدیمه بکشیت، دیستی که منی نگره گونیئے دپ دپا ایر انت. (۲۸) گون وتی براتان گوشتی: ”منی نگرهش نُررتگ انت، اش انت منی گونیئے تها انت.“ ثرسه آیانی دلا کیت. دیمش گون یکدگرا کرت و ذرهان و لرزانا گوشتش: ”اے چه کاره که هدایا گون ما کرتگ؟“

(۲۹) وهده آ وتی پت اکوبئے کرا کنهانه ملکا آتکت، وتی سجھین کسه و سرگوستش آورتنت. گوشتش: (۳۰) ”هما مرد که ملکئے مستر انت، آیا گون ما په ثرندي هبر کرت و گوشتی: ’شما اے ملکا جاسوسی کنگا آتکگیت.‘ (۳۱) بله ما گون آیا گوشت: ’ما راست و تچکین مردم این، چاریگ و جاسوس نه این.‘ (۳۲) ما یکین پتئے چک این. دوازه برات بوتگین. یک براتے نون نیست انت و گسترین برات انون کنهانا پتئے کرا انت.‘ (۳۳) گرا ملکئے مسترا گوشت: ’من هما وهدا زانان شما راست و تچکین مردم ایت که شما یک براتے همدا گون من بلیت و آدگه

برئويت و په وتی لوگۍ گزنگين مردمان دان بريت و (۳۴) وتی گسترين براتا منی کړا بياريت. گړا من زانان که شما چاريگ و جاسوس نه ايت و تچک و راستين مردم ايت. رندا من شمۍ براتا شمارا دئيان و شما اے ملکا سئوداگری و باپار کرت کښت.

(۳۵) وهده آ وتی گوڼيان هاليگ کنگا آنت، هر يکۍ گوڼيا آيۍ نگرهانی تورگ مان آت. وهده آيان و آيانی پتا نگرهۍ تورگ ديستنت، ترستش. (۳۶) آيانی پت آکوبا گوشت: ”شما منا يے اولاد کنگا ايت. ايشپ هم نيست انت و شمون هم. نون شما بنيامينا پچ گرگ لوښت. اے سجھين گهر منی سرا کپگا آت.“

(۳۷) روښا گوڼ پتا گوشت: ”اگن من تئیی چک پدا په تئو نياورت، منی دوين چکان بکش. بنيامينا منا بدۍ، من پدا په تئو کارانی.“ (۳۸) بله آکوبا گوشت: ”منی چک گوڼ شما نئييت گوڼ. آيۍ برات مرتگ و بس جندی پشت کپتگ. اگن شمۍ اے سپرا تاوانے برسيتی، من چه گمان مران و منی پيرين سرۍ هوڼ شمۍ گردنا بيت.“

دیم په مسرا براتانی دومی سپر

(۱) ملک سک دگال آت و (۲) وهده آيان چه مسرا اورتگين دان وارت و هلاس کرتنت، پتا گوشت: ”پدا برئويت و په ما کمۍ وړد و وراک بگريت.“ (۳) بله يهودايا گوڼ آيا گوشت: ”آ مردا مارا په ترندی هبردار کرت و گوشت: ”اگن شمۍ برات گوڼ شما گوڼ نبوت، منی دیم مکيت.“ (۴) اگن تئو مۍ براتا گوڼ ما راه بدئۍ، ما رنوين و په تئو وړد و وراک گرین، (۵) بله اگن تئو آيا گوڼ مکنۍ، ما رنوين. چيا که آ مردا گوشت: ”اگن شمۍ برات گوڼ شما گوڼ نبوت، منی دیم مکيت.“ (۶) إسرائيلا جست کرت: ”شما چيا آ مرد هال دات که مارا

دگه براتے هست و اے پريشانی منی سرا آورت؟“ (۷) پَسَوِش دات: ”آ مردا مئِگ و مئِ هاندانئِ بارئوا هر چيزئِ جُست كرت: ’شمئِ پت اَنگت زندگِ اِنْت؟ شمارا دگه برات هم هست؟‘ ما آيئِ جُستاني پَسَوِ داتنت. ما چَوَن بزانتين كه آ گوَشيت: ’وتی براتا ادا بياريت؟‘“ (۸) گُرا يهودايا گَوَن وتی پت اِسرايِیلا گوشت: ”بچگا گَوَن من همراه كن. ما همے دمانا پاد كاین و رهاگ بیَن كه ما و تئو و مئِ چك زندگِ بمائين و ممرين. (۹) من وت آيئِ سلامتئِ زَمها زوران. آييا چه منی دستا بلوٹ. اگن من تئیی چك پدا نئياورت و په تئو سر نكرت، تان زندگِ آن تئیی گنكار آن. (۱۰) اگن ما اينچك مهتل مبوئينين، تان اے وهدی دو رندا شتگ و آتگداتين.“

(۱۱) گُرا آيانی پت اِسرايِیلا گوشت: ”اگن اَلَمی اِنْت، گُرا چُش كنيت كه چه مُلكئِ شرترين چيزان لهتين وتی پِيلكان كنيت و په آ مردا ئيكي بریت گَوَن. كمے بام، كمے بينگ، سُسَر و پسته و بادام و وشبو بریت گَوَن. (۱۲) دو سَری نگره بریت گَوَن كه شمارا هما نگره پدا دئِگی اِنْت كه شمئِ گُونيانی دپ دپا اير كنگ بوتگ اَتنت. بلكين په رَدی چو بوتگ. (۱۳) وتی براتا هم بریت گَوَن. تچكا آ مردئِ كُرا برئويت. (۱۴) پُرواكين هُدا آ مردا په شما رهمدل كنات كه شمئِ آ دگه براتا و بِنيامينا گَوَن شما آيگا بَلِيت. بله اگن من چك باهيئنتنت وه منی بهت و نَسيب.“

(۱۵) گُرا مردان ئيكي و دو سَری نگره و بِنيامين زرت و راه گِپنتنت. مسرا كه رَسنتنت، ايسپئِ دربارا آتک و اوشتاتنت. (۱۶) وهدے ايسپا ديست كه بِنيامين گَوَن اِنْت، وتی لوگئِ پيشكاري گوشت: ”اے مردمان منی لوگا بيار. پَس و كوش كن و ورگے تئيار كن كه اے مردم سُبَارگا منی كُرا اِنْت.“ (۱۷) پيشكارا هما پئيم كرت كه ايسپا گوشت. مردمی ايسپئِ لوگا آورتنت. (۱۸) وهدے مردم ايسپئِ لوگا آرگ بوتنت، ثَرس و لَرز اَتنت. گوشتيش: ”مارا هما نگرهانی سَوَبا ادا آورتگش كه

پیسری رندا مئے گوڼیان مان کنگ بوتگ آنت. نون اے مرد مئے سرا اُرش کنگ و مارا زیردست کنگ لوڅیت که مئے جندا گلام بکنت و هران هم ببارت.

١٩ گزا آ ایسپئے پیشکارئے کرا شتنت و لوځئے دروازگئے دپا گوڼ آیا هبرش

کرت. ٢٠ گوشتش: ”واجه! اولی رندا که ما ادا په وراکئے گرگا آتکین، ٢١ پر ترگا ما شپا یک جاگهیا داشت. ما وتی بار که بوټکنت، دیستن که چه ما هرکسئے نگره سرجمیا آیئے جندئے گوڼیئے دپ دپا ایر آنت. نون ما اے نگره پدا اورتگ آنت گوڼ. ٢٢ ما په وراکئے گرگا دگه نگره هم اورتگ گوڼ. نزانین بارین کئیا اے نگره پدا مئے گوڼیان مان کرتگ آنت.“ ٢٣ پیشکارا گوشت: ”پرواه نیست. مثرسیټ. شمئیک و شمئے پتئے هدایا اے گنج گوڼیان مان کرتگ. شمئے نگره منا رستگ آنت.“ نون شمونی آیانی کرا اورت.

٢٤ پیشکارا آ ایسپئے لوگا برتنت، آپی داتنت که وتی پادان بشودنت و په

آیانی هران کاه و کدیمئے تیاری ای هم کرت. ٢٥ تان ایسپئے آیگا، نیمرؤچئے وهدا، آیان وتی ټیکی تیاری کرتنت، چیا که ایشکتگ آتش که ما سبارگا همدا این.

٢٦ ایسپ که لوگا آتک، آیان وتی اورتگین ټیکی داتنت و ایسپئے دیما سرش

په ادب جهل کرت. ٢٧ ایسپا آیانی هال جست کرت و گوشتی: ”شمئے پیرین پت که شما آیئے بارئوا گوڼ من هبر کرتگ آت، چون انت؟ انگت هست و سلامت انت؟“ ٢٨ آیان پسئو دات: ”تئی هزمتکار، مئے پت انگت هست و سلامت

انت.“ آیان ایسپئے دیما په ادب سر جهل کرت. ٢٩ ایسپا سر جست کرت، چمی وتی هگیگین برات بنیامینا کپتنت. جستی کرت: ”اے شمئے هما گسترین برات انت که شما نام گپتگ آت؟“ ایسپا گوڼ بنیامینا گوشت: ”هدا په تئو مهربان بات، منی چکا!“

٣٠ گون براتئے گندگا ايسپا وتی دل داشت نكرت. زوت زوتّا پاد آتك و په
 گريوگا جاگهيئے شوهازا بوت. گزا وتی جندئے كوٹيا شت و همودا گريئتي. ٣١
 رندا چمي ششتنت و در آتك. دلي داشت و گوشتي: ”ورگان بياريت.“ ٣٢ په
 ايسپا جتا پرزوئنگه پچش كرت و په آبيئے براتان جتا. هما مسري كه اوډا ورگا
 آنت، آياني پرزوئنگ هم جتا آت، چيا كه مسريان گون ابرانيان هور ورگ نوارت.
 آياني نزا اے سگين بزناكين كارے آت. ٣٣ برات، ايسپيئے ديما امرئے هسابا نادينگ
 بوتگ آنت، مستر مسترينا بگر تان گستر گستريئا. اولي چك وتي پيدائشي هكئے
 هسابا و گستريئا، وتي گستريئے هسابا. پميشكا برات په هيراني يكدوميا چارگا
 آنت. ٣٤ وهده چه ايسپيئے پرزوئنگا آياني بهرا دئيگا آنت، بنيامينا چه آدگران
 پنج سري گيستر رست. گون ايسپا شراپش وارت و وشين وهده گوازيئتش.

نُگرهين پياله

١ نون ايسپا وتي لوگئے پيشكار چو هكم دات: ”اشاني گونيان چه وراكا پُر
 كنيت. همينچك كه بُرت كننت، بدئيئتش و هر يكيئے نگرهان آبيئے گونيئے دپ دپا
 اير كنيت. ٢ مني پيالا، مني نگرهين پيالا گستريئے گونيئے دپ دپا اير كنيت
 و آبيئے داناني نگرهان هم.“ هما دئولا كه ايسپا گوشت، پيشكارا هما دئول كرت.

٣ شهب كه بوت، آش رُكست كرتنت. مردان هر زُرتنت و راه گيتنت. ٤
 انگت چه شهرا دور نشتگ آنت كه ايسپا گون پيشكارا گوشت: ”زوت كن و
 رندا اش كپ. وهده رسيئتنت، بگوشتش: ”شما نيكيئے بدلا چيا بدی كرت؟ ٥ اے
 هما پياله نه انت كه مني واجه اشيئے تها شراب وارت؟ و په پال جنگا هم
 كارمرزي كنت؟ اے بدین كارے كه شما كرتگ.“

٦ وهده پيشكار آياني كرا سر بوت، همه هبري كرتنت. ٧ بله آيان

گوشت: ”واجه! چیا چُشین هبر کنئ؟ تئی گستر هچبر چُشین کارے کرت نکنت. (۸) ما وه هما نگره که وتی گوئیانی دیا دیستنت، آن هم چه گنهائے مُلکا پدا آورتنت. ما چُون چه تئی واجهئے لوگا نگره و تلاه دُزین؟ (۹) واجه! چه ما هرگسئے کِرا دُزینے مال در آتک، آییئے سزا مَرک انت و ما اے دگرانی سزا همش انت که تئی گلام بین.“ (۱۰) پیشکارا گوشت: ”شَر انت. هرچه که شما گوشت، بله هرگسئے کِرا که اے در کپت، آ منی گلام بیت و اے دگه بیْمیَار بیت.“

(۱۱) هر یگیا اشتاپ اشتاپا وتی گوئی زمینا ایر کرت و بوْتک و (۱۲) پیشکار پِگّا لگت. چه مسترینا بُنگیجی کرت و گسترینا هلاس. پیاله چه بنیامینئے گوئی در کپت. (۱۳) براتان که دیست، وتی گِدش یرتنت. پدا وتی بارش هران لَدَتنت و شهرا پر تَرَتنت.

(۱۴) وهده یهودا و آییئے برات آتکنت، ایسپ انگت لوگا ات. آ ایسپئے پادان کپتنت. (۱۵) ایسپا گوْن آیان گوشت: ”اے چه کارے شما کرتگ؟ شما نزانیت که منی پیْمین مردمے پال جت کنت و چیزان در گیتک کنت؟“ (۱۶) یهودایا گوشت: ”منی واجه! ما گوْن تئو چه گوشت کنین؟ چه بگوشتین؟ چه پیما وتی بیْمیاریا پیش بدارین؟ هدایا تئی گسترانی ردین کار پاشک کرتگ. منی واجه! نون ما تئی گلام این. مئے جند هم و هما مردم هم که پیاله آییئے کِرا در کپتگ.“ (۱۷) بله ایسپا گوشت: ”من هچبر چُشین کارے نکنان. ایوکا هما مردم منی گلام بیت که پیاله آییئے کِرا در کپتگ. شما آ دگه مردم په سلامتی وتی پتئے کِرا برئویت.“

یهودائے آرز و پریات

(۱۸) گِرا یهودا نزیگا آتک و گوشتی: ”او منی واجه! پل تئی گستر گوْن تئو واجه هبرے کنت. وتی گسترئے سرا زهر مگر که تئو پرئوئے برابر ائے. (۱۹) منی

واجه! تئو چه وتی گستران جُست کړت: 'شمارا پت یا برات هست؟' (۲۰) ما پَسَو دات: 'مارا پیرین پته هست و گسترین براتے که پتے پیریئ روچان پیدا بوتگ. آ براتے هگیگین برات مُرتگ و چه وتی ماتا یگین چک انت که منتگ و پت آییَا سک دُوست داریت.' (۲۱) گُرا تئو گُون وتی گستران گوشت: 'آییَا منی کُرا بیاریت که گُون وتی جندے چمان بگندانی.' (۲۲) ما گُون تئو واجها گوشت: 'بچک وتی پتا یله دات نکنت. اگن پتا یله بدنت، پتی مریت.' (۲۳) بله تئو گُون وتی گستران گوشت: 'اگن شما وتی براتا میاریت گُون، منی دیما مکپیت.'

(۲۴) وهده ما منی پتے کُرا، بزان تئی هزمتکارے کُرا پر ترتین، تئی هبرن گُون آییَا کرتنت، منی واجه! (۲۵) گُرا مے پتا گوشت: 'پدا برئویت و په ما کمه وَرد و وراک بگریت و بیاریت.' (۲۶) بله ما گوشت: 'ما پدا شت نکین. هما شرتا رئوین که مے گسترین برات گُون ما گُون ببیت. ما تان هما وهدا آ مردے دیما کپت نکین که مے گسترین برات گُون ببیت.' (۲۷) منی پتا، بزان تئی هزمتکارا گُون ما گوشت: 'شما زانیت که منی لوگبائکا په من دو مردین چک آورت.' (۲۸) چه آیان یکیا منا یله دات و من گوشت: 'آلما رستریا وارِتگ.' چه آ وهدا تان ائون وتی چُکن ندیستگ. (۲۹) اگن اے چکا هم چه من بریت و اشیَا تاوانے برسیت، من چه گمانِ مِراَن و منی پیرین سرے هُون شمے گردنا بیت.'

(۳۰-۳۱) اگن چک گُون ما گُون ببیت و من وتی پتے کُرا، بزان تئی هزمتکارے کُرا پر بتران و منی پت بگندیت که اے گُون نه انت، گُرا مے پت، تئی هزمتکار مریت که ساهي گُون همشیا بستگ. و آییْ پیرین سرے هُون تئی گسترانی گردنا بیت. (۳۲) پتے کُرا تئی گسترا اے بچکے سلامتیئ زمه زرتگ. من گُون پتا گوشت: 'منی پت! اگن من تئی چک پدا په تئو نیاورت، تان زندگ آن تئی گنهار آن.' (۳۳) گُرا، او منی واجه! بل که اے بچکے بدلا تئی گستر ادا بمانیت و

تئی گلامیا بکنت و اے بچک گون وتی براتان پر برتريت. (۳۴) من چون وتی پتے کرا بے اشيا شت کنان؟ من آروچا مگنداتان که پتے سرا چشين مسيبته بيئت.

ايشپ وتا زاهر کنت

(۱) ايشپا اوشتاتگين مردمانی ديما دل داشت نکرت و کوگاری کرت:

”سجهين مردمان چه منی ديما بریت.“ وهدے ايشپا برات هال دانت که من ايشپ آن، آيئے کرا دگه گس نيست ات. (۲) آيا انچين برزين تئواريا گريت که مسريان اشکت و پرئونئے لوگئے مردم هم سهيگ بوتنت.

(۳) ايشپا گون براتان گوشت: ”من ايشپ آن. منی پت انگت هست و سلامت

انت؟“ برات ايشپئے ديما ترسگا اتنت و هچ پسنوش دات نکرت. (۴) گرا گون براتان گوشتی: ”منی نزیکترا بيايت.“ وهدے آنزیکا آتکنت، ايشپا گوشت: ”من شمئے برات ايشپ آن. من هما مردم آن که شما بها کرت و سري مسرا کپت. (۵) بله نون پريشان مبيت و وتا مياريگ مکنيت که شما چيا منا ادا بها کرت. هدايا په ساهانی رگينگا منا چه شما پيسر ادا راه دات. (۶) دو سال انت که ملکا دگال انت. آيوکين پنج سالا هم هچ دگارے نه ننگار کنگ و کيشگ بيت و نه رنگ و مشگ، (۷) بله هدايا چه شما پيسر منا ادا راه دات که شمارا زندگ بداريت و سرجميا برگينيت که شمئے نسل چه زمينا گار مبيت. (۸) پميشکا منی ادا راه ديوک شما نه آيت، هدا ات. هدايا منا په پرئونا پتے، په آيئے سجهين لوگا مسترے و په سرجمين مسرئے ملکا هاکمے کرت.

(۹) نون زوت کنيت و منی پتے کرا برئويت. گون آيا بگوشيت: ”تئی چک ايشپ گوشتی: ”هدايا منا سجهين مسرئے واجه کرتگ. مهتل مئے و منی کرا بيا. (۱۰) گون وتی چک و نماسگ و رمگ و گورم و وتی سجهين مال و هستيا،

گوښنئ دَمگا جَهمنند بئے که گوڼ من نَزیک بئے. (۱۱) من تئیی هر چیزئ زَمه زرتگ که اے دُگال تان پنچ سالا اَنگت مانیت. چو مَبیت که تئو وار و بَزگ بئے، تئیی جند و تئیی هاندان و تئیی سَجْهین مردم جَنجال بَنت. (۱۲) شما وت گندگا ایت و منی برات بِنیامین هم گندگا ایت که اے منی جند ایت که گوڼ شما هبرا ایت. (۱۳) اے مزنی و شرپ که منا ادا مسرا رستگ و هما سَجْهین چیز که شما دیستگ ایت، برئویت و منی پتا هال بدئییت و آییئے جندا زوت بياریت. (۱۴) گژا ایسپا وتی برات بِنیامین گلایش کرت و گریتی. بِنیامینا هم ایسپ گلایش کرت و گریتی. (۱۵) ایسپا وتی سَجْهین برات اَمباز کرت و چُگتنت و گریتی. نون آییئے برات گوڼ آیا هبرا لگتنت.

(۱۶) وهده پرنوئے لوگا اے هال رست که ایسپئے برات آتکگ ایت، پرنون و آییئے هزمتکار گل بوتنت. (۱۷) پرنونا گوڼ ایسپا گوشت: ”وتی براتان بگوش: ’چو کنیت که باران وتی اولاکان بلدیت و گنهائے ملکا برئویت و (۱۸) وتی پتا بزوریت و لَد و لوگ منی کرا بیایت. من مسرئے شرتیرین زمینا شمارا دئیان و شما زمینئے شرتیرین بر و سمران وریت. (۱۹) په تئو هُکم ایش ایت که وتی براتان بگوش: ’چو کنیت که په وت چه مسرا اسپگاژي بزوریت گوڼ، په وتی جن و چُگان. وتی پتا بزوریت و بیایت. (۲۰) اگن شمئے چیزئ پَشت کیت، پریشان مَبیت، چیا که سَجْهین مسرئے شرتیرین زمین شمئیک بیت.“

(۲۱) گژا اسرائیلئے چُگان اُنچش کرت. هما پیما که پرنونا هُکم داتگات، ایسپا وتی براتانا اسپگاژي و توشگ دات. (۲۲) آیا هر یگیارا جوژئے گد دات، بله بِنیامینا سئے سد نگره و پنچ جوژي گدی دات. (۲۳) په وتی پتا اے چیزي راه دانت: ده لاگ که چه مسرئے شرتیرین چیزان لَدگ بوتگات و ده مادیان که په پتئے سپرا دان و وراک و توشگ لَدگ بوتگات. (۲۴) پدا وتی براتی رهاگ کرتنت.

برات که در کپگا آنت، گون آيان گوشتی: ”راها اژ و کژ مکنیت.“

٢٥ گژا آچه مسرا در آتک و وتی پت اکوبئے کژا کنهانئے ملکا آتکت. ٢٦
گون وتی پتا گوشتش: ”ایسپ انگت زندگ انت. اشیا بل، سجھین مسرئے هاکم
انت.“ اکوب هُشک و هئیران بوت. آیانی سرا باوری نبوت. ٢٧ بله وهده آيان
ایسپئے گوشتگین هبر گون پتا کرتنت و اکوبا هما اسپ گاژي دیستنت که ایسپا په
ایئے آرگا راه داتگ آنت، ارواهی تازگ بوت. ٢٨ اسرائیلا گوشت: ”بس، نون منا
باور انت. منی چک ایسپ انگت زندگ انت. چه اد و پیسر که بمران، رئون که
ایسپا بگندان.“

اکوب لدیت و مسرا رنوت

١ اسرائیل گون وتی سجھین مال و هستیا راه گیت. وهده بیرشیبها آتک و
رست، په وتی پت اساکئے هدایا کربانیگی ندر کرتنت. ٢ هدایا شپئے إلهامیئے
تها گون اسرائیلا هبر کرت. گوشتی: ”اکوب! او اکوب!“ اییا پسئو دات: ”جی!“
٣ هدایا گوشت: ”من هدا آن، تیی پتئے هدا. مسرئے رئونگا مئرس که من اودا
چه تئو مزنین کئومے اد کنان. ٤ من وت گون تئو مسرا کایان و آلم ترا پدا
کاران. و ایسپئے جند ترا دست و چم کنت.“

٥ گژا اکوب چه بیرشیبها در کپت. اسرائیلئے چکان وتی پت اکوب و
کسانین چک و وتی جنین هما اسپ گاژيان نادینتنت که پرنونا په اکوبئے آرگا راه
داتگ آنت. ٦ اکوبا وتی رمگ و گورم و هما مال و مدی که کنهانا مچ
کرتگ آنت، زرتنت و گون وتی سجھین اوبادگان مسرا شت. ٧ اکوبا وتی بچ و
جنک و نماسگ، بزان وتی سجھین اوبادگ مسرا برتنت گون.

۸) إِسْرَائِيل، بزان آكوب كه گون وتي اوبادگان مسرا شت، آييئى
مردين چكاني نام اش انت: روبن، اكوبئى اولي چك ات.

۹) روبئى مردين چك هنوك و پلو و هسرون و گرمي انت.

۱۰) شمونئى مردين چك يمويل و يامين و اوهد و ياكين و سوهر و شاوول
انت. شاوولئى مات گنهانيه ات.

۱۱) لويئى مردين چك گرشون و كهات و مراري انت.

۱۲) يهودائى مردين چك اير و اونان و شيلا و پارس و زاره انت. بله اير و
اونان گنهانا مرتگ انت. پارسئى مردين چك هسرون و هامول انت.

۱۳) ايساكارئى مردين چك تولا و پووا و ياشوب و شمرون انت.

۱۴) زبولونئى مردين چك سرد و ايلون و يهلئل انت.

۱۵) آكوب و لياهوئى مردين چك همش انت كه پدان آرامئى ملكا پيدا
بوتگ انت. آكوب و لياهوئى جنك دينه هم همودا پيدا بوتگات. آكوبئى اء بچ و
جنك سرجميا سي و سئى انت.

۱۶) جادئى مردين چك سبيون و هگي و شوني و اسبون و اري و ارودي و
اريلي انت.

۱۷) اشريئى مردين چك يمنا و يشوا و يشوي و برىا انت و اشاني گهار سره ات.
بريائى مردين چك هير و ملكيئل انت.

١٨ آكوب و زلپهه مردين چك همش آنت كه سرجميا شانزده آنت. زلپه هما
مولد آت كه لابانا وتي جنك لياهارا داتگ آت.

١٩ آكوب و آييه جن راهيله مردين چك ايسپ و بنيامين آنت.

٢٠ ايسپه چك منسي و ايراي ميسره ملكا چه اسناتا پيدا بوتنت. اسنات
پوتيپيراي جنك آت و پوتيپيرا اونيه شهره ديني پيشوا آت.

٢١ بنيامين مردين چك بيلا و باكر و اشبيل و گيرا و نهمان و ايهي و رش و
مپيم و هپيم و ارد آنت.

٢٢ آكوب و راهيله مردين چك سرجميا چارده آنت.

٢٣ دانه مردين چك هوشيم آت.

٢٤ نپتاليه مردين چك بهسئيل و گني و ياسر و شيلم آنت.

٢٥ آكوب و بلهه چك همش آنت. ايه سرجميا هيت آنت. بله هما مولد آت
كه لابانا وتي جنك راهيلارا داتگ آت.

٢٦ ايه سجهين مردم كه گون آكوبا مسرا شتنت و آييه جنديه اوبادگ آنت،
ايد چه آييه نشاران شست و شش آنت.

٢٧ ايسپه مردين چك كه مسرا پيدا بوتگ آنت، دو آنت. آكوب كه مسرا
اتگ آت، آييه هاندان سرجميا هيتاد مردم آت.

آکوب و ایسپئے گند و گدار

٢٨ آکوبا چه وت و پیسر یهودا ایسپئے کړا راه دات که گوښنئے راها جست بکت. گړا آکوب گون وتی مردمان گوښنئے دمگا سر بوت. ٢٩ ایسپا وتی ارا به تئیار کنایت و گوښنا، وتی پت اسرائیلئے چارگا شت. انچو که ایسپ پتئے کړا سر بوت، پتی گلایش کرت و تان دیرا گریتی. ٣٠ اسرائیلا گون ایسپا گوشت: ”نون من په مرگا تئیار آن، چیا که گون وتی جندئے چمان دیستن که تئو زندگ ائے.“

٣١ ایسپا گون وتی براتان و گون وتی پتئے لوگئے مردمان گوشت: ”من رئون و پرئونا هال دئیان. گوشانی که منی برات و منی پتئے لوگئے مردم که کنهائے ملکا یندوک بوتگ انت، نون منی کړا آتکگ انت. ٣٢ شپانک و مالدار انت. وتی رمگ و گوړم و سجھین مال و هستی اش آورتگ گون. ٣٣ و پدا پرئون که شمارا لوئانیت و چه شما جست کنت که ’شمئے کار و روزگار چه انت؟‘ ٣٤ شما بگوشتی که ’تئی گستر چه گسانیا شپانک و مالدار بوتگ انت، وتی پت و پیرکانی پیما.‘ گړا شمارا اے اجازت رسیت که گوښنئے دمگا جهمند بییت که مسریانی نړا سجھین شپانک بژناکین مردم انت.“

آکوب پرئونئے دربارا

١ ایسپ شت و گون پرئونا گوشتی: ”منی پت و برات گون وتی رمگ و گوړم و سجھین مال و هستیا چه کنهائے ملکا آتکگ انت و نون گوښنئے دمگا انت.“ ٢ ایسپا پنچ برات زرت و پرئونئے دیما پیش کرت. ٣ پرئونا چه آبیئے براتان جست کرت: ”شمئے کار و روزگار چه انت؟“ آیان پسئو دات: ”تئی گستر شپانک انت، وتی پت و پیرکانی پیما.“ ٤ آیان گون پرئونا چش هم گوشت:

”ما آتکگین که چیزے وهدا همدا بندین، چیا که کنهانا سگین مزین دگالے کپتگ و په تئی گسترانی رمگان کهچر و چراگاه نیست. مے دزبندی انت، وتی گستران رزا بدے که گوشتنا جهمند بنت.“ (۵) پرئونا گون ایسپا گوشت: ”نون که تئی پت و برات تئی کرا آتکگ انت، (۶) مسرے سرڈگار تئی دیم انت. وتی پت و براتان ملکے شترین جاگها نادین. بلی گوشتن دماگ نندنت. اگن آیانی تها بودی و زرنگین مردم گندے، منی مال و دلوتان همایانی دستا بدے.“

(۷) گزا ایسپا وتی پت آکوب پرئونے کرا آورت و پجارینت و آکوبا پرئون برکت دات. (۸) پرئونا چه آکوبا جست کرت: ”ترا چنت سال انت؟“ (۹) آکوبا پسو دات: ”منی زندے مساپریا سد و سی سال انت. منی امر مزن نه انت و منی سال په سگی و سوری گوستگ انت. چه منی پت و پیرکانی مساپریے سالان کمتر انت.“ (۱۰) گزا آکوبا پرئون برکت دات و چه پرئونے کرا در آتک و شت. (۱۱) هما پیما که پرئونا حکم داتگ انت، ایسپا وتی پت و برات مسرا نادینتنت و مسرے شترین جاگها بزان رمسیسے دماگ ملکتی دانت. (۱۲) ایسپا وتی پت و برات و پتے لوگے سجھین مردم لاپ دانت، و همینچک چکش که هست ات، همینچکی دانت.

ایسپ و مسرے دگال

(۱۳) نون آ سجھین دماگ په ورگا هچ نیست ات، چیا که سگین گرانین دگالے کپتگ ات. مسر و کنهان دوین، دگالا تباہ کرتگ انت. (۱۴) مردمان نگره دات و دان بها گپت. ایسپا مسر و کنهانے سجھین نگره مچ کرت و پرئونے کلاتا آورتنت. (۱۵) وهدے مسر و کنهانے دراهین نگره هلاس بوتنت، مسرے سجھین مردم ایسپے کرا آتکنت و گوشتش: ”مے نگره هلاس انت. مارا وراک بدے. ما تئی چمانی دیم بمرین؟“ (۱۶) ایسپا گون آیان گوشت: ”گزا وتی مال و دلوتان بیاریت. شمے

نُگره که هلاس بوتگانټ، شمئ دَلَوَتان زوران و بدلا شمارا وراک دئيان. “ (۱۷) گڙا آيان وتی مال و دَلَوَت ايسپئ کڙا آورتنت و ايسپا آيانی اسپ و پس و گوک و هراڼی بدلا آيانا وراک دات. آ سالا، ايسپا آيانی سَجْهين مال و دَلَوَت زرتنت و بدلا آيانا وراک دات.

(۱۸) سال که گوست، مردم دومی سالا پدا ايسپئ کڙا آتکنت و گوشتش: ”ما اے گپا چه وتی واجها چير دات نکين که مئ نُگره هم هلاس آنت و مئ مال و دَلَوَت هم مئ واجهئ بوتنت. نون مئ کڙا مئ جسم و جان و دگاران ابيد دگه هچ پَشت نکپتگ که تئو واجهئ هزمتا پيش بکين. (۱۹) ما گوڼ وتی دگاران تنی چماني ديمَا گار و گمسار بيڼ؟ مئ جند و مئ دگاران وراکئ بدلا بزور. ما گوڼ دگاران پړئونئ گلام بيڼ. مارا دان بدئ که زندگ بمانين و ميريڼ و مئ دگار هم وئيران مېنت. “ (۲۰) گڙا ايسپا سَجْهين مسرئ دگار په پړونا بها زرتنت. مسرئ سَجْهين مردمان وتی دگار بها کرتنت، چيا که سگين گرانين دگاليا گپتگ آنت. پړون آيانی دگاران واهند بوت. (۲۱) مسرئ اے کُنډا بگر تان آ کُنډا ايسپا مردم لَدَينت و شهرانی تھا جهمند کرتنت. (۲۲) آلبت، دینی پيشوايانی دگاری بها نزرنت. چه پړئونئ نيما آيان کَمک رست و اے کَمک په آيانی ورد و وراکا بس آت. پميشکا وتی دگارش بها نکرتنت.

(۲۳) ايسپا گوڼ مردمان گوشت: ”نون که من مروچی شمئ جند و شمئ دگار په پړونا بها زرتگ آنت، ثم اش آنت، زمينا بکشيټ. (۲۴) وهده روڼ و مؤشئ مؤسم کئيت، دگارئ بر و سمرئ پنچکا پړونا بدئيټ. چار بهر وتی کڙا بداريټ که شمارا په کشگا ثم و په وتی جند و وتی لوگئ مردم و چکان وراک بيت. “ (۲۵) مردمان گوڼ آيا گوشت: ”تئو مئ زند رکينت. واجهئ نزر په ما نيک بات. ما پړئونئ گلام بيڼ. “ (۲۶) گڙا ايسپا په مسرئ ملکا اے کانون جوړ کرت که تان روچ مروچيگا هست انت که دگاران بر و سمرئ پنچک پړونئيگ انت. پړون

ایوکا دینی پیښوایانی زمینانی واهند نبوت و بس.

آکوبے گڈی واهگ

(۲۷) نون اسرائیلی مسرے ملکا، گوښنئے دمگا جهمند بوتنت. اوډا آیان ڈگار رست، بازیڼ چک و برے کرتش و سک باز بوتنت. (۲۸) آکوبا مسرا هېده سال گوازینت و تان یک سد و چل و هیت سائے امرا زندگ ات.

(۲۹) وهده اسرائیلے مرکے وهد نژیک بوت، وتی چک ایشپی لوٹاینت و گوشتی: ”منی سرا مهربانی بکن. وتی دستا منی زانے چیرا ایر کن و کئول بدے که گون من مهر و ویا کنے و منا مسرا کبر نکنے. (۳۰) وهده من سر ایر کرت و وتی پت و پیرکانی کرا شتان، منا چه مسرا بر و همایانی کرا کبر کن.“ ایشپا گوشت: ”سر انت. انچش کنان.“ (۳۱) آکوبا گوشت: ”سوگند بور.“ ایشپا گون آیا سوگند وارت. اسرائیلا نیادے سرونه په ادب سر جهل کرت.

منسی و ایرایم

(۱) کمه وهدا رند ایشپا هال رست که تئی پت نادره انت. گزا آیا وتی دوین مردین چک منسی و ایرایم زرتنت و شت. (۲) وهده آکوبش هال دات که تئی چک ایشپ تئی چارگا آتکگ، اسرائیلا وتی واک و توان یکجاه کرت و نیادے سرا نشت. (۳) گون ایشپا گوشتی: ”پرواکین هدا کنهائے ملکا، لوزے شهرا منی دیما زاهر بوت. منا برکتی دات و (۴) گون من گوشتی: ”من ترا پُرسمر کنان و تئی نسل و پدریچا سک بار کنان. من ترا کئومانی رُمبے جوړ کنان و اے سردگارا چه تئو و رند تئی نسل و پدریچارا دئیان که تان ابد همایانی ملکت بیت.“ (۵) نون تئی اے دوین مردین چک منیگ بنت، همه چک که چه منی ادا،

تئی کړا آيگا پيسر مسرئ ملکا پيدا بوتگانټ. اپرايم و منسى منيگ بنت، انچو
 که روپن و شمون منيگ آنت. ⑥ تئی چه اشان و رندتري چک تئيبگ بنت، بله
 وتی برات اپرايم و منسيئ نامئ سرا پجاه آرگ بنت و همے براتانی نامئ سرا
 ميراسش رسيت. ⑦ وهده من چه پدانا پر ترگا اتان و اپراتئ رسگا انگت كمے
 راه پشت کپتگ آت، راها، گنهائے ملکا راهيلئ مَرکئ سوک منی سرا کپت. من
 راهیل همودا اپراتئ راها کبر کرت. “اپرات بئیت لهم انت.

⑧ وهده اسرائيلا ايشپئ چک ديستنت، جستى کرت: “اے کئے آنت؟” ⑨
 ايشپا گوشت: “اے منی چک آنت، هدايا همدا منا داتگ آنت. “اسرايلا گوشت:
 “منی کړا بيارش که برکتش بدئيان.”

⑩ اسرائيلئ چم چه پيريا نزور آنت و شر مئيمى نكرت. پميشكا ايشپا وتی
 چک آيئ نزيگا برتنت و آکوبا، اپرايم و منسى چک و گلايش کرتنت. ⑪
 اسرائيلا گون ايشپا گوشت: “منا اے أميت نبوتگ که پدا ترا گندان، بله هدايا
 تئی چک هم منا پيش داشتنت.”

⑫ نون ايشپا چک چه اسرائيلئ گئا کنزينتنت و سري په ادب جهل کرت.
 ⑬ ايشپا دوين چک زرتنت، اپرايمى وتی راستين نيما و اسرائيلئ چپين نيما
 کرت. منسى ای وتی چپين نيما و اسرائيلئ راستين نيما کرت. وتی پتئ نزيگا
 برتنتی. ⑭ بله اسرائيلا وتی راستين دست چپين نيما شهر دات و چپين
 دست راستين نيما. راستين دستى اپرايمئ سرا اير کرت، بل ترے گستر آت.
 چپين دستى منسيئ سرا اير کرت، بل ترے اولی چک آت.

⑮ آکوبا ايشپ برکت دات و گوشتی:

”هما هدا که منی پت و پيرک

ابراھیم و اِساکا آبیئے راہ زرتگ،

هما هُدا کہ چہ منی پیدائشا بگر

تان مروچی منی نگهپان بوتگ،

هما پریشنگ کہ منا چہ هر تاوانا رَکینتگی، (۱۶)

اے چُگان برکت بدئیات.

اے منی نامئے سرا و

منی پت و پیرکئے نامئے سرا

بزان اِبراھیم و اِساکئے ناما زانگ باتنت و

زمینئے سرا سک باز باتنت.

وهدے ایسپا دیست کہ منی پتئے راستین دست اِپرایمئے سرا انت، وشی (۱۷)

نبوت. پتئے دستی گپت کہ چہ اِپرایمئے سرا دوری بکنت و مَنسیئے سرا اِیری

بکنت. (۱۸) گون پتا گوشتی: ”منی پت! چو مکن. منی اولی چُک اِش انت. وتی

راستین دستا اِشیئے سرا اِیر کن.“ (۱۹) بلہ پتا نمَّت، گوشتی: ”من زانان، منی

چُک! زانان. چہ مسترینا هم کئومے اُد بیت و آهم مزین مردمے بیت، بلہ گسترین

برات چہ آیا مسترین مردمے بیت و گسترینئے چُک و نماسگ باز کئوم بنت.“

گزا آروچی اکوبا ایسپئے مردین چُک برکت دانت، گوشتی: (۲۰)

”بنی اِسرائیل برکت دئیگئے وهدا تئی ناما گپت:

‘هُدَا تَرَا چَوَّ اِپْرَايْم و مَنَسِيَا كَنَات.“

اے ڈئولا آکوبا اِپْرَايْم چہ مَنَسِيَا دِيْمَاتَر کَرَت.

(۲۱) اِسْرَايِيْلَا گَوْن ايشْپَا گَوْشَت: ”مَن هَمے زوْتَان مِرَان، بلہ هُدا گَوْن شَمَا گَوْن
بیت و شمارا شَمے پَت و پيرْکَانِي مُلْکَا پَر تَرِيْنِيْت. (۲۲) نون مَن تَرَا چہ تئِي
بَرَاتَان گِيْشْتَر دِيْيان. هَمَا کَوْهَسْتِگَا تَرَا دِيْيان کِه مَن و تِي زَهْم و تيرْگَمَانْے سَرَا چہ
اَمُورِيَان گِپْتِگ.“

آکوب و تِي چُگان بَرکَت دِنْت

(۱) آکوبا و تِي چُک گَوَانک جَت و گَوْشَتِنْت: ”يکْجَاه بِيْت، مَن شَمَارَا گَوْشَان کِه
اَيُوکِيْن رُوچَان چے بِيْت.

(۲) يکْجَاه بِيْت و گَوْش دَارِيْت،

او آکوبْے چُگان!

و تِي پَت اِسْرَايِيْلْے هَبْرَان گَوْش دَارِيْت.

(۳) او رُوپِن! تئو مَنِي ائُولِي چُک ائے،

مَنِي واک و ثَوَان ائے،

مَنِي مَرْدَانْگِيْے ائُولِي نَشَان ائے،

مَرَّاه و زَوْرْے شَان ائے.

٤ چو آيا بېلگام اے،

مستر نون تئو نمائے،

که وتی پتے نپادان، منی گندلان سر کپتے و
پلېتت کرتنت.

٥ شمون و لاوی برات أنت،

زهمش شدتی سلاه أنت.

٦ هچبر اِشانی مجلسا مینداتان،

گوڼ اِشان همدیوان مباتان،

که چه وتی هژما مردمش گُشتگ أنت و
په وتی دِلوَشیا ساندُش لنگ کرتگ أنت.

٧ نالت بات اِشانی ترُنْدین هژما،

اِشانی بیَرهمین گهرا.

آکوبے مُلکا یگ یگش کنان،

اِسرائیلے مُلکا شنگ و شانگ.

٨ او یهودا! تئی برات ترا نازیمنت،

تئی دست دژمنانی گُټا سگ بیت،
تئی پتے چک تئی دیم کونڈان کینت.
یهودا شیري گُټے. ۹

او منی چک! تئو چه شکاران آتکگے.
یهودا چو شیرا سراپ کنت،
چو مادگین شیرا کمین کنت.
کئی مجال انت که پادی بکنت؟

بادشاهی آسا چه یهودائے دستا نرئوت و ۱۰
هاکمیئے دزلت چه آییئے پادانی دیم دور نبیت
تان هما وهدا که آسلیگین واهند کئیت و
کئوم آییئے پرمانبردار بنت.

آ وتی هرا انگوری درچکیا بندیت و ۱۱

گُټا گچینی شاهژیا،
وتی پوشاکان گون شرابا شوڈیت،
وتی پچان گون انگورئے هونا.

١٢ آبيئے چمّ چه شرابا سُهرترَ بنت و

دنتان چه شيرا اِسپيتَتر.

١٣ زبولون تئياب دپا جَهمندَ بيت،

په بوجيگان بندنَے بيت و

سيمسري تان سئيدونا سرَ بيت.

١٤ ايساکار زورمندينَ هرَے

که دوينَ تنگانی نياما تچک انت.

١٥ گنديت که آرامجاه شرَ انت و زمين و شَ،

وتی بڏا په بارا ايرَ دنت و

په بيگاریا تئيارَ بيت.

١٦ دان اِسرائيلئَے گبيلهَے بيت و

په وتی مردمان اِنساپَ کاريت.

١٧ دان رهسرا مارَے بيت،

کشکئَے گشا سيَه مارَے،

اَسپانی سُرُمبان دنگ جنت

که سوار پُشتکا بکپیت.

او هُداوندا وداريگ آن ١٨

که تئو برکپنئ.

اُرش کنوک جادا اَنگَر کنت، ١٩

بله جاد آيانی پادانی پونزانی سرا بيژ بارت.

اَشِرئ نغن چرپ بيت، ٢٠

مهلوكا شاهي وراك دنت.

نپتالي آزات بوتگين آسكے و ٢١

ڏئولدارين آسكلڪ كاريت.

ايشپ پُرسمرين اَنگورے، ٢٢

چَمگئے لمبا براورين اَنگورے.

شاهري، ديوالان سر کپنت.

تيرگمان جنوکان په زهرناکی آيئے سرا اُرش کرت و ٢٣

په بدواهی تيرش جت.

بله ايشپئے گمان برجاه منت و ٢٤

باسكى مُهر و مُهكم اَنت،

اَكوبئ زورمندين هُداي دستئ برکتا،

اِسراييلئ شيانكئ برکتا،

اِسراييلئ تَلارئ برکتا،

تئیی پتئ هُداي برکتا، که ترا مدت کنت،

۲۵

پُرواکين هُداي برکتا، که ترا برکت دنت.

گُون اَسمائئ برکتان، چه بُرزا،

گُون جُهلانکيئ برکتان، چه جَهلا و

گُون چُکدان و گُوراني برکتان ترا برکت دنت.

تئیی پتئ برکت

۲۶

چه اَبدي کُوهاني برکتان بالاتر اَنت،

چه کُوهنيَن جُمپاني نيامتَن گيشتَر اَنت.

اے سَرجما ايسُپئ سَرا بگوارانت،

ايسُپئ پيشانيگئ سَرا

که وتي براتاني شهزادگ اَنت.

بنيامين دِرؤک و وِرؤکين گُرکے،

۲۷

سُهبان شکار اير بارت و

بيگاهان آوار بهر کنت.

(۲۸) اے اسرائيلے دوازدهين گيله آنت و اے هما هبر آنت که آيانی پتا برکت دئيگے وهدا گون آيان کرتنت. هر يگيارا همایيے هسابا برکتی دات.

آکوبے مرک

(۲۹) نون آکوبا وتی چک چو سوچ دانتنت: ”من گون وتی مرتگین مردمان هئوار بنيگی آن. منا منی پت و پيرکاني کرا، هما گارا کبر کنيت که اپرون هيئيے ڈگارا انت، (۳۰) هما گارا که مکپيلھے ڈگارا، ممرهے نزيگا، کنهانے ملکا انت و ابراهيم چه اپرون هيئيا گون ڈگارا هور بها زرت که کبرستانه بکنتی. (۳۱) اودا ابراهيم و آيیے جن ساره کبر کنگ بوتگ انت، اساک و آيیے جن ربکا کبر کنگ بوتگ انت و من لياه هم همودا کبر کرتگ. (۳۲) ڈگار و آيیے تهے گار چه هيئيان بها زورگ بوتگ انت.“

(۳۳) وهدے آکوبا وتی چکاني سوچ دئيگ هلاس کرت، نپادے سرا وتی پادی تچک کرتنت، گدی دمی کشت و گون وتی مرتگین مردمان هئوار بوت.

آکوبے کبر و کين

(۱) ايسپا وتارا پتے سرا دنور دات، گريتي و پتی چکت. (۲) گزا هما داکتر که ايسپے هزمتا آنت، ايسپا گون آيان گوشت که منی پت اسرائيلا مؤميايی کنيت و آيان اسرائيل مؤميايی کرت. (۳) اے کارا چل روچ جت که اينچک وهد په مؤميايی کنگا آلمی ات. مسريان هيتاد روچ په آيا پُرس داشت.

۴ وہدے پُرسے رُچ ھلاس بوتنت، ایسپا گُون پرئونے لوگئے مردمان

گوشت: ”اڳن مني اِرتا ڪنيٽ، په منيڳي ڳوڻ پريونا هبر ڪنيٽ و بگوشتي ۵
 ڪه مني پتا منا سئوگند داتگ و گوشتگ: ’من مرگي آن. منا ڪبرا گل ڪن ڪه من
 په وت گنهائے ملڪا کوٽگگ.‘ نون منا رزا دئي ڪه رئون و وتي پتا ڪبر ڪنان و
 ڪايان. ۶ پريونا گوشت: ”برئو، وتي پتا هما پئيما ڪبر ڪن ڪه ترا سئوگندي
 داتگ.“

٧) گُرا ايسُپ وتی پتے کبر کنگاشت. پِرونے سَجھيں هِزمتکار هم آيے
همراه آنت. پِرونے لوگے مستريں مردم و مِسري سَجھيں کماش شتنت گون.
٨) ايسُپے لوگے سَجھيں مردم، آيے پتے لوگے مردم و آيے برات هم گون
آنت. ايوکا چُک و رمگ و گوَرُم گوَشنا منتنت. ٩) اَرابه سوار و اَسپ سوار هم
شتنت گون. سَکين مزين رُمبے ات.

۱۰) وھدے آ اُردنئے کئورئے نژیگا اُتادئے جوھانا سر بوتنت، کوگارش کرت و زارش جت. ایسپا اوڊا ھیت روچا پہ وتی پتا پُرس داشت. ۱۱) وھدے اوڊئے نندوکیں گنہانیاں اُتادئے جوھانا داشتگین اے پُرس دیست، گوشتیش: ”مِسرِیاں بلاھین پُرسے داشتگ.“ پمیشکا آ جاگہ کہ اُردنئے کئورئے نژیگا انت، آ جاگھئے نامِش ابلِ مِسرائم کرت.

۱۲) گُرا آکوبے چُگان ہما پئیم کرت کہ پتا هُکم داتگ آنتت. ۱۳) آکوبش
گنہائے مُلکا برت و ہما گارا کبر کرت کہ مَکپیلہئے ڈگارا، مَمرہئے نَزیکا آت.
۱۴) ابراہیما آگار گوَن ڈگارا چہ اِپرون ہیٹیا بھا زرتگ آت کہ کبرستانے بکتی.
چہ پتئے کبر کنگا رند ایسپ گوَن وتی براتان و گوَن سَجھین ہمراہان کہ آییئے
پتئے کبر کنگا آتکگ آنتت، مِسرا پر تَرَت.

ایسپ پدا براتان دلجمی دنت

(۱۵) وهده ایسپئے براتان دیست که مئے پت مُرتگ، گوشتیش: ”اگن ایسپا کینگ دلا انت، هما سجھین بدیانی بیرا گیپت که ما گوڼ آییا کرتگ انت.“ (۱۶) گڑا آیان په ایسپا کلئوے راه دات و گوشتیش: ”تئی پتا مرکا پیش اے وسیت کرتگ: (۱۷) ’ایسپا بگوشتیت که منی دزبندی انت که وتی براتانی میار و گناهان ببکش که گوڼ تئو بدیاش کرتگ. وتی پتئے هدائے بندهانی بدیان پهل کن.“ وهده آیانی پئیگام ایسپا سر بوت، گریتی.

(۱۸) گڑا برات ایسپئے کړا آتکنت و پادانی کپتنت و گوشتیش: ”ما تئی گلام این.“ (۱۹) بله ایسپا گوشت: ”مُرسیت. من هدا وه نه آن. (۲۰) شمئے نیت منی تاوان دئیگ ات، بله هدائے نیت نیک ات. آییئے نیت همیش ات که بازیڼ مردمیئے ساه برگیت. اے کار، همیش انت ائون بئیگا انت. (۲۱) گڑا مُرسیت. من شمئے و شمئے چُکانی زلورتان پوره کنان.“ براتی دلجمی دانتت و گوڼ آیان په شری هبری کرت.

ایسپئے مرک

(۲۲) ایسپ گوڼ وتی پتئے لوگئے سجھین مردمان مسرا نشت. یک سد و ده سال امری کرت و (۲۳) اپرایمئے چُکانی سئیمی پُشتی دیست. منسیئے ئماسگ، ماکیرئے چک هم که پيدا بوتنت، ایسپئے کُئا دئیگ بوتنت.

(۲۴) ایسپا گوڼ وتی براتان گوشت: ”من مرگی آن، بله دلجم آن که هدا په شمئے مدتا کئیت و شمارا چه اے مُلکا دیم په هما مُلکا بارت که آییئے بارئوا گوڼ ابراهیم و اساک و آکوبا سئوگندی وارتگ.“ (۲۵) ایسپا گوڼ اسرائیلئے چُکان

گوشت: ”سئوگند بوریت که وهدے هدا شمئے مدتا کئیت، منی هډان چه اے
جاگها بریت گون.“

۲۶ ایښپ یک سد و ده سائے امرا مړت، گڑا آاش مؤمیایی کرت و تابوتیا
واپښت و مسرا ایرش کرت.